

นนทบุรีสัมพันธ์

หนังสือแถลงข่าวของจังหวัดนนทบุรี
เพื่อการประชาสัมพันธ์

ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๖ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๐๗

ภาพปก

รถแทรกเตอร์ของสภาจังหวัด กำลัง
ทำถนนและสนามกีฬาประชาชน ที่วัดโบสถ์
ดอนพรหม อำเภอบางใหญ่

จังหวัดมีโครงการจะทำสวนสาธารณะ
และค่ายพักลูกเสือในบริเวณนี้ด้วย.

พัฒนาการบ้านเมือง

จังหวัดของเรา กำลังทำอะไร ที่ไหน ?

ส่วนจังหวัด

— กำลังร่วมกับเทศบาลเมืองนนทบุรี สร้างอาคารพาณิชย์บล็อกสุดท้ายของเทศบาล เป็นอาคารตึก ๓-๔ ชั้น รวม ๒๓ คูหา ด้วยเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

— กำลังเสนอขอกู้เงิน จากกองทุนส่งเสริมกิจการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑,๐๘๐,๐๐๐ บาท เพื่อซอรรถชุดดิน ๓ คัน ใช้ในการขุดคลองในบริเวณนาดอน เพื่อพัฒนาอาชีพ

อำเภอเมืองนนทบุรี

— กำลังร่วมกับจังหวัดสร้างถนนสายวัดประชารังสรรค์ - วัดเฉลิมพระเกียรติ ระยะทางประมาณ ๓ ก.ม. ด้วยรถแทรกเตอร์ของสภาจังหวัด

เทศบาลเมืองนนทบุรี

— กำลังดำเนินการสร้างอาคารพาณิชย์ บล็อกสุดท้ายของเทศบาล ทรัพย์สินเจ้าพระยา ตามนโยบายร่วมกับจังหวัด ในการกวาดล้างแหล่งเสื่อมโทรมแหล่งสุดท้ายของเมืองนนทบุรี

อำเภอปากเกร็ด

— การสร้างสถานีอนามัยชั้นหนึ่ง อำเภอปากเกร็ด ได้แล้วเสร็จเป็นส่วนใหญ่ ขณะกำลังตกแต่งภายในตัวอาคาร

— กำลังสร้างอาคารพาณิชย์ของสุขาภิบาล เป็นอาคารตึก ๒ ชั้น อีก ๔ คูหา ข้างตลาดสดของสุขาภิบาล

อำเภอบางกรวย

— กำลังสร้างถนนสายบางกรวย-ไทรน้อย ตอนจากอำเภอบางกรวย ถึงโรงงานไฟฟ้าอันฮี ร่วมกับจังหวัด ตามโครงการ ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท

อำเภอบางใหญ่

— กำลังดำเนินการตามโครงการทำนบทะเล ๒ ครั้ง

— กำลังขุดคลองส่งน้ำยาว ๑๕ กิโลเมตร ด้วยรถชุดของสภาจังหวัด และสร้างถนนสายวงเวียนบางใหญ่-บางคูเวียง ด้วยรถแทรกเตอร์ของสภาจังหวัด

อำเภอบางบัวทอง

— กำลังร่วมกับเทศบาลเมืองบางบัวทอง ในการพัฒนาบริเวณชุมชนของตลาดบางบัวทอง และเร่งรัดโดยการทำนบทะเล ๒ ครั้ง กับขยายการตั้งกลุ่มชาวนา

เทศบาลเมืองบางบัวทอง

— กำลังสร้างอาคารพาณิชย์ บล็อกที่ ๘-๑๐-๑๑ ของเทศบาล

— กำลังขยายถนนในบริเวณตลาดเอกชน ริมคลองพระพิมลด้านเหนือ ตามโครงการพัฒนาบ้านเมือง

อำเภอไทรน้อย

— กำลังดำเนินการตามโครงการทำนบทะเล ๒ ครั้ง และขยายกลุ่มชาวนา

สารบัญ

	หน้า
งานพัฒนาการคมนาคม	ก
สัมภาษณ์ผู้ว่าราชการจังหวัด	๑
ส่งเสริมไก่	๒๐
มหาบูชาในวันสำคัญทางศาสนา	๒๔
ตำนานพระพุทธรูปปางต่าง ๆ	๒๕
คลังดาว	๓๔
ข่าวส่วนจังหวัด	๓๖
ข่าวส่วนอำเภอ	๔๒
ท่านถาม?—เราตอบ	๕๔
สังคมนนทบุรี	๖๐
บรรณาธิการแถลง	๖๗

การพัฒนาอาชีพ

(ภาพบน) นายสอาด ปายะนันท์ ผู้ว่าราชการจังหวัด และนายประสาน วสุวัต นายอำเภอบางบัวทอง กำลังตรวจสอบผลการทำนาปีละ ๒ ครั้ง ที่อำเภอ บางบัวทอง เมื่อต้นเดือนเมษายน ๒๕๐๗ โครงการนี้กำลังดำเนินไปได้ ผลดี

(ภาพล่าง) กำลังตรวจการก่อสร้างสะพานข้ามคลองบางไผ่ ยาวประมาณ ๑๖ เมตร ตามแนวทางสายบางรักใหญ่-บ้านใหม่ อำเภอบางใหญ่ เมื่อ ต้นเดือนเมษายน ศกนี้ คลองนี้ได้ขุดขึ้นเพื่อช่วยการทำนา โดยใช้รถขุดของ สภาจังหวัด.

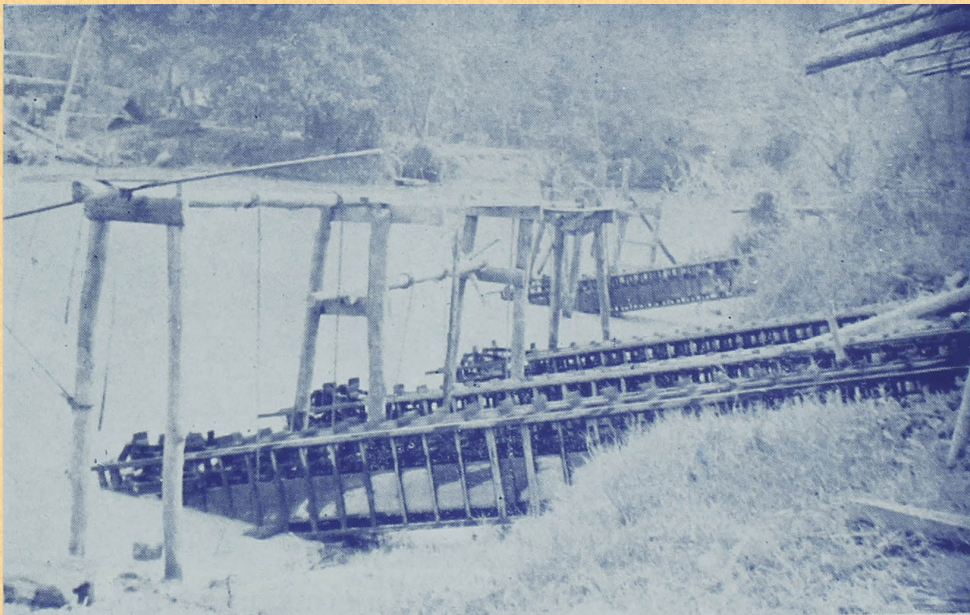
การพัฒนาอาชีพ

(ภาพบน) นายอำเภอไทรน้อย กำลังร่วมกับราษฎรพัฒนาทำถนนแยกจากสายบางกรวย-ไทรน้อย เข้าสู่ที่ว่าการอำเภอ.

(ภาพล่าง) นายสาร วุฒิเวช นายอำเภอไทรน้อย กำลังร่วมกับราษฎรทำการขุดลอกคลองขวางราษฎร์นิยม ตำบลราษฎร์นิยม เพื่อช่วยเหลือการทำนาในบริเวณที่ดอนให้ได้ผล อำเภอนี้มีนาตอนที่กำลังอยู่ในระหว่างปรับปรุงอีกหลายหมื่นไร่

การพัฒนาอาชีพ

(ภาพบน) นายอำเภอไทรน้อย ออกไปตั้งกลุ่มชาวนาที่ตำบลหนองเพรางาย เพื่อจัดหาเครื่องสูบน้ำขนาดใหญ่ ช่วยเหลือราษฎรสูบน้ำเพื่อการทำนา โครงการนี้ ทางอำเภอได้จัดให้มีเงิน ๓-๔ จุด และปรากฏว่าได้ผลดี

(ภาพล่าง) เครื่องยนต์สูบน้ำกำลังเร่งสูบน้ำเข้านาเมื่อต้นฤดูทำนา งานนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการอาชีพของประชาชน,

การพัฒนาอาชีพ

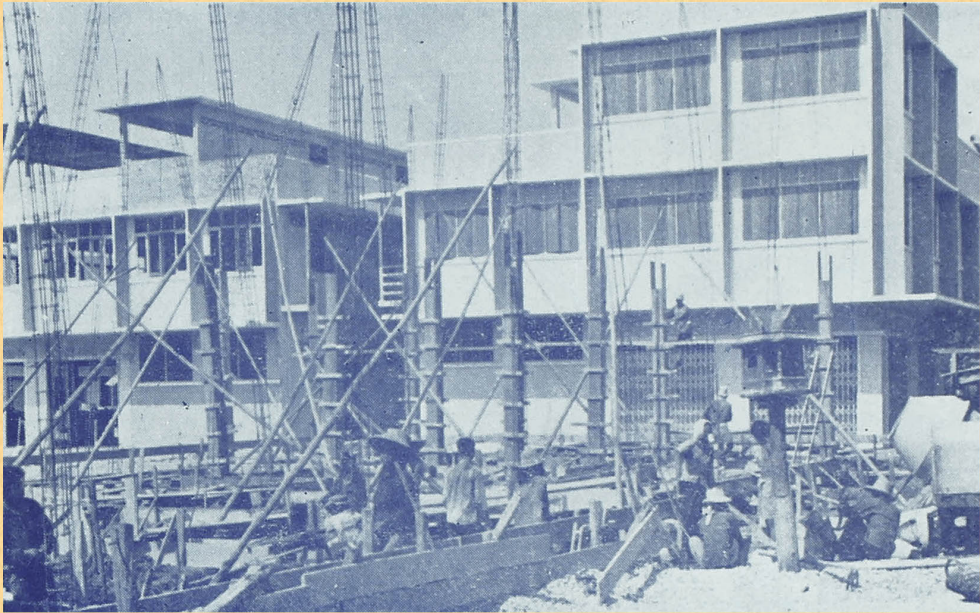

(ภาพบน) ตลาดนัดทุเรียนในจังหวัดนนทบุรีขึ้นได้เริ่มแล้ว ภาพนี้แสดงสภาพของตลาดนัด เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๐๗ จะเห็นส่วนหนึ่งของตลาดนัดทุเรียนบริเวณหน้าตลาดสดเทศบาลเมืองนนทบุรี เต็มไปด้วยความคึกคักเพียงใด

(ภาพล่าง) ส่วนหนึ่งของทุเรียนที่มีคุณภาพสูง และราคาถูก ของจังหวัดนนทบุรี ในปีหนึ่ง ๆ ส่วนทุเรียน ๓๐,๐๐๐ ไร่ ของจังหวัดนนทบุรี ได้ให้ผลแก่ชาวสวนประมาณ ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท.

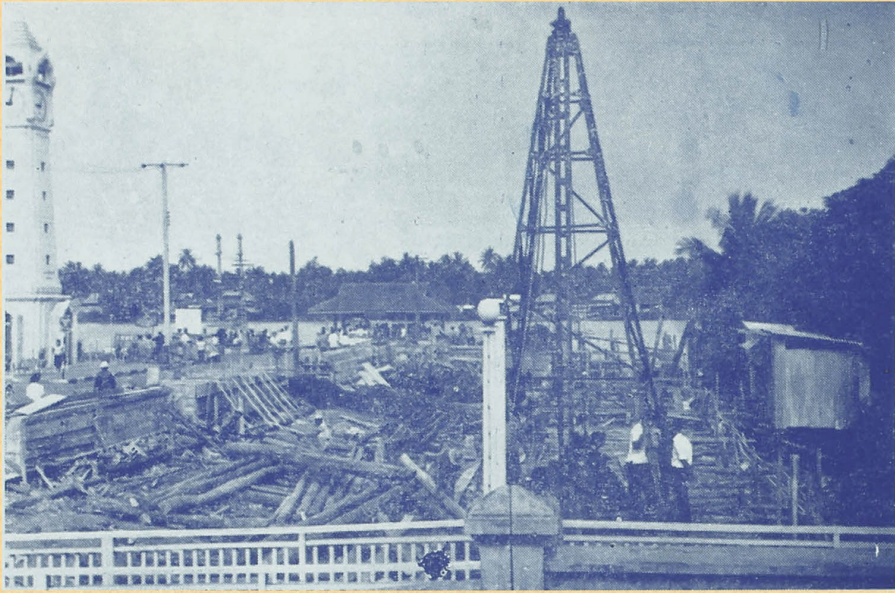
การพัฒนาบ้านเมือง

(ภาพบน) สภาพของตลาดชุมชนในเขตเทศบาลเมืองบางบัวทอง ในเดือนเมษายน ๒๕๐๗ ในภาพนี้ จะเห็นเทศบาลกำลังเร่งสร้างอาคารพาณิชย์ตึกบล็อกที่ ๘-๙-๑๐ อาคารที่สร้างเสร็จแล้วในภาพนี้ คืออาคารบล็อกที่ ๖-๗

(ภาพล่าง) รถแทรกเตอร์ของสภาจังหวัด กำลังสร้างถนนสายสำคัญแยกจากถนนสายใหญ่ คือสายบางกรวย-ไทรน้อย เข้าสู่วัดประชารังสรรค์ในเขตอำเภอบางใหญ่และอำเภอเมืองฯ ตามโครงการพัฒนาบ้านเมือง ทางสายนี้ตัดเข้าสู่และแวกส่วนยาวประมาณเกือบ ๒ กิโลเมตร.

การพัฒนาบ้านเมือง

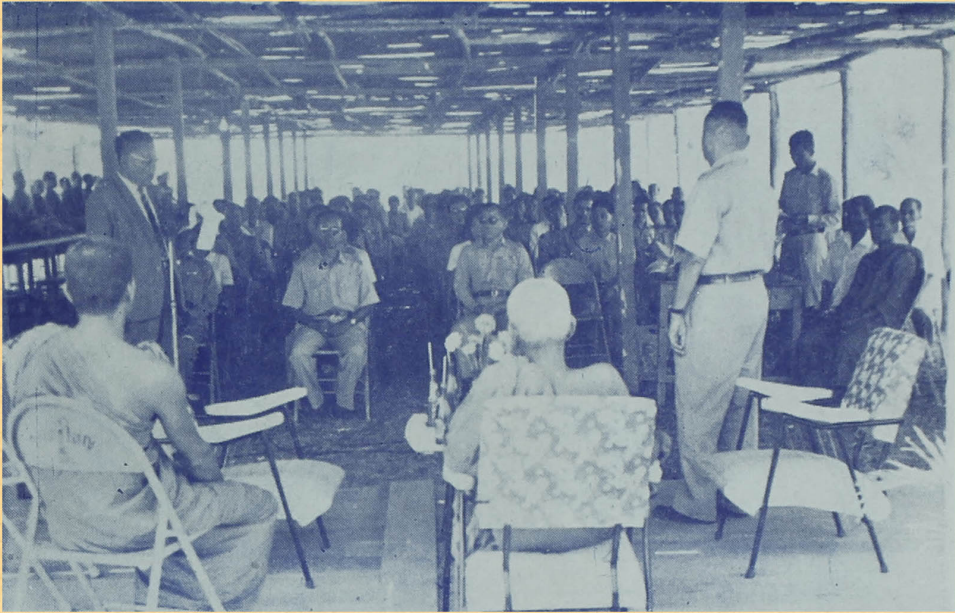
อาคารพาณิชย์บล็อกสุดท้ายของเทศบาลเมืองนนทบุรี กำลังเริ่ม
จัดสร้างขึ้นตามโครงการร่วมกันระหว่างจังหวัดและเทศบาล เพื่อพัฒนา
บ้านเมือง โครงการสร้างอาคารบล็อกสุดท้ายนี้ ใช้เงินประมาณเกือบ
๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท

การพัฒนางานศึกษา

นายวิวัฒน์ ศรีสุภาพ ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด กำลังอ่านรายงาน
การเปิดอบรมครูโรงเรียนประถมศึกษาทวิจังหวัด เสนอต่อผู้ว่าราชการ-
จังหวัด ผู้เป็นประธานในพิธีที่โรงเรียนรัตนวิเชียร เมื่อเดือนพฤษภาคม

การพัฒนางานศึกษา

(ภาพบน) นายสาร วุฒิเวช นายอำเภอไทรน้อย กำลังรายงานผลการ
จัดหาทุนและที่ดิน เพื่อสร้างโรงเรียนประชาบาลวัดไทรใหญ่และโรงเรียน
มัธยมสามัญ ประจำอำเภอไทรน้อย เสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด
ผู้เป็นประธาน ในการวางศิลาฤกษ์โรงเรียน เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๐๗
(ภาพล่าง) ประชาชนชาวอำเภอไทรน้อย กำลังฟังคำปราศรัยจากผู้เป็น
ประธาน.

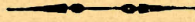
การพัฒนางานศึกษา

(ภาพบน) ผู้ว่าราชการจังหวัด กำลังวางศิลาฤกษ์โรงเรียนประชาบาล
วัดไทรใหญ่ อำเภไทรน้อย โรงเรียนนี้มีโครงการจะสร้างขึ้นใหม่
ด้วยเงินประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ บาทเศษ

(ภาพล่าง) ในวันและเวลาเดียวกัน ได้วางศิลาฤกษ์โรงเรียนมัธยมสาย
สามัญ ประจำอำเภไทรน้อย ที่วัดไทรใหญ่ โรงเรียนนี้มีโครงการจะ
สร้างขึ้นใหม่ ด้วยเงินประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท อำเภอนี้ได้รับการจัดตั้ง
ขึ้นใหม่ จึงไม่เคยมีโรงเรียนประจำอำเภามาแต่เดิม.

งานพัฒนาการคมนาคม

ตลอดฤดูแล้งปีนี้ เรายังงานพัฒนาในด้านการคมนาคมหลายรายการ บางรายการก็สำเร็จ ด้วยการพัฒนาจากความพร้อมเพรียงของประชาชน แต่อีกหลายรายการก็ได้อำนาจด้วยดี จากผล งานของเครื่องจักรกล คือรถแทรกเตอร์ของสภาจังหวัด

รถแทรกเตอร์ของเราเริ่มงานฤดูแล้งปีนี้ ด้วยการกรุยถนนสายใหม่ของเทศบาลเมืองนนทบุรี คือ ถนนสายเลียบบคลองบางขวาง ยาวประมาณ ๕๐๐ เมตร ต่อจากนั้นได้ทำระดับดินตลอดสาย เสร็จแล้ว เราได้ตั้งรถขั้วปากไปทำระดับดินถนนคอนกรีตของเทศบาลเมืองบางบัวทองและคอมเพ็ค คือทำผิวหน้าดินให้แน่นตลอดสาย เพื่อเทคอนกรีต ถนนตั้งแต่หน้าวัดละหาร ถึงคลองพระพิมล ระยะทางยาวประมาณ ๑๕๐ เมตร เพื่อช่วยให้งานเทคอนกรีตถนนสายสำคัญนี้ของเทศบาลเมืองบางบัวทอง แล้วเสร็จบริบูรณ์ตามนโยบาย ซึ่งท่านผู้อ่านก็คงรำลึกได้ว่า ในระหว่างปีพ.ศ. ๒๕๐๖ - ๒๕๐๗ เราได้ สร้างถนนสายแรกของเทศบาลนี้ โดยทำผิวคอนกรีตยาวถึง ๑ กิโลเมตร สิ้นเงินเกือบ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท กระจุกอยู่ถนนคอนกรีต จัดสร้างโดยผู้รับเหมา แต่ก็เป็นที่ของทางเทศบาล จะต้องทำการยกระดับถนน ให้ประสานกับ งานสร้างสะพานคอนกรีตข้ามคลอง ซึ่งคงจะเริ่มต่อไป ในปี พ.ศ. ๒๕๐๘

จากบางบัวทอง เราได้ตั้งรถแทรกเตอร์ออกไปทำถนนสายบางใหญ่-วัดโบสถ์ดอนพรหม ในเขตอำเภอบางใหญ่ ยาวประมาณ ๒ กิโลเมตร จากวัดโบสถ์ดอนพรหมได้ทำถนนเชื่อมกับวัด ประชาธิปัตย์ ในเขตอำเภอเมืองนนทบุรี แล้วทำแยกเข้าบรรจบกับทางสายใหญ่คอนเหนือคลอง อ้อม ระยะทางตอนนี้น่าจะสำเร็จโดยรถแทรกเตอร์โดยตลอด ได้ระยะความยาวประมาณเกือบ ๓ กิโลเมตร และเป็นตอนที่ทำงานด้วยความยากลำบากมาก เพราะต้องขุดดินไถด่ ๆ แล้วไถดินมาพูนแต่งเป็นรูป ถนน รวมทั้งต้องกรุยผ่านเขตสวนในบริเวณแคบ ๆ หลายตอน จนถึงวัดประชานิธิปัตย์ ซึ่งถ้า หากจะใช้แรงคนแล้ว จะสิ้นเปลืองเงินค่าขุดดิน ค่าขนดิน และค่าตกแต่งผิวทางเป็นจำนวนหลาย หมื่นบาท

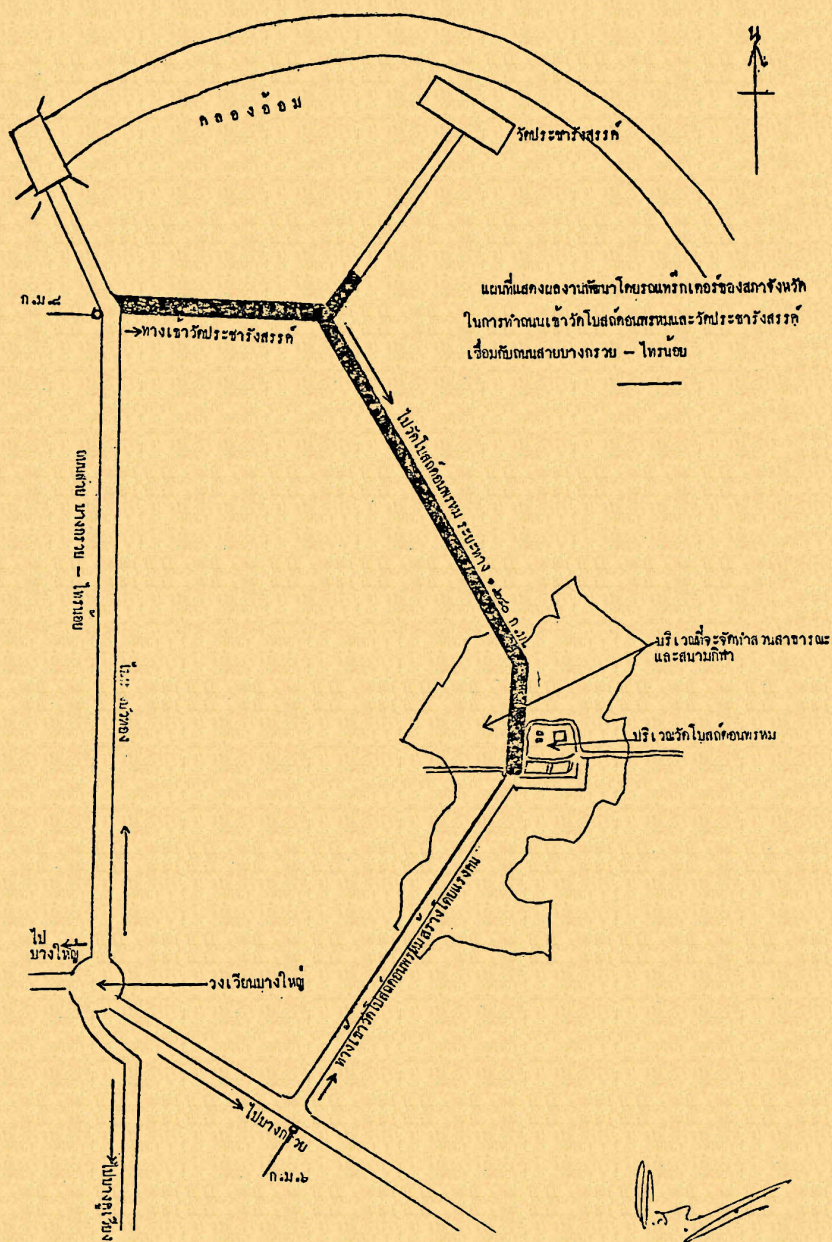
ในระหว่างที่ทำถนนในบริเวณนี้เอง เราได้อาศัยรถแทรกเตอร์ปรับพื้นบริเวณที่ดำริจะ จัดทำเป็นสนามกีฬาประชาชน ได้ฝังงานประมาณ ๒๐ เพอร์เซ็นต์ ดังปรากฏจากภาพ

หน้าปกสามสี่ของหนังสือเล่มนั้นแล้ว แต่งานยังไม่เสร็จ เพราะเราจะต้องเร่งทำถนนสายอื่นที่สำคัญกว่าเสียก่อน คือไปเมืองนาคามโครงการเหล่านี้เสร็จครบบริบูรณ์แล้ว เราจึงจะส่งรถแทรกเตอร์กลับมาปรับปรุงบริเวณนี้อีกครั้งหนึ่ง ดังได้เคยแถลงไว้ในหนังสือถนนทบรูร์สัมพันธ์ของเราไว้แล้วว่า โครงการปรับปรุงบริเวณนี้ เราได้กำหนดไว้อย่างกว้างขวาง กล่าวคือจะได้ใช้ที่ดินจำนวนประมาณ ๘๐ ไร่ ซึ่งทางวัดโบสถ์คอนพรหมได้มอบหมายให้ ทำสนามกีฬาประชาชน, ทำสวนสาธารณะ และอาจจะทำค่ายพักลูกเสือของจังหวัดนี้ ตามโครงการฟื้นฟูกิจการลูกเสือแห่งชาติด้วย นับว่าโครงการนี้จะเป็นโครงการที่สำคัญยิ่งของชาวจังหวัดนันทบุรี ซึ่งมีหวังว่าจะแล้วเสร็จครบบริบูรณ์ได้ภายในไม่เกินฤดูแล้งปีหน้าแล้ว

หลังจากเสร็จงานสร้างถนนเข้าวัดประชารังสรรค์แล้ว เราได้ส่งรถแทรกเตอร์ไปกรุยผิวทางของถนนสาย บางรักใหญ่-บ้านใหม่ซึ่งเกิดขึ้นใหม่ เพราะรถขุดดินได้ขุดดินในคลองชั้นนาคามทางเดี๋ยวจึงกลายเป็นถนนสายสำคัญ ที่จะเชื่อมบริเวณจังหวัดนันทบุรีปากทิศตะวันตก ซึ่งยังมีสภาพเป็นทุ่งไร่ ทุ่งนาอยู่ ให้มาเชื่อมกับตัวจังหวัดได้โดยสะดวก โครงการสร้างถนนนี้ คงจะเสร็จภายในฤดูแล้งปีหน้า ซึ่งถ้าหากเสร็จครบบริบูรณ์เมื่อใด จะเป็นถนนควบคู่กันไปกับคลองส่งน้ำสายใหญ่ ยาวทั้งสิ้นประมาณ ๑๕ กิโลเมตร คิดเป็นเงินค่าก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ

พอเสร็จจากการเกิดถนนตามโครงการนี้แล้ว เราได้ส่งรถแทรกเตอร์ไปทำทางสายใหม่ เริ่มจากสามแยกวงเวียนบางใหญ่ ไปสู่ตลาดบางคูเวียง ระยะทางตอนนี้อยู่เกือบ ๒ กิโลเมตร จะเชื่อมตลาดบางคูเวียง ซึ่งมีอาคารร้านค้าและชุมนุมชนหนาแน่นอีกแห่งหนึ่ง ในบริเวณริมคลองอ้อมเข้ากับอำเภอด่างและเชื่อมกับตัวจังหวัดได้โดยสะดวก งานตอนนี้นำเสร็จไปแล้วประมาณ ๘๐ เปอร์เซ็นต์ คงเหลือระยะทางอีกเพียงไม่ถึง ๒๐๐ เมตร ก็จะนำเสร็จครบบริบูรณ์ตามโครงการ แต่เนื่องจากจะต้องเจรจากับเจ้าของที่ดินอีก ๒-๓ ราย เราจึงได้เลื่อนงานตามโครงการนี้คือไปจนถึงฤดูแล้งปีหน้า

ท่านผู้อ่านควรจะได้ว่า การสร้างถนนสายนี้ได้ดำเนินไปตาม นโยบายที่จะสร้างสะพานข้ามคลองอ้อม ในบริเวณใกล้กับตลาดบางคูเวียง แล้วต่อจากนั้นจะได้ตัดถนนสายใหม่เลียบไปทางทิศเหนือของลำคลองมหาสวัสดิ์ ผ่านคลองคอกเขตอำเภอบางกรวย ระยะทางยาวประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ถนนสายนี้จะช่วยบุกเบิกบริเวณท้องที่ในตะแควนี้ และจะขยายความเจริญไปสู่ปากตะวันตกของจังหวัดได้โดยตลอด จนจดเขตอำเภอบางเดนม จังหวัดนครปฐม และโดยที่เป็นโครงการใหญ่ เราจึงจะได้ดำเนินการไปตามโครงการนี้ทีละขั้น ๆ จนกว่าจะสำเร็จ ภายใน ๓-๔ ปีข้างหน้า การทำทางสายนี้ เราได้รับมติจากสภาจังหวัดเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์

เราเชื่อได้ว่าภายในอนาคตอันใกล้ โครงการสร้างถนนสายนี้ จะช่วยบุกเบิก
ความเจริญให้กับชาวชนบทบุรีได้เป็นอย่างดี

หลังจากเสร็จการก่อสร้างถนนสายนี้แล้ว ก็พอดีประจวบกับฤดูฝน ฝนฟ้าคะนองตกชุกมาก
เป็นพิเศษ บางครั้งตกต้งดำมวันดำมคืน นับว่าทำความเสียหายให้กับทางคมนาคมหลายตอน เราจึงได้ตั้ง
รถแทรกเตอร์เข้าไปช่วยซ่อม ทางสายใหญ่ คือสายบางกรวย-ไทรน้อย ถึงดงคอน คือคอนเหนือ

คลองอ้อม กับตอนใต้อำเภอบางใหญ่ พองานตอนนี้เสร็จเรียบร้อย จึงได้ตั้งรถเข้าทำถนนสายสำคัญ
อีกสายหนึ่ง คือถนนที่เชื่อมระหว่างสามแยกหลังวัดเฉลิมพระเกียรติเข้าสู่วัดเฉลิมพระเกียรติ
ระยะทางตอนนี้อยู่ประมาณ ๓ กิโลเมตรเศษ ในขณะที่หนึ่งเดือนนี้ตกลงมือทำผู้อ่าน คือในราวปลาย
เดือนมิถุนายน ๒๕๐๗ งานสร้างถนนสายนี้ ก็อาจจะเสร็จเรียบร้อยตามโครงการแล้ว

โครงการต่อจากนั้น ก็จะมีการรื้อถนนอีก ๓ สาย ยาวประมาณ ๓-๔ กิโลเมตร เป็น
ถนนที่เริ่มจากวัดเฉลิมพระเกียรติเลยคลองอ้อมด้านหลังบ้าน ผ่านไปตามแนวทุ่งนาตอน
ที่ติดกับสวนริมคลอง ไปจนถึงวัดโบสถ์ดอนพรหม อีกโครงการหนึ่ง ตามโครงการนี้ หากสำเร็จ
สุด่วงบริบูรณ์แล้ว คงจะมีถนนซอยเกิดขึ้นอีกหลายสาย เพื่อเชื่อมกับชุมชน, โรงเรียน และวัด
สำคัญ ๆ หลายวัด ในบริเวณทิศใต้ ของคลองอ้อม ซึ่งจะช่วยให้การคมนาคมทางบกในบริเวณ
ด้านใต้ของริมคลองอ้อม ไปเชื่อมกับทางจังหวัดได้โดยสะดวก เป็นครั้งแรกในประวัติการณ์
ของจังหวัดนี้ และยิ่งกว่านั้น ถ้าหากการรื้อถนนตอนบางกรวย ไปเชื่อมกับสะพานพระราม ๖
เสร็จเรียบร้อยบริบูรณ์แล้ว ชาวบ้านเจ้าของสวนทุเรียนที่มีค่าแถวคลองอ้อม คงจะเดินทางเข้าสู่
พระนครได้อย่างรวดเร็ว และสะดวกยิ่งขึ้น ผลิตผลสำคัญในระแวกนี้ คงจะขนส่งเข้าสู่ตลาดพระนคร
ได้อย่างสะดวกมาก ซึ่งจะช่วยให้การเศรษฐกิจและการอาชีพของประชาชน ก้าวหน้ายิ่งขึ้นเป็นลำดับ

งานพัฒนาการคมนาคมของจังหวัดนี้ได้เริ่มมาแล้วอย่างเป็นลำดับเป็นอันเกือบครบ ๔ ปี
บริบูรณ์ ในขณะหรือในระหว่างนั้น เรายังมีงานพัฒนาในด้านนี้ เกิดขึ้นหลายโครงการ
แต่ละโครงการเป็นงานขนาดใหญ่ ที่มีส่วนจะช่วยให้เกิดความเจริญแก่ชาติบ้านเมืองได้อย่าง
รวดเร็วทั้งนี้ทั้งนั้นก็สำเร็จไปด้วยดี เพราะความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างประชาชนชาวจังหวัด
นนทบุรี กับทางการฝ่ายบริหารของจังหวัดนี้ ทั้งในส่วนอำเภอและจังหวัด ความสำเร็จทั้งนี้
คงจะเป็นเครื่องกระตุ้นเตือนอย่างสำคัญแก่ลูกหลานในอนาคต ในอันที่จะสร้างชาติบ้านเมือง
ของตนให้ก้าวหน้าต่อไปตามกาลสมัย สมดังพุทธภาษิตที่ว่า—

กาลานรูป ว รุ นิชฺยุธเช
พึงประกอบธุระให้เหมาะแก่กาลเทียว

สัมภาษณ์ผู้ว่าราชการจังหวัด

โดยที่งานพัฒนาบ้านเมืองทั่วทั้งจังหวัดนี้ กำลังอยู่ในระหว่างเร่งรัดให้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วเป็นลำดับมา ดังเช่น การพัฒนาเมืองนนท์ตามโครงการ ๑๔,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ และการสร้างอาคารพาณิชย์บล็อกสุดท้ายของเทศบาลเมืองนนทบุรี เป็นมูลค่าถึง ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาทเศษ เป็นต้น ที่บางบัวทอง เทศบาลก็กำลังพัฒนาบ้านเมืองสำเร็จไปแล้วมากกว่า ๓ ใน ๔ ของโครงการ ๘,๓๐๐,๐๐๐ บาท ยิ่งกว่านั้น ตามอำเภออื่น ๆ เช่น ที่ปากเกร็ด การพัฒนาบ้านเมืองตามโครงการ ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของสุขาภิบาลก็กำลังก้าวหน้าเป็นอย่างดี ที่สุด กำลังจะเป็นที่แน่นอนว่า โครงการพัฒนาตลาดชุมชนมุมชนแห่งใหม่ ที่อำเภอบางใหญ่ ด้วยการสร้างอาคารพาณิชย์ประมาณ ๖๐ คูหา ซึ่งอาจจะเริ่มต้นภายในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ นี้ ก็กำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาอย่างใกล้ชิดของเอกชนคณะหนึ่งอยู่แล้ว ผลแห่งงานพัฒนาบ้านเมือง จน ก้าวหน้าไป ด้วยดีเช่นนี้ ย่อมควรแก่การชื่นชมเป็นอย่างมาก

แต่ทว่า พร้อม ๆ กับข่าวที่น่าชื่นชมยินดีดังกล่าวแล้วข้างต้น เราก็ได้พยายามสลับครีบทั้งความคิดเห็นของประชาชนอยู่เสมอ และได้ข่าวข้อใจของประชาชนบางกลุ่ม เกี่ยวกับการดำเนินงานนี้ อยู่อีก ๒-๓ ประการ คือ -

ประการแรก ผู้สงสัยบางคนยังเป็นห่วงถึงวิธีการดำเนินการต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ว่าอาจจะมีการผิดพลาดบกพร่อง หรือรั่วไหลประการใดบ้างหรือไม่ และ

ประการที่สอง โดยที่การพัฒนาต่าง ๆ จำเป็นต้องใช้จ่ายเงิน ฉะนั้น ถ้าหากทางการใช้จ่ายเงินโดยไม่ต้องกั้มเขามาที่เป็นที่เบาใจได้ แต่ถ้าวางกั้มเงินเขามาดำเนินการแล้ว ผู้เป็นห่วงบางคนยังคงดวงแฉงใจอยู่ว่า จะควรกั้มเขามาทำหรือไม่ และจะเป็นภาระแก่ลูกหลานต่อ ๆ ไปเพียงใด

ด้วยเหตุนี้ เราจึงได้ส่งเจ้าหน้าที่เข้าขอสัมภาษณ์ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ศาลากลางจังหวัด เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ค.ศ. นี้ ปรากฏผลดังต่อไปนี้ -

ตอนที่ ๑ การดำเนินงานพัฒนาต่าง ๆ

ผู้แทน “นันทบุรีสัมพันธ์” — ผมใคร่ขอเรียนถามท่านผู้ว่าราชการจังหวัด เกี่ยวกับผลการพัฒนาบ้านเมืองดัก ๒-๓ ข้อ ถ้าไม่เป็นที่ขัดข้อง ผมขอรวบรวมเวลาของท่านดัก ๑๕ นาที

ผู้ว่าราชการจังหวัด — เชิญครับ ผมพร้อมที่จะชี้แจงและให้ความร่วมมือ โปรดถามได้

ผู้แทน “นันทบุรีสัมพันธ์” — ระหว่างนี้จังหวัดนันทบุรีของเรามีงานพัฒนาอยู่หลายโครงการ จึงใคร่ขอทราบ ว่า ตามความเห็นของท่าน ท่านคิดว่างานโครงการใดเป็นงานสำคัญที่สุด ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — เป็นการยากที่จะตอบเพียงสั้น ๆ ให้เข้าใจได้ เพราะงานของเรที่จังหวัดนี้กำลังอยู่ในระหว่างดำเนินการพร้อม ๆ กันหลายโครงการ ซึ่งในทางปฏิบัติ ตามธรรมดาตามโครงการที่เราดำเนินการไปก่อน เราย่อมถือหลักว่า เป็นเพราะงานนั้นมีความสำคัญมากกว่างานอื่นงานใดที่เราเริ่มขึ้นภายหลังย่อมถือว่า เพราะมีความสำคัญรองลงมา แต่ทั้งนี้ ย่อมมีข้อยกเว้นอยู่บางประการ กล่าวคือ ในบางครั้งงานสำคัญที่สุดอาจจะต้องดำเนินการอยู่ในลำดับหลังก็ได้ เพราะมีเหตุผลความจำเป็นในทางอื่นที่สำคัญกว่า เช่น เราจะต้องสนองนโยบายของรัฐบาลเสียก่อน เป็นต้น

โดยปกติงานส่งเสริมการเศรษฐกิจ ควรจะเป็นโครงการลำดับแรก พยายาม ๆ ก็คือการพัฒนาอาชีพของประชาชนควรจะต้องเป็นโครงการสำคัญที่สุด

ผู้แทน “นันทบุรีสัมพันธ์” — ผมขอทราบว่า ในจังหวัดนี้ได้เริ่มงานใดก่อนหลัง ? และการที่เริ่มเช่นนั้น เพราะเหตุใด ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — ที่จังหวัดนี้ เราเริ่ม โครงการพัฒนาบ้านเมือง เป็นลำดับแรก ทั้งนี้ เพราะเหตุว่า —

(๑) จังหวัดนันทบุรีเป็นจังหวัดในเขตชานพระนคร ซึ่งนิยมเรียกกันในภาษาอังกฤษว่า Suburban Areas สมควรจะต้องสนองนโยบายรัฐบาล ให้สอดคล้องกับนโยบายการปรับปรุงนครหลวง กล่าวคือ จะต้องปรับปรุงภายในตัวเมือง คือ เออร์บัน (Urban) ให้ทันสมัยเสียก่อน

เหตุผลก็คือ โดยสภาพของท้องที่แล้ว การปรับปรุงบ้านเมืองมีความสำคัญยิ่งกว่าชนบท เพราะเป็นบริเวณที่ประชาชนอยู่อาศัยกันอย่างแออัดยัดเยียด ถ้าเมืองไม่ดีพอ ผู้ชดกษณะก็พลอยไม่ดีพอตามไปด้วย สภาพการดำรงชีวิตของประชาชนก็มีแต่จะอับเฉา การ

ค้าขายตัวไม่ออก ซึ่งเป็นผลเชื่อมโยงไปถึงการศึกษา การค้าส่ง และอื่น ๆ จะขายตัวต่อไปได้โดยยากด้วย

ยิ่งกว่านั้น ถ้าเราดำเนินการปรับปรุงตัวเมืองนนทบุรีให้แล้วเสร็จ และได้ผลักดันที่ย่อมจะเป็นตัวอย่างแก่บริเวณชุมชนตามอำเภอต่าง ๆ ที่จะปรับปรุงตัวเองตามหลักเดียวกันต่อไปเป็นลำดับ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ผลแห่งการปรับปรุงบ้านเมืองภายในตัวเมืองนนทบุรีของเรา ได้กลายเป็นตัวอย่างเกี่ยวเนื่องไปถึงอำเภอต่าง ๆ แล้ว จนกระทั่งในปัจจุบัน ได้มีการพัฒนาบ้านเมือง ในเขตเทศบาลเมืองบางบัวทอง ในเขตสุขาภิบาลปากเกร็ด และในเขตสุขาภิบาลต่าง ๆ เป็นลำดับมา

(๒) ทางจังหวัดได้รับมอบหมายนโยบายสำคัญจากกระทรวงมหาดไทย ในประการสำคัญอยู่ประการหนึ่ง คือ การกวาดล้างแหล่งเสื่อมโทรมและพัฒนาเมืองขึ้นใหม่ เรียกตามภาษาอังกฤษว่า Urban Renewal หมายความว่า บริเวณใดมีความเสื่อมโทรมอย่างถึงขนาดเราก็คงค่อย ๆ ปรับปรุงแก้ไข โดยดำเนินการขจัดอาคารเก่าแก่กรุงรังออกที่ระดับบริเวณและวางแผนผังก่อสร้างความเจริญทางวัตถุใหม่ ๆ ขึ้นแทน เพื่อให้สอดคล้องกับความเจริญของประเทศชาติในปัจจุบัน นโยบายนี้ ฯ พณ ฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้มอบหมายมากับผม เมื่อวันที่ผมไปรายงานตัวเนื่องจากการเดินทางมารับตำแหน่งที่นนทบุรี นั่นคือในราวเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๓ และนโยบายนี้ออกเหมือนกัน ที่ท่านยังได้ย้ำไว้ในที่ประชุมข้าราชการ เมื่อคราวมาตรวจเยี่ยมประชาชนชาวนนทบุรี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๖ อีกด้วย ๑.

๑. คำปราศรัยของ ฯ พณ ฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๐๖ ได้นำลงในรายงานกิจการประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๖ หน้า (๓๓) มีข้อความตอนนั้นว่า —

“... .. แต่เดิมนั้น แม้แต่ภายในตัวเมืองเอง ก็ยังอยู่กันขมุกขมอมมอมแมม ผมก็อยากให้เมืองนี้สวยงามขึ้น และนอกจากนั้น ถนนเชื่อมจากพระนครเข้ามาถึงแล้ว ทั้งแขก ทั้งฝรั่ง ทั้งญี่ปุ่น ทั้งจีน ก็พากันมาดูเรือนจำบางขวาง เขาเห็นนนทบุรี พรอวินส์ ขมุกขมอมเข้า ผมก็รู้สึกอายนะ เขาเหลือเกิน มีก็ออฟเวเนอรัอยู่ทุกคน จะปล่อยให้เก่าแก่เหมือนเดิมไม่ได้ ฉะนั้นผมจึงได้เคยเข้ามายังจังหวัด พยายามจะให้เห็นจังหวัดนี้สวยงามขึ้น และมีความเป็นอยู่เป็นสุขสบายตามสมควร ดังนั้น จึงได้รุกรมมายังผู้ว่าราชการจังหวัดมาก ท่านก็เป็นคนชอบมุมนะในเรื่องนี้อยู่แล้ว ผมก็เห็นว่าท่านเหมาะกับการนี้ จึงได้เชิญท่านมาอยู่ที่นี้แหละ ก็ได้เห็นผลทันตาดีเหมือนกัน ... ..”

— กองบรรณาธิการ —

ผู้แทน “นนทบุรีสัมพันธ์” — ตามความเห็นของท่านผู้ว่าราชการจังหวัด คิดว่านโยบายการพัฒนาบ้านเมืองแค่นี้แค่นี้มาได้ ได้ผลิตเต็มตามโครงการที่กำหนดไว้แล้วหรือยัง ? หรือว่ายังมีโครงการอนาคตต่อไปอีก ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — งานพัฒนาบ้านเมืองเป็นงานที่ไม่รู้จักจบ เพราะตราบิตที่โดกกำลังก้าวหน้า, ประเทศกำลังก้าวหน้า และเพื่อนจังหวัดใกล้เคียงก็กำลังก้าวหน้าอย่างรวดเร็วเช่นนี้ เราก็ก็น่าจะพัฒนาบ้านเมืองไม่ได้ ฉะนั้น ทางจังหวัดจึงกำหนดโครงการพัฒนาไว้เป็น ๒ ระยะ คือ ระยะที่หนึ่ง — ทำสิ่งที่อยู่แล้วให้ดีขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความเจริญของบ้านเมือง ระยะที่สอง — ทำสิ่งที่ยังไม่มีให้เกิดขึ้น เรียกว่างานก้าวหน้า (Progressive Works) งานระยะที่หนึ่งนั้น สำหรับภายในตัวเมืองนนทบุรีนั้น เราได้ดำเนินการมาตั้งแต่ต้นจนบัดนี้ เสร็จไปแล้วประมาณ ๘๕% คือได้กวาดล้างแหล่งเสื่อมโทรมหมดเมืองแล้ว และได้สร้างอาคารพาณิชย์, ธนาคาร, ตลาด, โรงเรียน, สโมสร, สนามกีฬา ถนนหนทาง ขึ้นมาแทน เพื่อให้ครบถ้วนตามความจำเป็นของเมือง หรืออีกนัยหนึ่ง ตามความต้องการของประชาชน อีก ๑ เดือนข้างหน้าก็คงจะแล้วเสร็จครบ ๑๐๐% แต่งานระยะที่สองนั้น ยังต้องคอยโอกาสต่อไป เพราะจะต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก ซึ่งเงินกำลังของจังหวัดจะดำเนินการไปได้เองตามลำพัง ดังเช่นโครงการสร้างเขื่อนหน้าศาลากลางจังหวัด ระยะทางประมาณ ๒๐๐ เมตรเศษ ซึ่งจะต้องใช้เงินประมาณ ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ และอีกโครงการหนึ่ง คือการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำที่หน้าหอนาฬิกา เป็นโครงการใหญ่มาก จะต้องใช้เงินค่าก่อสร้างประมาณ ๓๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งสองโครงการนี้ ทางจังหวัดได้เสนอไปราว ๒-๓ ปีมาแล้ว และกระทรวงมหาดไทยก็ตอบรับหลักการ คือเห็นชอบด้วย รอแต่ทางรัฐบาลจะมีเงินจัดสรรมาให้ได้เมื่อใดเท่านั้น

ผู้แทน “นนทบุรีสัมพันธ์” — จะกรุณาแจ้งให้ทราบได้ใหม่ว่า ความสำเร็จในการพัฒนาบ้านเมืองเฉพาะที่เมืองนนทบุรีนี้ เป็นผลงานของผู้ใด ? หรือสำเร็จได้เพราะด้วยวิธีการอย่างไร ? พอจะกรุณาชี้แจงให้เห็นได้หรือไม่ว่า เป็นผลดีแก่การอาชีพของประชาชนอย่างไรบ้าง ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — ผมใคร่ขอชี้แจงว่า ความสำเร็จทั้งนี้เป็นผลงานของพวกเราทุกคน กล่าวคือเป็นงานของบรรดาเจ้าหน้าที่ทางจังหวัด ตลอดจนเจ้าหน้าที่ภาคีทุกสมัยและทุกคณะเทศมนตรี รวมถึงเป็นงานของประชาชนทุกคน ที่ได้มีส่วนร่วมให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วย ยิ่งกว่านั้นทางคณะสังฆมณฑล ก็ได้ให้ความร่วมมือด้วยเป็นอย่างดี ดังเช่น วัดบางขวาง, วัดทินกร-

นิมิต, วัดเชลมาภิตาราม และอื่น ๆ ทั้งนี้ ผมใคร่ขออ้างคำปราศรัยของ ฯพณฯ ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่ได้ยืนยันไว้ในเรื่องนอกครั้งหนึ่ง ๒.

สำหรับวิธีการที่ไม่อะไรพิศดาร นอกจากเราดำเนินการตามโครงผังเมืองของกรมโยธาเทศบาลเป็นหลัก ผังบริเวณใดเป็นผังกว้าง เช่นบริเวณรอบตลาดสดที่สร้างชั้นใหม่ ก็ได้อาศัยเจ้าหน้าที่แผนกช่างของเทศบาลช่วยเหลือ ในเรื่องนี้ คุณประดิษฐ์ โทหะเนตร ช่างโทของเทศบาลเมืองนนทบุรี เป็นกำลังที่ดียิ่ง นับตั้งแต่เริ่มงานครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน

การขอความร่วมมือที่จังหวัดและเทศบาลได้ขอร้องจากประชาชน ก็ได้รับความร่วมมือด้วยความเข้าใจอันดีและเป็นตัวอย่างที่ดีเยี่ยม ของการร่วมมือในการสร้างชาติบ้านเมือง ซึ่งในกรณีนี้ ก็ได้ปรากฏยืนยันอยู่ในคำปราศรัยของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วยแล้ว

ผลแห่งการพัฒนาบ้านเมืองดังกล่าวแล้วนี้ ได้ผลดีขึ้นมากในทางเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้ว่า

— แต่เดิมมีทาบเร่แผงลอยอยู่เพียง ๓๒๕ ราย หลังจากพัฒนาแล้ว ได้เพิ่มขึ้นเป็น ๓๐๐ ราย และยังมีร้านขายผลไม้เพิ่มขึ้นอีกเกือบ ๓๐๐ ราย

— จำนวนประชากรภายในตัวเมือง เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม จนสังเกตเห็นได้โดยง่าย และต่างก็ดำรงชีวิตอยู่ด้วยความสุขสบายยิ่งขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะการอาชีพ มีสภาพดีขึ้นกว่าเดิมหลายเท่า

๒. คำปราศรัยของ ฯพณฯ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๐๖ จากรายงานกิจการประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๖ หน้า (๒๑) มีข้อความตอนนี้ ดังนี้ —

“.....ความร่วมมือในการช่วยเหลือกัน ทั้งทางราชการและประชาชน ตลอดจนผู้ได้บังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชาทั้งหลายนี้ ย่อมเป็นความสำคัญยิ่งของการพัฒนาบ้านเมือง แม้จะมีคนเก่งคนใดคนหนึ่งจะสามารถบริหารราชการบ้านเมืองเพียงใดก็ตาม ถ้าหากว่าผู้ได้บังคับบัญชา หรือประชาชนเขาไม่ร่วมมือด้วยแล้ว ก็ไม่สามารถที่จะไปบีบบังคับหรือทำอะไรให้มันเป็นไปตามใจได้... ความสดใสที่มาสู่ท้องถิ่นเป็นอย่างดีเช่นนี้ ก็เป็นสิ่งที่ควรจะได้รับชื่นชมเชยเป็นอย่างยิ่ง ในนามของทางราชการ ขอขอบใจ...”

ผู้แทน “นนทบุรีสัมพันธ์” — ท่านคิดว่าเทศบาลสมัยใดบ้าง ที่ช่วยเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเมืองนนทบุรี ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — ผมคิดว่าน่าจะเป็นงานสำคัญของคณะเทศมนตรีทุกยุคทุกสมัย เช่น คณะเทศมนตรีชุดคุณบุญช่วย ภูโสภา ก็ได้สร้างอาคารพาณิชย์กึ่งถาวรขึ้นมาคราวดะเด็กลงน้อย ต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาหลายปี จนเต็มเมือง ทั้งนี้ ย่อมเป็นแนวทางที่ช่วยให้ท่าเดของเมืองในทางการค้าดีขึ้นเป็นลำดับ

ต่อมาสมัยเมื่อเราเริ่มพัฒนาตามโครงการใหม่ คือ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นสมัยคณะเทศมนตรีชุดคุณสุเทพ รัตนเดวี เทศบาลในระยะนี้ได้อาศัยรากฐานเดิมจากอาคารพาณิชย์กึ่งถาวรที่มั่งคั่งและปรับปรุงจนเป็นบ้านเมืองถาวรขึ้น ดังเช่นได้สร้างอาคารพาณิชย์เฉพาะของเทศบาลเสร็จไปแล้วกว่า ๓๐๐ คูหา, เอกชนสร้างขึ้นใหม่อีก ๓๒๖ คูหา รวมทั้งเทศบาลยังได้สร้างตลาดสด, ตลาดผลไม้, และอาคารในบริเวณอื่น ๆ อีกหลายแห่ง

ครั้นเมื่อคุณสุเทพ รัตนเดวี ขอตาออกไป คณะเทศมนตรีชั่วคราว ชุด คุณชื่น รัตนรังคะ ก็ได้ดำเนินนโยบายนี้ต่อเนื่องมาด้วยดีเป็นลำดับ เช่น ได้สร้างอาคารพาณิชย์บดดอกสุกท้ายหน้าอาคารออมสินจนแล้วเสร็จ และยังแถมกำลังสร้างอาคารพาณิชย์บดดอกใหม่ริมแม่น้ำเพิ่มเติมอีก ๓ บดดอกด้วย

ผมคิดว่า ในเรื่องที่เราอาจสรุปได้ว่า คณะเทศมนตรีทุกชุดได้ปฏิบัติงานเป็นผลดียิ่งแก่บ้านเมือง อันควรได้รับคำชมเชย และบันทึกไว้ให้อยู่ในความทรงจำของชาวนนทบุรี ตลอดจนชาวผู้ตกหลาน ผมเองมีความพอใจอยู่เพียงประการเดียวว่า เป็นบุญของผมที่มีโอกาสได้มาประจำอยู่ในสมัยเดียวกับคณะเทศมนตรีทุกชุด และได้มีโอกาสเล็ก ๆ น้อย ๆ ในการช่วยเหลือร่วมมือกับเทศบาลในการพัฒนาบ้านเมือง ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ ตลอดจนปัจจุบัน ผิดแห่งการประสานงานด้วยดีทั้งนี้ ผมย่อมจะดีมิเสียได้โดยยาก ไม่ว่าจะต้องย้ายไปอยู่จังหวัดอื่นใดในวันข้างหน้า

ผู้แทน “นนทบุรีสัมพันธ์” — เมื่อสักครู่นี้ ดูเหมือนท่านได้กล่าวถึงการพัฒนาบ้านเมืองตามอำเภอต่าง ๆ ว่า ได้ผลดี กรุณาชี้แจงเพียงย่อ ๆ ได้บ้างไหมว่า ที่ใดพัฒนาไปแล้วได้ผลอย่างไร ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — ที่บางบัวทอง งานพัฒนาได้ผลมาก แต่เดิมบางบัวทองมีตลาดเอกชนค่อนข้างเก่าแก่และชำรุดทรุดโทรม เราได้ไปประชุมร่วมกับสมาชิกสภาเทศบาลที่นั่นเป็นการภายใน

และในที่สุดก็ตกลงกันว่า ควรจะซื้อตลาดเก่าแก่จากกองมฤตกเจ้าพระยาวรพงษ์ฯ เพื่อนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยเฉพาะในการพิจารณาปรับปรุงสู่ระดับสถานะในบริเวณชุมชนนั้น เราได้รับคำแนะนำที่มีค่าอย่างยิ่งจากคุณหม่อมพร วิเศษแพทยา อนามัยจังหวัด

เราจึงได้เริ่มงานนี้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๓ โดยกู้เงินจากกระทรวงมหาดไทย เพียง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท มาซื้อตลาดนี้ แล้วขอให้กรมโยธาเทศบาลวางผังให้ใหม่ ต่อจากนั้นก็เรียกประกวดราคา ให้ผู้รับเหมาเสนอราคาสร้างอาคารพาณิชย์ต่าง ๆ ให้เป็นไปตามผังเมือง กับให้เสนอให้ประโยชน์แก่ท้องถิ่นให้มากที่สุด ผลแห่งการเสนอปรากฏว่า บริษัทสหกิจพัฒนาประกวดราคาได้ เราจึงได้ซื้ออนุมัติกระทรวงมหาดไทย ให้บริษัทนี้ดำเนินการสร้าง โดยบริษัทมีสิทธิเรียกเงินกินเปล่าจากผู้เช่าได้ไม่เกินวงเงินที่เราควบคุมไว้

ผลแห่งการดำเนินงานครั้งนี้ เราได้รับประโยชน์หลายประการ เช่น —

— ได้อาคารพาณิชย์ใหม่ รวม ๑๔ บล็อก เป็นจำนวน ๑๒๘ คูหา

— ได้อาคารตลาดสดฟรี ราคาประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ บาท และจากตลาดสดนี้ เทศบาลเรียกเก็บค่าแผงล่วงหน้าได้อีกเกือบ ๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นประโยชน์ที่ได้เปล่า ๆ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ ผู้รับเหมายังสร้างถนนใหม่ ๆ ในบริเวณตลาดให้เปล่า ๆ อีกประมาณ ๑๐ สาย คิดราคาค่าก่อสร้างประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ บาท กับมอบเงินสดอีกจำนวนหนึ่งให้เทศบาลด้วย

ผมคิดว่างานที่ดำเนินครั้งนี้ เป็นผลงานที่เห็นเด่นเห็นชัด และยากลำบากยิ่งของคณะเทศมนตรีชุดชั่วคราว ซึ่งมี คุณประธาน วสุวัต เป็นนายกเทศมนตรี รวมทั้งยังได้รับความร่วมมืออย่างใกล้ชิดจากสภาเทศบาลเมืองบางบัวทองทุกสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ม.ถ. แจ่ม อิศรางกูร นายกเทศมนตรีคนก่อน และคณะ ก็ได้ให้ความร่วมมือด้วยดี แต่ที่จระดมได้มีได้ เถยหนักคือ ความร่วมมืออันใหญ่ยิ่งของประชาชนชาวบางบัวทอง ที่ต่างได้ได้ยัดช่วยกันสร้างบ้านเมืองของเขาเอง ทำให้การเศรษฐกิจของท้องถิ่นขยายตัวกว้างขวางออกไปมาก และช่วยให้บ้านเมืองสะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อยยิ่งขึ้นด้วย

ผลแห่งการพัฒนาตลาดของเทศบาลปากกระวันออกของคลองพระภิมถัน เป็นผลให้การปรับปรุงความเป็นระเบียบเรียบร้อยของตลาดเอกชน ซึ่งอยู่อีกฟากหนึ่งของคลองดีขึ้นด้วย และทางเทศบาลยังได้ปรับปรุงกิจการอื่นประกอบไปด้วยอีกหลายประการ เช่น การสร้างเขื่อนหน้าตลาด การคิดไฟฟ้าสาธารณะ การสร้างสวนสาธารณะ โรงเรียน สถานที่อนามัย และ

อื่น ๆ นับว่าได้ผลอย่างน่าพอใจยิ่ง จนได้รับคำชมเชยจาก ฯพณ ฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งยืนยันว่าจะได้นำไปพิจารณาให้เป็นตัวอย่างในท้องที่อื่นต่อไป* ๓.

ผู้แทน “นนทบุรีสัมพันธ์” — ขอทราบว่าการพัฒนาอำเภออื่น ๆ ได้ผลเหมือนกับที่บางบัวทองหรือไม่ ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — บริเวณชุมนุมชนของอำเภออื่น ๆ ที่นับว่าได้ผลดีมากกว่าแห่งหนึ่งน่าจะได้แก่บริเวณเขตสุขาภิบาลปากเกร็ด สภาพของตลาดที่ปากเกร็ดดีกว่าบางบัวทองมาก - แต่ก็ยังมีลักษณะแออัดยัดเยียด สถานที่ราชการ เช่นที่ว่าการอำเภอ อยู่ติดกับอาคารพาณิชย์เก่าแก่ชำรุดทรุดโทรม สถานที่อนามัยก็ปลูกใต้เขตทางหลวงแผ่นดิน สถานที่ตำรวจก็แยกกันอยู่ห่างจากอำเภอมาก ตลาดสดที่ทันสมัยตลอดจนอาคารพาณิชย์ถาวรก็ยังไม่

ทางจังหวัดและสุขาภิบาล จึงได้ขอเงิน ๕๗๐,๐๐๐ บาท จากกองเงินทุนสุขาภิบาลมาซื้อที่ดินแปลงใหม่อยู่ไกลจากริมแม่น้ำประมาณ ๒๐๐ เมตร แล้ววางผังเดี่ยวใหม่โดยย้ายที่ว่าการอำเภอมาสร้างในบริเวณนี้ พร้อมกับสร้างศาลาว่าการ ที่ทำการอนามัย และที่ทำการสหกรณ์ ได้กันบริเวณที่เหลือไว้สร้างตลาดสดขึ้น ๓ หลัง มีอาคารพาณิชย์ล้อมรอบ ซึ่งตามโครงการครบรูปจะสร้างประมาณ ๗๐ คูหา ในขณะที่ได้สร้างเสร็จไปแล้ว ๓๕ คูหา รวมทั้งบริเวณที่ว่าการอำเภอเดิมอีก ๒๐ คูหา เป็นจำนวนอาคารพาณิชย์ที่สร้างเสร็จแล้วทั้งสิ้น ๓๕ คูหา ในขณะที่สุขาภิบาลกำลังดำเนินการสร้างต่อ ๆ ไปที่ละน้อย ๆ จนกว่าจะครบตามโครงการ

โดยเฉพาะการปรับปรุงบริเวณตลาดของวัดบ่อได้ผลดีมาก โดยสุขาภิบาลได้สนับสนุนให้หรืออาคารเดิม ซึ่งเกือบจะเป็นแหล่งเสื่อมโทรมออก แล้วสร้างอาคารตึก ๒-๓ ชั้นขึ้นแทนประมาณ ๒๐ คูหาเศษ พร้อมกับขยายถนนในบริเวณตลาดให้กว้างขวางยิ่งขึ้นด้วย

๓. คำปราศรัยของ ฯพณ ฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในการประชุมข้าราชการอำเภอบางบัวทอง เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๐๖ จากรายงานกิจการประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๖ หน้า (๓๖) ตอนหนึ่ง ดังนี้ —

“..... อาคารที่เต็มไปด้วยความรกรุงรัง ปกคลุมไปด้วยหลังคามืดครึ้ม ก็สว่างกระจ่างแจ้ง กลายเป็นตึกเป็นราม ถนนเป็นซิเมนต์ ฉะนั้น งานนี้ย่อมเป็นเยี่ยมอย่างอันดี ซึ่งผมจะได้นำไปพิจารณา ในการที่จะให้เป็นตัวอย่างในท้องที่อื่นต่อไป.....”

— กองบรรณาธิการ —

ผมเชื่อแน่ว่าการพัฒนาบริเวณชุมชนของอำเภอ ยังจะต้องก้าวหน้าต่อไปอีกมาก ในขณะนี้ ก็กำลังสร้างสถานีอนามัยชั้นหนึ่งเป็นอาคารคึก ๒ ชั้น อยู่แล้ว ด้วยงบประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ บาท ทางอำเภอกำลังบอกบุญเพื่อรวบรวมทุนในการสร้าง ทราบว่าได้ผลดี ถ้าแล้วเสร็จเมื่อใดก็จะจัดหาแพทย์ชั้นหนึ่งไปประจำ คงจะเป็นกุศดแก่ผู้บริจาค และเป็นประโยชน์แก่ชาวปากเกร็ดมาก

ที่อำเภอบางกรวยก็มีการปรับปรุงบริเวณสถานีราชการเสร็จ นับว่าอยู่ในสภาพเป็นระเบียบเรียบร้อยดีช่นมาก อาคารพาณิชย์ใหม่ ๆ ของเอกชนมากกว่า ๓๐ คูหา กำลังสร้างชั้นในบริเวณใกล้กับการไฟฟ้าชั้นี่ เริงสะพานพระราม ๖ ตามโครงการครบรูป ดูเหมือนจะสร้างมากกว่า ๓๐๐ คูหา

ส่วนที่บางใหญ่ั้น การปรับปรุงบริเวณสถานีราชการเสร็จเรียบร้อยแล้ว เหลือแต่จะปรับปรุงสถานีอนามัยชั้นสองให้เป็นชั้นหนึ่ง และกำลังเริ่มงานตั้งเสริมให้เอกชนสร้างอาคารพาณิชย์ในบริเวณริมคลองด้านตะวันออก ให้ถาวรและเป็นระเบียบเรียบร้อยยิ่งขึ้น ตามโครงการนี้ ทราบว่าจะมีอาคารพาณิชย์คึก ๒ ชั้น เกิดขึ้นใหม่อีกประมาณ ๖๐ คูหา

บริเวณที่ว่าการอำเภอไทรน้อย ก็อยู่ในระหว่างปรับปรุงเช่นเดียวกัน เชื่อว่าคงจะเป็นผลดียิ่งขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะในปีนี้ ก็มีการจัดตั้งโรงเรียนมัธยมสาธิตสำัญประจำอำเภอขึ้นเป็นครั้งแรกด้วย

ผู้แทน “นนทบุรีสัมพันธ์” — นอกจากงานพัฒนาภายในตัวเมืองแล้ว ท่านคิดว่างานพัฒนาอาชีพโครงการใดสำคัญอยู่ในชั้นเร่งด่วน ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — การพัฒนาอาชีพของจังหวัดนี้ มีอยู่หลายโครงการ ในชั้นแรกก่อนที่จะกำหนดโครงการนั้น เราได้วิจัยคว้า อาชีพของประชาชนจังหวัดนี้ มีอาชีพอะไรสำคัญที่สุด ผลแห่งการวิจัย ปรากฏว่า การเกษตรเป็นอาชีพที่สำคัญที่สุด เพราะ ๗๕.๖ % ของประชากร หาเลี้ยงชีพในการเกษตร ทั้งจังหวัดมีนาประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ไร่ ส่วนและไร่ประมาณ ๕๐,๐๐๐ ไร่ ส่วนทุเรียนมีมากที่สุด คือมีประมาณ ๓๐,๐๐๐ ไร่ เฉพาะสวนทุเรียนอย่างเดียวผลิตผลจากสวนทำเงินให้ชาวสวนได้ประมาณไร่ละ ๕,๐๐๐ บาท รวมทั้งต้นชาวสวนคงจะขายทุเรียนได้ประมาณปีละ ๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนผลไม้อื่น ๆ อยู่ในสภาพรองลงไป

โดยเฉพาะนาประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ไร่^๕นี้ ให้^๕ผลิตข้าวได้ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ เกวียน ราคาเกวียนละประมาณ ๑,๐๐๐ บาท ไร่^๕หนึ่งยอมให้^๕ผลิตแก่ชาวนาทาง^๕ดินประมาณ ๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

อาชีพอื่น ๆ นอกจาก^๕อยู่ใน^๕ชั้น^๕รอง^๕ลงไป ได้^๕แก่^๕การ^๕เลี้ยง^๕สัตว์^๕ประเภท^๕เบ็ด, ไก่, หมู และ^๕ปลา ใน^๕ด้^๕วน^๕การ^๕ทำ^๕เครื่อง^๕ปั้น^๕ดิน^๕เผา ซึ่ง^๕เคย^๕มี^๕ชื่อ^๕เลื่อง^๕มา^๕ดั่ง^๕แต่^๕ดึก^๕ดำ^๕บรรพ^๕ บัด^๕นี้^๕กลาย เป็น^๕อาชีพ^๕รอง^๕ลงไป^๕กว่า^๕นั้น^๕อีก ใน^๕ปัจจุบัน^๕ ช่าง^๕ปั้น^๕ดิน^๕เผา^๕นิยม^๕ปั้น^๕กระ^๕ถาง^๕คัน^๕ไม้^๕แทน^๕ภาชนะ^๕อื่น ๆ^๕ ทง^๕นี้^๕ก็^๕เพื่อ^๕อนุ^๕วรร^๕ต^๕การ^๕ให้^๕เป็น^๕ไป^๕ตาม^๕ความ^๕ค^๕อง^๕การ^๕ของ^๕ตลาด^๕ใน^๕พระ^๕นคร

จาก^๕ข้อ^๕ที่^๕จริง^๕ดั่ง^๕กล่าว^๕ข้าง^๕ค^๕้น^๕ ย^๕อม^๕เห็น^๕ได้^๕ว่า อา^๕ชีพ^๕พล^๕ด^๕น^๕เป็น^๕อา^๕ชีพ^๕ที่^๕ด^๕ำ^๕ค^๕ัญ^๕ที่^๕สูง^๕ แต่^๕อุป^๕ส^๕รร^๕ค^๕ของ^๕การ^๕ทำ^๕ส^๕วน^๕อยู่^๕ที่^๕น้ำ^๕เค็ม^๕ซึ่ง^๕เป็น^๕ไป^๕ตาม^๕ช^๕ร^๕ม^๕ชา^๕ติ เพราะ^๕เหตุ^๕ว่า^๕น้ำ^๕จืด^๕จาก^๕ทาง^๕เหนือ ใน^๕ฤ^๕ตุ^๕แล^๕้ง^๕ด^๕น^๕ย^๕ก^๕ว่า^๕แต่^๕ก่อน น้ำ^๕เค็ม^๕จึง^๕ท่วม^๕สูง^๕จาก^๕ทาง^๕ใต้ ดัน^๕น้ำ^๕ขึ้น^๕ไป^๕ตาม^๕ลำ^๕น้ำ^๕เจ้า^๕พระ^๕ยา จนถึง^๕เขต^๕อำเภอ^๕ปาก^๕เกร็ด ใน^๕ขณะ^๕ที่^๕ก^๕ิจ^๕การ^๕ช^๕ด^๕ประ^๕ท^๕าน^๕ของ^๕รัฐ^๕บา^๕ต^๕ใน^๕บ^๕ริ^๕เว^๕ณ^๕จ^๕ัง^๕ห^๕วั^๕ด^๕นี้^๕ยัง^๕ไม่^๕ถึง^๕ชั้น^๕เส^๕ร์^๕จ^๕บ^๕วิ^๕บ^๕ร^๕ุ^๕ณ์ เรา^๕จึง^๕จำ^๕เป็น^๕ค^๕อง^๕ค^๕อย^๕การ^๕ช^๕ด^๕ประ^๕ท^๕าน^๕ชั้น^๕ถ^๕าว^๕ร^๕ของ^๕รัฐ^๕บา^๕ต^๕ก่อน ฉ^๕น^๕ั้น โคร^๕ง การ^๕พ^๕ัฒ^๕นา^๕อา^๕ชีพ^๕ใน^๕ค^๕ำ^๕น^๕ส^๕วน จึง^๕เป็น^๕เพียง^๕โคร^๕ง^๕การ^๕ช^๕ัว^๕คร^๕าว ได้^๕แก่^๕การ^๕เบ^๕็ด^๕ทำ^๕น^๕บ^๕ตาม^๕ลำ^๕ค^๕ด^๕อง ด^๕ำ^๕ค^๕ัญ^๕ ๆ^๕ ต่าง^๕ ๆ^๕ โดย^๕ร^๕่วม^๕มี^๕อ^๕ก^๕ับ^๕ก^๕ร^๕ม^๕ช^๕ด^๕ประ^๕ท^๕าน^๕เป็น^๕ปี^๕ ๆ^๕ ไป

ตาม^๕ความ^๕เห็น^๕ของ^๕ผม ใน^๕เร^๕ื่อ^๕การ^๕ทำ^๕ส^๕วน^๕ใน^๕จ^๕ัง^๕ห^๕วั^๕ด^๕น^๕น^๕ท^๕บุ^๕รี^๕นี้ ผม^๕คิด^๕ว่า อีก^๕ไม่^๕เกิน ๑๐ ปี^๕ ข^๕้าง^๕หน้า^๕ก็^๕คง^๕จะ^๕ด^๕น^๕ย^๕ลง^๕เป็น^๕ด^๕ำ^๕ค^๕ับ เพราะ^๕เหตุ^๕ว่า^๕ท^๕อง^๕ถ^๕ิน^๕ของ^๕จ^๕ัง^๕ห^๕วั^๕ด^๕นี้^๕อยู่^๕ใกล้^๕กับ^๕จ^๕ัง^๕ห^๕วั^๕ด^๕พระ^๕นคร^๕ยิ่ง^๕กว่า^๕จ^๕ัง^๕ห^๕วั^๕ด^๕อื่น^๕ ๆ^๕ ตาม^๕โคร^๕ง^๕การ^๕ฝ^๕ัง^๕เม^๕ือง^๕ใหม่^๕ของ^๕นคร^๕ห^๕ด^๕วง^๕ถ^๕ือ^๕ว่า บ^๕ริ^๕เว^๕ณ^๕ ๓ อำเภอ^๕ของ^๕จ^๕ัง^๕ห^๕วั^๕ด^๕นี้^๕อยู่^๕ใน^๕เขต^๕ที่^๕อยู่^๕อา^๕ค^๕ย^๕ (Residential Zone) ได้^๕แก่^๕อำเภอ^๕เม^๕ือง^๕น^๕ท^๕บุ^๕รี, อำเภอ^๕ปาก^๕เกร็ด และ^๕อำเภอ^๕บาง^๕กร^๕ว^๕ ฉ^๕น^๕ั้น ภาย^๕ใน^๕อีก^๕ไม่^๕กี่^๕ปี^๕ข^๕้าง^๕หน้า ประชา^๕ชน^๕ใน^๕นคร^๕ห^๕ด^๕วง^๕ก็^๕จะ^๕ข^๕ยับ^๕ข^๕ย^๕าย^๕มา^๕ปล^๕ุก^๕บ้าน^๕สร้าง^๕เร^๕ือน^๕มาก^๕ขึ้น ส^๕ภาพ^๕ของ^๕ส^๕วน^๕ก็^๕คง^๕จะ^๕ค^๕อย^๕ ๆ^๕ ห^๕ม^๕ไป^๕ที่^๕ทะเล^๕เด^๕็ก^๕ต^๕ะ น^๕้อย จน^๕ใน^๕ที่^๕สุด^๕จะ^๕กล^๕าย^๕เป็น^๕ที่อยู่^๕อา^๕ค^๕ย^๕ของ^๕ประชา^๕ชน^๕ใน^๕แถบ^๕ช^๕าน^๕พระ^๕นคร^๕ค^๕่อ^๕ไป^๕เป็น^๕ด^๕ำ^๕ค^๕ับ

ใน^๕ชั้น^๕นี้ โคร^๕ง^๕การ^๕ถ^๕าว^๕ร จึง^๕คว^๕ร^๕จะ^๕เป็น^๕การ^๕ส^๕่ง^๕เส^๕ริ^๕ม^๕การ^๕ทำ^๕นา เพราะ^๕เหตุ^๕ว่า^๕จ^๕ัง^๕ห^๕วั^๕ด^๕นี้^๕มี^๕เนื้อ^๕ที่^๕นา^๕เหลือ^๕อยู่^๕อีก^๕กว่า^๕ข^๕ว^๕าง^๕ถึง ๓๐๐,๐๐๐ ไร่^๕ คง^๕จะ^๕ใช้^๕เว^๕ลา^๕อีก^๕นาน^๕กว่า^๕เม^๕ือง^๕ห^๕ด^๕วง^๕จะ^๕ข^๕ย^๕าย ส^๕วน^๕ออก^๕ไป^๕จน^๕ถึง^๕อำเภอ^๕ไทร^๕น้อย อุป^๕ส^๕รร^๕ค^๕ของ^๕การ^๕ทำ^๕นา^๕ใน^๕จ^๕ัง^๕ห^๕วั^๕ด^๕นี้^๕ใน^๕ปัจจุบัน^๕อยู่^๕ที่^๕ว่า ทำ^๕อย่าง^๕ไร^๕นา^๕ค^๕อน^๕จึง^๕จะ^๕ได้^๕ผลิต^๕เหมือน^๕นา^๕ล^๕ุ่ม^๕ทั่ว^๕ ๆ^๕ ไป

ผู้แทน “นันทบุรีสัมพันธ์” — นโยบายในการช่วยเหลือขนาดอนมืออย่างใดบ้าง ? กรุณาชี้แจงด้วย
 ผู้ว่าราชการจังหวัด — ในจังหวัดนี้มีน้ำท่วมอยู่ในราว ๒๐๐,๐๐๐ ไร่ อีก ๓๐๐,๐๐๐ ไร่ ยังมีสภาพ
 เป็นนาดอนซึ่งได้ผลไม่เต็มที่เท่าที่ควร เพราะในยามที่ชาวนาต้องการใช้น้ำดอนคันฤดูทำนา
 ฝนก็ไม่ตกต้องตามฤดูกาลเสมอไป จึงจำเป็นต้องแก้ไขด้วยการขุดคลอง เพื่อชักน้ำเข้าสู่
 บริเวณนาดอนให้ทันกับน้ำท่วม ผลแห่งการแก้ไขของกรมชลประทานได้แก่การขุดคลองส่งน้ำ
 ขนาดใหญ่หลายคลอง เช่นคลองพระยาบันลือ, คลองพระภิมถ, คลองตากซ้อ้น, คลองทวด
 วัฒนา เป็นต้น แต่ส่วนคลองซอยขนาดเล็กนั้นแต่เดิมประชาชนขุดกันเองด้วยแรงคน จึงมี
 สภาพเป็นคลองซอยชนิดแคบ ๆ คือกว้างไม่เกิน ๓-๔ เมตร และลึกประมาณ ๒ เมตร ในคัน
 ฤดูทำนา น้ำจะไหลเข้าไม่ทันให้ราษฎรวิดขุ่นน้ำ เกิดการขาดแคลนและแย่งน้ำกันเป็นประจำ
 ทุกปี พอถึงฤดูแล้งน้ำจะแห้งจนวัวควายไม่มีน้ำกิน

อุปสรรคดังกล่าวแล้วนี้ เราได้เริ่มทดลองด้วยวิธีใช้รถขุดเข้าช่วย โดยเสนอสภาพ
 จังหวัด ตั้งขอรถขุดมาคันหนึ่ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นรถขุดขนาดเล็ก ยี่ห้อวัตสันบิว-
 ไชร์ดี อารบี. ๓๐ ขนาดบุงก์ ๓๓ ลูกบาศก์กิโล รัถเช่นว่านี้ วันหนึ่ง ๆ ขุดคลองขนาดกว้าง
 ๘ เมตร ลึก ๒.๕๐-๓.๐๐ เมตร ได้ระยะทางยาวประมาณ ๓๓ เมตร ฉะนั้น ในวันหนึ่ง ๆ
 คงขุดดินได้ประมาณ ๓๘๖ ลูกบาศก์เมตร เสียค่าใช้จ่ายประมาณลูกบาศก์เมตรละ ๕๐ สต.
 การขุดคลองขนาดกลางเช่นนี้ ถ้าหากจ้างแรงคนขุด จะต้องเสียค่าใช้จ่ายประมาณลูกบาศก์
 เมตรละ ๘-๑๐ บาท เป็นอย่างต่ำ เพราะเมื่อขุดแล้วคนงานจะต้องเดินขนดินไถด นับว่าผล
 ของการขุดคลองขนาดกลางด้วยรถขุดนี้เป็นประโยชน์มาก และสามารถชักน้ำเข้านาได้ทันความ
 ต้องการของชาวนา ในฤดูแล้งก็มีน้ำตลอปปี จึงกำลังเป็นที่นิยมของชาวนาอยู่มาก

ผู้แทน “นันทบุรีสัมพันธ์” — เมื่อมีประโยชน์เช่นนั้น ทางจังหวัดจะไม่คิดที่จะขอรถขุดให้มากคันยิ่งขึ้น
 บ้างหรือครับ ? ถ้าทำไม่ได้เพราะเหตุใด ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — จังหวัดกำลังคิดอยู่แล้ว เพราะผลแห่งการขุดคลองขนาดกลางเพื่อเอาดินขน
 พูนถนน จากบางบัวทองถึงไทรน้อย ระยะทาง ๓๕ กิโลเมตรเศษ สิ้นค่าใช้จ่ายไม่ถึง
 ๓๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งถ้าหากจ้างคนขุด จะต้องใช้เงินประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ
 นับว่าทุนเงินเฉพาะงานนี้งานเดียวประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ในขณะที่รถขุดกำลังขุดคลอง
 อยู่ที่อำเภอบางใหญ่ ระยะทางประมาณ ๓๕ กิโลเมตร ขุดได้เสร็จแล้วจนถึงเดือนพฤษภาคม
 ประมาณ ๕ กิโลเมตรเศษ อีกฤดูแล้งเดี๋ยวก็จะขุดคลองผ่านบริเวณนาดอนได้ทะลุถึงคลอง

ทั่วพัฒนา นับว่าเป็นโครงการที่ช่วยขนาดอนในเขตอำเภอบางใหญ่ และบางบัวทอง ซึ่งมีบริเวณที่ติดต่อกันได้มากมายหลายหมื่นไร่ และจะทุนค่าใช้จ่ายในการขุด ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เช่นเดียวกัน

ด้วยเหตุนี้ ทางจังหวัดจึงดำริจะจัดซื้อรถขุดเพิ่มขึ้นอีก ๓ คัน คือ เพื่อใช้ขุดคลองใหม่ ๆ และขุดลอกคลองเก่า ๆ ในอำเภอต่าง ๆ ที่ประชาชนมีอาชีพทำนาเป็นอาชีพสำคัญ โดยจะจัดแบ่งไปทำงานอำเภอละคัน คือ อำเภอไทรน้อย อำเภอบางบัวทอง และอำเภอบางใหญ่ สำหรับรถคันเดิมก็จะได้ใช้งานในเขตอำเภอเมือง ๆ และอำเภอปากเกร็ด ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยาต่อไป เพราะทั้งสองอำเภอนี้ ก็มีนาอยู่ทางฝั่งโน้นหลายหมื่นไร่เหมือนกัน

ในการที่จังหวัดยังไม่อาจจะซื้อรถขุดมาใช้ให้ครบถ้วนตามโครงการนี้ได้ ก็เพราะมีความจำเป็นจะต้องใช้งบประมาณของสภาจังหวัดที่มีอยู่เป็นจำนวนจำกัด ไปในการพัฒนาประการอื่น ๆ ที่จำเป็นเช่นเดียวกัน ในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ นี้ งานพัฒนาประการอื่น ๆ ได้ถูกลงไปแต่เป็นส่วนน้อย เราจึงจะหวนมาส่งเสริมการทำนาให้มากขึ้นตามแผนเดิม

ผู้แทน “นันทบุรีสัมพันธ์” — ทางจังหวัดมีโครงการจะจัดหารถขุดได้โดยวิธีใดบ้าง ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด -- รถขุดขนาดเล็ก ในปัจจุบันราคาคันละ ๓๖๐,๐๐๐ บาท ถ้าหากจะซื้อ ๓ คัน จะเป็นเงินถึง ๑,๐๘๐,๐๐๐ บาท ในขั้นแรกเราคิดว่า จะตั้งกลุ่มชาวนาขึ้นตามอำเภอต่าง ๆ โดยจะเริ่มงานตั้งแต่ฤดูทำนาปีหน้า หลังจากเก็บเกี่ยวแล้ว เราจะให้กลุ่มชาวนาเหล่านี้รวบรวมเงินค่าซื้อรถขุดให้ได้ประมาณ ๓๓๐,๐๐๐ บาท และทางสภาจังหวัดจะตั้งเงินสมทบให้อำเภอละ ๕๐,๐๐๐ บาท แต่แผนการนี้ยากที่จะสำเร็จได้ในเร็ววัน เพราะเป็นวงเงินค่อนข้างสูง กว่าจจะรวบรวมได้เสร็จอาจต้องใช้เวลา ๒-๓ ปี ย่อมไม่ทันเหตุการณ์

ฉะนั้น เราจึงได้เริ่มพิจารณาหารถขุดโดยวิธีอื่น คือ ได้แก่การदनออกกู้เงินจากกองทุนส่งเสริมองค์การบริหารส่วนจังหวัดในกระทรวงมหาดไทย เพื่อจัดซื้อรถขุดพร้อมกันทั้ง ๓ คัน ให้ทันใช้งานในฤดูเด่งหน้า จะได้มีโอกาสทำงานให้เกิดผล โดยวิธีนี้ ไม่เป็นภาระที่หนักแก่ทางสภาจังหวัด เพราะเราก็เป็นระยะยาวถึง ๑๐ ปี ผ่อนดั่งปีละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมกันกับดอกเบี้ยเล็ก ๆ น้อย ๆ ประโยชน์ที่ได้รับจะได้ผลมากกว่าภาระที่จะต้องงใช้หลายสิบเท่า

ผู้แทน “นันทบุรีสัมพันธ์” — โครงการนี้เริ่มแล้วหรือยังครับ ? ถ้าเริ่มแล้ว ท่านคิดว่าจะมีหวังสำเร็จไหม ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — เราเริ่มโครงการนี้แล้วครับ โดยได้เชิญคณะกรรมการการคลังสภาจังหวัดประชุมเมื่อปลายเดือนเมษายนนี้ และได้เชิญประชุมสมาชิกสภาจังหวัดสมัยวิสามัญ เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ค.ศ. นี้ เพื่อเสนอญัตติขอเงินมาดำเนินการจัดซื้อโดยด่วน ผลของการประชุมปรากฏว่า ได้รับมติจากสภาจังหวัด เห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์ ทางจังหวัดจึงเสนอเรื่องไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อพิจารณาค่าไปแล้ว ในขณะที่เรื่องกำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของกระทรวงมหาดไทย

ในส่วนที่คิดว่าจะมีหวังหรือไม่นั้น ผมก็ยังไม่รับรอง ทั้งนี้ เพราะเงินทุนของสภาจังหวัดนันทบุรีที่ฝากไว้ที่กระทรวง ๆ มีน้อย แต่ถ้าพิจารณาถึงประโยชน์ที่จะพึงได้รับ คือ การพัฒนาอาชีพของราษฎรโดยตรงแล้ว ย่อมจำเป็นมาก และน่าจะให้ได้เพราะตรงตามนโยบายปัจจุบันของกระทรวงมหาดไทยทุกประการ ยิ่งกว่านั้นถ้าจะคำนึงถึงสัมรรถภาพในการชำระหนี้เราก็มีเงินงบประมาณประจำปีเหลือพอจะชำระหนี้ได้อย่างสบาย ผมเชื่อว่าเราพร้อมที่จะชำระคืนหนี้จำนวนนี้ได้ก่อนกำหนด ๓๐ ปี ด้วยซ้ำ เพราะเรามีนโยบายที่จะขอความร่วมมือจากประชาชนในการชดเชยดอกเบี้ยใหม่ ๆ หรือดอกเบี้ยเก่า ๆ ว่า ขอให้เขาได้มีส่วนออกเงินสมทบค่าใช้จ่ายบ้างประมาณไร่ละ ๓-๕ บาท ดังนี้ ย่อมจะถอนทุนคืนได้ภายในเวลาไม่เกิน ๓ หรือ ๕ ปี ในปัจจุบันประชาชนหลายตำบล เช่น ในเขตอำเภอบางบัวทองและไทรน้อย ได้แสดงความจำนงมายังอำเภอ ขอให้ส่งรถชุดไปดำเนินการในท้องถิ่น ๆ โดยประชาชนจะช่วยกันเฉลี่ยไร่ละถึงไร่ละ ๓๐ บาท ถ้าเป็นไปได้เช่นนี้จริง เพียงปีเดียวก็ถอนทุนคืนได้หมด

ผู้แทน “นันทบุรีสัมพันธ์” — โครงการนี้ ผมเชื่อว่าคงจะเป็นประโยชน์ใหญ่ยิ่งแก่จังหวัดเรา จึงขอเรียนถามเพื่อประกอบความรู้ว่า ในจังหวัดของเราขณะนี้ มีงานชดเชยดอกเบี้ยหรือดอกเบี้ยเดิมประมาณสักกี่คอง ถ้าหากรถชุดดำเนินการชดเชยดอกเบี้ยเหล่านั้นเสร็จสิ้นแล้ว เราจะเอารถชุดเหล่านั้นไปใช้งานอะไรอีก ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — เฉพาะคองชอยเพื่อใช้ประโยชน์ในการทำนา ในปัจจุบันตามอำเภอต่าง ๆ รวม ๓ อำเภอ มีอยู่แล้วเป็นจำนวนประมาณเกือบ ๒๐๐ คอง ในระหว่าง ๓ ปีที่แล้วมานี้ เราได้ชดเชยเพิ่มขึ้นอีกประมาณ ๓๐ คอง แต่ก็ยังไม่พอกับความต้องการของชาวนา -

ในขณะนี้ เรากำหนดสำรวจเพื่อทำโครงการระยะเยี่ยกว่า เมื่อเราได้รถชุดมาแล้ว เรา
จะชุดคดองใหม่ก่อนหลัง และกำหนดสำรวจว่า คดองเก่า ๆ ที่มีอยู่นั้น มีคดองใดบ้างที่จะต้อง
ชุดขยายให้กว้างขึ้น และตั้งกว่าเดิม ทั้งนี้ เพราะปรากฏว่า คดองเก่า ๆ ที่ตั้งน้ำไม่ทัน
การทำนา ยังมีเหลืออยู่อีกมาก

โดยสภาพของคดองชอยเหล่านี้ ตามปกติน้ำปีจะพาตะกอนมาตกถมกันคดองเป็น
ประจำปี ทุกฤดูทำนา เพียง ๓-๔ ปี ก็ต้องชุดคดองใหม่อยู่แล้วโดยธรรมชาติ บางคดองยัง
ถูกวัชพืชรบกวนด้วยซ้ำมเต็มอ ๆ อีกด้วย ย่อมจะทำให้สิ้นเงินเร็วกว่าปกติ

ฉะนั้น งานชุดคดองจึงเป็นงานที่จะต้องดำเนินการต่อเนื่องกันไปโดยไม่มีที่สิ้นสุด ใน
ขั้นต้นเราคิดว่า ควรจะชุดคดองใหม่ ๆ ขึ้นก่อนตามความจำเป็น เมื่อมีเวลาเหลือ เราจึงจะ
ชุดคดองคดองเก่า ๆ และชุดขยายทุกคดองให้ได้มาตรฐาน คือ ให้กว้าง ๘ เมตร และลึก
๒.๕๐-๓.๐๐ เมตร เพื่อให้เพียงพอแก่ความต้องการของท้องถิ่น ผมจึงคิดว่า รถชุดแต่ละคัน
ทำงานในอำเภอหนึ่ง ๆ อีก ๓๐ ปี ข้างหน้าก็ยังไม่ลำบาก แต่คงพอจะอนุมานได้ว่า ด้วยผล
แห่งการส่งเสริมดังกล่าวแล้ว การอาชีพทำนาของจังหวัดนี้ นับวันจะเจริญก้าวหน้าขึ้นอย่าง
รวดเร็วแน่นอน โครงการนี้ย่อมจะช่วยให้การทำนาได้เพิ่มผลิตผลขึ้นไม่ต่ำกว่า ๓ ใน ๓ หรือ
๓ ใน ๔ ของผลิตผลที่ได้รับอยู่แล้วในปัจจุบัน กล่าวคือ อาจเพิ่มผลิตผลได้อีกไม่ต่ำกว่า
๒๐,๐๐๐ เกวียน คิดเป็นเงินที่จะเพิ่มพูนขึ้นไม่ต่ำกว่าปีละ ๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
คุณลองคิดดูก็แล้วกันว่า จะนำความดีความเจริญมาสู่ชาวนนทบุรีได้เพียงใด

ผู้แทน "นันทบุรีสัมพันธ์" - ผมขอถามเพิ่มเติมอีกสักเล็กน้อยว่า นอกจากโครงการพัฒนาอาชีพ
ด้วยการชุดคดองต่าง ๆ แล้ว ทางจังหวัดมีโครงการอื่นใดอีกบ้าง? และจนบัดนี้ได้มีการดำเนิน
การตามโครงการนั้น ๆ ไปบ้างแล้วหรือยัง?

ผู้ว่าราชการจังหวัด - เรามีโครงการคัดถนนสายสำคัญ เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ และส่งเสริม
อาชีพโดยตรง ได้แก่การสร้างถนนสายบางกรวย - ไทรน้อย ซึ่งตามโครงการจะสร้าง
ให้ยาวประมาณ ๔๐ กิโลเมตร เชื่อม ๔ อำเภอเข้ากับจังหวัดพระนคร คือ อำเภอบางกรวย
บางใหญ่ บางบัวทอง และไทรน้อย รวมทั้งบางส่วนของท้องที่ในเขตอำเภอเมือง ๆ และ
อำเภอปากเกร็ดด้วย

ในบริเวณฟากตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยานี้ ในปัจจุบันมีประชาชนอาศัยอยู่ประมาณ
๑๒๐,๐๐๐ คน ถ้าสร้างทางสายนี้เสร็จ นอกจากจะเป็นประโยชน์แก่คนในท้องที่แล้ว ยังจะ

เป็นประโยชน์แก่ชาวพระนคร ที่จะช่วยขยายมาดิงภูมิดำเนินอยู่ในบริเวณนี้ได้อีกหลายหมื่นคน บริเวณนี้ซึ่งจะได้ประโยชน์จากถนนสายนี้ กว้างขวางมากประมาณถึง ๔ ใน ๕ ของเนื้อที่จังหวัด หากถนนนี้เสร็จเรียบร้อยเมื่อใด จะช่วยขนส่งผลิตภัณฑ์จากสวนและนา เข้าไปขายตรงยังตลาดในพระนครได้โดยสะดวก และยังเป็นที่ประโยชน์ในการคมนาคม การรักษาความสงบเรียบร้อย ตลอดจนช่วยส่งเสริมความเจริญในประการอื่น ๆ อีกมาก เช่น ในการศึกษา, การสาธารณสุข เป็นต้น พระเจ้าพระสงฆ์ย่อมจะได้รับความสะดวกสบายยิ่งขึ้น อันเป็นทางช่วยให้การส่งเสริมพระศาสนาก้าวหน้ายิ่งขึ้นอีกมาก

ในขณะนี้ เราได้สร้างถนนสายนี้เสร็จเรียบร้อยแล้วในสภาพของถนนลูกรัง ประมาณ ๒๐ กิโลเมตร คือ จากท่าข้ามหน้าจังหวัดไปอำเภอบางกรวย — บางใหญ่ และบางบัวทอง ส่วนจากอำเภอบางบัวทองไปอำเภอไทรน้อยนั้น ได้ถมดินเสร็จแล้วประมาณ ๑๔ กิโลเมตรเศษ และทำสะพานเสร็จตลอดแนวทาง คงเหลือแ่งนตงหินลูกรัง ซึ่งจะต้องใช้เงินอีกประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการสร้างสะพานข้ามคลองพระพิมล ซึ่งเทศบาลเมืองบางบัวทองรับภาระจะสร้างในปีต่อไป อีกประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าหากเสร็จเรียบร้อยแล้ว รถยนต์ก็จะเดินติดต่อถึงอำเภอไทรน้อยเต็มตามโครงการ

ผู้แทน “นนทบุรีสัมพันธ์” — ขอทราบว่ามีเมื่อใดทางจังหวัดจะโยยหินลูกรังให้ตัดต่อถึงไทรน้อย ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — เราอยากดงหินลูกรังให้ตัดต่อโดยเร็วที่สุด แต่ติดขัดด้วยการเงินมีอยู่จำกัด ในปีหนึ่งเรามีเงินการจรอยู่เพียง ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ซึ่งจำต้องจัดสรรไปบำรุงกิจการทั่ว ๆ ไป ตามอำนาจหน้าที่ของสภาจังหวัดหลายประการ เช่น การบำรุงอาชีพ การสร้างโรงพยาบาล สถานอนามัย โรงเรียน ห้องสมุด และอื่น ๆ ถ้าหากมาจัดสรรให้เป็นเงินสร้างทางสายนี้เพียงรายการเดียว งานอื่น ๆ ของทุกอำเภอก็ต้องหยุดชะงักหมด

เราจึงได้หารือกันอย่างรอบคอบแล้ว ในที่สุดก็เห็นพ้องต้องกันเกือบเป็นเอกฉันท์ว่า ในขณะนี้ควรจะทำถนนจากอำเภอบางกรวยให้ติดต่อกับพระนครให้สะดวกเสียก่อน เพราะประชาชนทั้ง ๔ อำเภอ ย่อมมีความต้องการดังกล่าวแล้ว ต่อมาต้องเป็นอย่างเดียวกันทั้งต้นเมื่อสร้างถนนเชื่อมอำเภอต่าง ๆ กับพระนครเสร็จเรียบร้อยแล้ว เราจึงจะหวนกลับมาพัฒนาทางตอนอำเภอไทรน้อยต่อไป เพราะเหตุว่า ประโยชน์ที่จะสร้างไปเชื่อมกับจังหวัดพระนครนั้น ได้มากกว่าประโยชน์ที่ชาวไทรน้อยจะได้รับเพียงอำเภอเดียว

ผู้แทน “นันทบุรีสัมพันธ์” — โครงการสร้างถนนจากอำเภอบางกรวยถึงพระนคร ที่สะพานพระราม๖ ได้เริ่มไปแล้วบ้างหรือยัง ? คำตอบว่าจะต้องใช้จ่ายสักเท่าใด ? และจะแล้วเสร็จเมื่อใด ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — โครงการตอนนี้ เราได้เริ่มงานมา ๒ ปีแล้ว กล่าวคือ ในปีแรกได้กรีดยาง และสร้างสะพานเสร็จราว ๗ สะพาน ในปีนี้ ๒ งานหยุดชะงักชั่วคราว เพราะต้องไปเร่งงานทางบางบัวทอง และเกี่ยวกับมัมปัญหาเด็ก ๆ น้อย ๆ ในการขอที่ดินเพื่อกรีดยาง แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ นี้ เราได้สร้างสะพานเพิ่มขึ้นอีก ๕ แห่ง แล้วไปแล้ว ๔ แห่ง และกำลังถมดินแล้ว ๕ แห่ง ไปแล้วประมาณ ๓ กิโลเมตร ยังคงเหลืองานอีกประมาณ ๒.๒๐๐ กิโลเมตร ถนนก็จะทะลุถึงการไฟฟ้ายันฮี เชิงสะพานพระราม ๖ ตามแนวทางนี้ เราได้สร้างท่อขนาดใหญ่แล้ว ๕ ท่อ รวมทั้งท่อขนาดเล็กสำหรับระบายน้ำเข้าส่วนอีกประมาณ ๗๐ ท่อ

การดำเนินงานตามโครงการนี้ จะต้องใช้เงินเฉพาะค่าถมดินกับตงหินดูกรังประมาณ ๓,๒๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ ยังไม่รวมทั้งค่าสะพานที่ได้สร้างแล้วไปแล้วในปีก่อน ๆ เหตุที่การก่อสร้างแพงมากกว่าปกติ ก็เพราะถนนต้องผ่านไปในบริเวณสวนศตอดคนแหวน หาดินจากบริเวณใกล้เคียงเกือบไม่ได้เลย จำต้องจ้างเหมาขนดินจากบริเวณทุ่งหญ้า ที่อยู่ห่างออกไปประมาณ ๓-๔ กิโลเมตร ค่าดินที่ประกวดราคาได้จึงแพงกว่าดินใกล้ถนนถึง ๔ เท่า

ฉะนั้น การที่จะคำนวณว่า จะแล้วเสร็จเมื่อใดนั้น เห็นจะต้องขึ้นอยู่กับกรขอความร่วมมือจากเจ้าของที่ดิน ซึ่งยังคงอยู่ในระหว่างเจรจาอีก ๒-๓ ราย และถ้าหากได้รับความร่วมมือด้วยดี งานก็คงจะเสร็จจนติดต่อกับจังหวัดพระนครได้ภายในคั้งปี พ.ศ. ๒๕๐๘ คือต้องรอมตฤฎุณบั้นเดี้ยก่อน เฉพาะในบั้นนี้อาจจะถมดินได้เพียง ๒ กิโลเมตรเศษเท่านั้น เพราะยังคิดการเจรจาเกี่ยวกับที่ดินอีก ๒-๓ เจ้าของ

ผู้แทน “นันทบุรีสัมพันธ์” — ผมขอทราบอีกสักเล็กน้อยว่า ทางสายนี้สร้างสิ้นเงินไปแล้วเท่าใด ? กว่าจะเสร็จจนอยู่ในสภาพถนนดูกรังหรือราดยาง จะต้องใช้เงินอีกเท่าใด ? และจะต้องใช้เวลายังอีกกี่ปีจึงจะแล้วเสร็จ ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — ทางสายนี้ใช้เงินก่อสร้างไปแล้วประมาณ ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ กว่าจะเสร็จในสภาพถนนดูกรัง ตั้งแต่พระนครถึงไทรน้อย จะต้องใช้เงินอีกประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ ไม่รวมทั้งค่าสะพานที่บางบัวทอง ซึ่งเทศบาลจะได้ร่วมมือสร้างในบั้นหน้าอีกประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าจะให้ม้สภาพเป็นถนนราดยางเพื่อให้ใช้ได้ทุกฤฎุภาค และเพื่อให้

เหมาะสมกับที่เป็นถนนขนานพระนครแล้ว จะต้องใช้เงินอีกประมาณกิโลเมตรละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ระยะทาง ๔๐ กิโลเมตร คงจะต้องใช้เงินอีกประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงจะแล้วเสร็จบริบูรณ์ นับว่าเป็นจำนวนเงินที่มากที่สุดทีเดียว แต่ประโยชน์ที่ได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อมนั้น มีค่าสูงกว่าราคาค่าสร้างถนนหลายเท่า

ผู้แทน “นนทบุรีสัมพันธ์” — เท่าที่ท่านได้กรุณาชี้แจงมาแล้ว ก็ปรากฏว่า ถนนสายนี้ทางจังหวัด จำต้องใช้เงินทุ่มเทมาก เลยมีหลายคนที่ข้ออ้างเกิดว่า น่าจะมอบให้เป็นทางหลวงแผ่นดิน หรือ ทางหลวงจังหวัดเลย จะได้ทุนเงินของจังหวัด เพื่อทางจังหวัดจะได้นำเงินที่ประหยัดไว้ได้ตามโครงการนี้ ไปใช้ทางอื่นต่อไป จึงขอทราบว่าเป็นเรื่องนี้น่ามีความคิดเห็นประการใด ? พอจะทำได้หรือไม่ หรือว่าน่าจะมั่วปลั่งรคอย่างไร ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — ผมเองก็อยากจะให้โอนทางสายนี้ไปให้รัฐบาลเช่นเดียวกับคนอื่น ๆ เหมือนกัน แต่ก็ไม่โอนไปไม่ได้ เพราะเหตุว่า ทางสายนี้ตามกฎหมายมีสภาพเป็นทางหลวงชนบท ถ้าจะให้ เป็นทางหลวงแผ่นดิน จะต้องเวนคืนที่ดินทำถนนให้มีความกว้างไม่ต่ำกว่า ๔๐ เมตร หรือ มากกว่านั้น ซึ่งเราไม่มีโอกาสจะทำได้ เพราะไม่มีเงินค่าเวนคืนอีกนับล้านบาท ยิ่งกว่านั้นยอมจะเดือดร้อนแก่เจ้าของสวน ซึ่งมีที่ดินประกอบอาชีพกันคนละไม่มากนัก ในเมื่อถูกเวนคืนมาก ๆ อาจไม่มีที่ดินเหลือพอจะประกอบอาชีพได้ ย่อมจะเดือดร้อนมากจนเกินควร

ครั้งนี้ขอให้เป็นทางหลวงจังหวัด ซึ่งอาจจะได้อาศัยเงินงบประมาณแผ่นดินจากงบ กองทางหลวงจังหวัด ดังนี้ ทางสายนี้ก็ยังมีสภาพไม่เข้าหลักเกณฑ์ เพราะจะต้องมีแนวทาง กว้างถึงขนาดที่กำหนดไว้ตลอดสาย แต่เราขอทางกว้างเช่นนั้นไม่ได้ เช่น ทางคอนกรีตที่ผ่านทุ่งนา เราขอได้กว้างเพียง ๑๕ — ๓๐ เมตร คอนกรีตที่ผ่านสวนเราขอได้เพียง ๘ เมตร เท่านั้น ดังนี้ จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะโอนให้เป็นทางหลวงจังหวัด เพื่อใช้เงินแผ่นดินได้ เราจึงจำเป็นต้องรับภาระสร้างต่อไปตามมีตามเกิด

มีข้อสังเกตที่น่าคิดว่า ถ้าเราไม่ทำจะเกิดผลอย่างไร ? ผมคิดว่า ประชาชนชาวนนทบุรีคงจะไม่ต้องการให้สร้างถนนอย่างนั้น เพราะจะสังเกตเห็นได้อย่างชัดแจ้งว่า การสร้างทางสายนี้ เป็นความประสงค์ของประชาชนมานานแล้ว เพราะเหตุว่า เป็นประโยชน์แก่ประชาชน และบ้านเมืองโดยตรง ผู้สมัครเป็นผู้แทนราษฎรเกือบทุกคนและทุกสมัย ก็มีนโยบายหาเสียง ด้วยการเสนอนโยบายสร้างถนนสายนี้ทั้งสิ้น แม้แต่ในปัจจุบัน เราอ่อนแอให้มีรถโดยสาร

อาศัยเดินได้บ้างในฤดูแดง ก็ยังมีเจ้าของรถมาขอเดินหลายสิบคัน แต่เราอนุมัติให้เดินให้เพียงจำนวนเท่าที่จำเป็น คือ ๔๒ คันก่อน ถ้าหากปล่อยให้เดินโดยเสรี คงจะมีรถมาเดินนับร้อยคัน ทั้งนี้ ยังไม่นับรวมรถบรรทุกดินค้ำ ซึ่งจะเป็นประโยชน์โดยตรงในทางเศรษฐกิจ

ผมคิดว่า พอทางเสร็จในชั้นถนนดุกรัง คิดต่อกับพระนครได้แล้ว เราจะเปิดให้รถทุกชนิดที่มีน้ำหนักไม่เกิน ๖ ตัน เดินได้โดยทั่วกัน เพราะทางสายนี้สร้างไว้ในสภาพรองรับน้ำหนักได้เพียงไม่เกิน ๖ ตัน เท่านั้น

ผู้แทน “นนทบุรีสัมพันธ์” — มีผู้เสนอว่า ควรจะรูดยางให้เสร็จระหว่างจังหวัดถึงบางบัวทองและบางกรวย เพราะมีระยะทางไม่เกิน ๒๐ กิโลเมตร รถประจำทางจะได้มีโอกาสเดินได้ตลอดปี จึงขอทราบว่าคุณมีความคิดเห็นอย่างไร ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — ผมเห็นด้วย เพราะทางตอนนี้เป็นทางที่มีผู้ใช้ประโยชน์มากที่สุด แต่คิดชดด้วยเหตุ ๒ ประการ คือ —

— ประการแรก การรูดยางในระยะทาง ๒๐ กิโลเมตร จะต้องใช้เงินค่ารูดยางประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นภาระที่หนักเกินกำลังงบประมาณ ถ้าหากจะทำโดยวิธีชื้อคือผูกพันงบประมาณ แล้วผ่อนส่งภายใน ๒ ปี เราก็มักเงินไม่พอจะส่งให้เขาได้ เพราะเวลานี้เรามีงบประมาณใช้จ่ายเพียงปีละ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ในจำนวนนี้จะต้องใช้จ่ายเพื่องานหลายประเภท และจะต้องส่งเงินกู้่อักประมาณปีละเกือบ ๓๐๐,๐๐๐ บาท

— ประการที่สอง แม้เราจะมีเงินพอทำได้ แต่ก็ขัดข้องในทางเทคนิค คือ วิชาการ เพราะความเห็นของนายช่าง ได้เสนอว่า สภาพของดินที่ถมไว้ยังไม่แน่นพอ ควรจะต้องรอต่อไปอีกประมาณหนึ่งฤดูฝนจึงจะรูดยางได้

ด้วยเหตุทั้งสองประการนี้ เราจึงไม่อาจจะรูดยางได้ภายในปีนี้ ทั้ง ๆ ที่น่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง แต่ในปีต่อ ๆ ไปคงจะพยายามรูดยางเป็นระยะ ๆ ไปให้จงได้

ผู้แทน “นนทบุรีสัมพันธ์” — บางคนเขาให้ความเห็นว่า ถ้าเราปรับปรุงถนนแบบถนนมิตรภาพ คือใช้ตุ๊กตาดินค้ำและช่วยบดทับเช่นนั้น เราอาจรูดยางหรือเทคอนกรีตได้ทันที ท่านคิดว่าเราจะทำตามข้อดังกล่าวนี้ได้หรือไม่ ?

ผู้ว่าราชการจังหวัด — การรูดยางถนนตามที่เสนอนั้น อาจทำได้จริงแต่สิ้นเปลืองมาก เพราะจะต้องทำผิวทาง คือ ค่อมแพ็ค ตามหลักวิชาการจริงๆ ถนนมิตรภาพสร้างด้วยเงินกิโลเมตรละ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ของเรามีเงินสร้างเพียงกิโลเมตรละ ๓๐๐,๐๐๐ บาทเศษ จะเทียบเท่าเขาไม่ได้แน่

การรูดยางหรือการเทคอนกรีตถนน ยังต้องอาศัยรากฐานที่มั่นคงเสียก่อน คือให้ความแน่นของพื้นถนนแน่นพอเสียก่อน ต่อจากนั้นจึงจะรูดยาง หรือเทคอนกรีตได้

โดยเฉพาะในการรูดยางชั้นเดียว จะต้องใช้เงินราวกิโลเมตรละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ถนนจะคงทนไปได้ประมาณ ๓-๕ ปี ก็จะต้องซ่อมใหม่ ส่วนการเทคอนกรีตจะต้องใช้เงินราว ๆ กิโลเมตรละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นอย่างน้อย ย่อมเห็นได้ว่าถึงงบประมาณสภาจังหวัดที่มีอยู่แล้ว อย่างจำกัดจะช่วยให้ ฉะนั้นขอเสนอตั้งกล่าวแล้ว แม้จะเป็นข้อเสนอที่ดี แต่ก็ยังปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้นไม่ได้

ผมคิดว่า ถ้าเราจะรอดความเจริญในอนาคตคือ ภายในอีกไม่กี่ข้างหน้า ประชาชน คงจะได้มีโอกาสใช้ถนนที่กว้างได้หลายสาย เพราะกรมทางหลวงได้ออกกฎหมายเวนคืนที่ดินเพื่อตัดถนนแยกจากสายเพชรเกษมเดิม ไปเชื่อมกับพุทธมณฑล และตัดขึ้นไปทางเหนือจนเชื่อมกับจังหวัดปทุมธานี ที่สะพานนนทบุรี อีกกรมหลายสาย ถนนเหล่านี้บางสายจะผ่านเขตจังหวัดนนทบุรี คือผ่านจากบางกรวยขึ้นไป จนถึงบางใหญ่ — บางบัวทอง — ปากเกร็ด และเชื่อมถนนคิวนนท์ในเขตปทุมธานี การสร้างถนนดังกล่าวนี้ คงจะสร้างเป็นถนนถาวรที่กว้างยิ่งกว่าที่เราทำดังสร้างอยู่ในขณะนี้ เพราะมีสภาพเป็นทางหลวงแผ่นดิน เชื่อว่าจะต้องใช้งบประมาณใช้จ่ายได้หลายล้านบาท ซึ่งถ้าหากโครงการนี้ได้เสร็จเรียบร้อยแล้ว จะเป็นประโยชน์อันใหญ่ยิ่งแก่ชาวนนทบุรี ยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันหลายเท่า.

— จบตอนที่ ๑ —

รูป ชีรติ มจฺจํ นามโคตฺตํ นชีรติ

รูปร่างของมนุษย์ย่อมสลายไป แต่ชื่อเสียงและเกียรติยศหาสูญสิ้นไปไม่

ส่งเสริมไก่

โดย สัตวแพทย์ ญัฐ อ่อนโยน

หมอญัฐฯ เป็นสัตวแพทย์จังหวัดคนใหม่ เคยผ่านงานเกี่ยวกับสัตว์มาแล้ว ตั้งแต่หนุ่มน้อยจนหนุ่มใหญ่ เคยผ่านการศึกษาวินานี้จากประเทศญี่ปุ่นหลายปี จึงเขียนเรื่องนี้ส่งมาให้พวกเราอ่านตามสำนวนของญี่ปุ่นกลาง ๆ ด้วยภาษาง่าย ๆ และเขียนอย่างคนที่เคยเลี้ยงไก่มาเอง หรือเขียนอย่างผู้ที่มักคลิกลักษณะพิเศษบางอย่าง จนเอาตัวรอดมาได้ตลอดระยะเวลาว่างสงครามโลกครั้งที่แล้วในประเทศญี่ปุ่นเอง จึงขอแนะนำให้ท่านลองอ่านดู

— กองบรรณาธิการ —

จากสถิติแสดงว่า ความรุ่งเรืองในการเลี้ยงไก่ ได้เคยปรากฏการเจริญรุ่งเรืองถึงขีดสุดเมื่อปี ๒๕๐๒ จากนั้นก็ตกลงมา ทำให้เจ้าของคอกไก่ดั้นด้นคอกคุดกตาน บางคนก็ดั้นไม่ถูกมาจนกระทั่งบัดนี้ ที่เหลือให้เราได้ประทังตาดอยู่ขณะนี้ ก็เพราะผลค้างที่ยังเหลืออยู่ประปราย จากสถิติที่ประเทศไทยได้ทำไว้นั่นเอง เราบรรดาสัตวแพทย์ผู้ทำหน้าที่ส่งเสริมโดยตรง มุ่งเข้มเตี้ยอันเด็ดเดี่ยวที่จะส่งเสริมให้ มีมาก มาก มาก มากที่สุด และมากที่สุดของมากที่สุดให้ได้แต่อย่างเดียว เผยแพร่ แนะนำ ชักจูง ยุ ยั่ว แหย่ เย้า ไม่ว่าจะโดยทางใด บางคนนอกจากจะด้วยวาจาแล้ว ยังอุตด่าหิติดค่อเชื่อมโยง อำนวยความสะดวกนานาประการให้อีก ทั้งทางตรงและทางอ้อม ขอไก่จากที่หนึ่งไปให้อีกที่หนึ่ง ขอแบ่งดูไก่ไปให้คตองเตียง จัดหาวัสดุ คตอดจนอาหารจากร้านค้าต่าง ๆ เพื่อให้เขาได้เลี้ยงกัน เท่านั้น และครั้งหนึ่งนั้น ความเจริญของการเลี้ยงไก่ก็ได้เจริญรุดหน้าอย่างคาดไม่ถึง เป็นสถิติก็กล่าวแล้ว

แต่เมื่อฟ้าบันดาลทำให้คตาดตกต่ำ เรานั้นเองที่เป็นผู้ริเริ่มให้เขาเลี้ยงกัน เป็นผู้รับเคราะห์กรรมในการถูกเจ้าของผู้เลี้ยงตวดเตี้ยยับ เราจึงขอความกรุณา มา ณ ที่นี้ด้วยว่า เราได้กระทำแล้วตามหน้าที่ ๆ พึงกระทำ เรามีหน้าที่ ๆ จะต้องส่งเสริมเพื่อให้มีผลิตผลมากขึ้น เรามีหน้าที่จะคอย

โอบอุ้มดูแลมิให้ล้มเหลวที่ท่านเลี้ยงได้ป่วยหรือตายลงไป เพราะโรคธรรมดาหรือโรครบมด เรามีหน้าที่คอยแนะนำวิธีการเลี้ยงอันถูกต้องที่จะบังเกิดผลผลิตอันสมบูรณ์ แต่เราไม่เคยมีหุ่นยนต์กับท่านเลย เราจึงไม่ได้เรียนรู้ว่า อะไรที่จะทำให้ท่านเกิดความขาดทุนอย่างย่อยยับเช่นนั้น โดยหลักวิธีการที่เราเรียนมา เราก็คิดแต่เพียงว่า เรามีของเราคงขายได้ การจะดันตลาดหรือไม่นั้น เป็นสิ่งอันพ้นวิสัยที่คาดไม่ถึง ยิ่งฟ้าบันดาลด้วยก็ยิ่งแล้ว เช่น ท่านชนไก่ออกจากฟาร์มตั้งคันรถ แล้วถูกฟ้าผ่ารถคว่ำอย่างนี้ ท่านจะเอากำไรมาจากไหน เราก็ไม่ได้เรียนวิชาป้องกันมาเลยด้วย เราจึงแต่เพียงร้องอุทธรณ์ว่า อันว่าการขาดทุนแต่ละกำรนั้น อย่ามาโทษสัตว์แพทย์เลย เราเองก็ไม่อยากให้ท่านขาดทุนเหมือนกัน เพราะเมื่อท่านขาดทุนแต่ละล้มเลิก ความหวังในการส่งเสริมของเราก็ต้องล้มไปเหมือนกัน เมื่อไม่มีตัวอย่างที่ได้กำไร เราจะไปชวนใคร ๆ เขาก็ไม่เชื่อ แต่เมื่ออะไรที่บันดาลให้ตลาดไซ้ตกค่าลงจนเป็นบทเรียนอันมีค่าขึ้นมาแล้ว เราก็หวังที่จะมีการแก้ไขให้ดีขึ้นในอนาคต ความหวังของการเลี้ยงไก่ให้รุ่งเรืองของพวกเราก็ยังมีอยู่เสมอ เราก็จะต้องรีบลงมือเดี๋ยวนี้เองแล้ว จะรอให้เขาเลี้ยงกันจนเต็มบ้านเมืองแล้วเราก็จะเลี้ยงบ้าง คุณจะไม่ทันกัน ดินค้าก็อย่างนี้เอง ของมากราคาตก ของน้อยราคาขึ้น ขณะนั้นไซ้ไม่คอยพอกกันอีกแล้วหน้อ เราบอกให้ท่านเลี้ยงกันอีก แต่ว่าถ้าต่อไปขาดทุนจะมาโทษเราไม่ได้นะ

คำราคาที่เราคิดว่าเลี้ยงไม่ขาดทุนแน่ก็คือ

- (๑) ใต้ตุ๊กไก่มาเปล่า ๆ
- (๒) มีคนเลี้ยงให้จนโต
- (๓) เราเอาไปขายได้ราคาดี และเอาเงินใส่กระเป๋ามา

จาก ๓ หัวข้อนี้ เราอาจจะทำไม่ได้ เพราะเราก็คงประเด็นขึ้นมาว่า ใครเขาจะบ้ำให้ลูกไก่เราฟรี ๆ ใครเขาจะบ้ำมาเลี้ยงให้เรา และใครเขาจะบ้ำให้ราคาดี ๆ และสุดท้ายใครเขาจะเห็นด้วยให้เอาไก่เขาไปขายแล้วเราได้เงิน เราก็คงหาทางเลี้ยงออกเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

- (๑) ไซ้ลูกไก่ด้วยราคาถูก
- (๒) เราเลี้ยงเอาเอง
- (๓) ขายได้ราคาพอสมควรไม่ขาดทุน

ตอนนี้ เราก็มเริ่มพิจารณาได้แล้วว่า พอมีทาง ที่ว่าอย่างแรกไม่มีทางแน่ ตอนนี้ ก็เกิดไม่แน่อีก เพราะในแบบที่ ๓ นั้น เราอาจจะได้มาแบบฟัดก็ก็ได้ เช่น บังเอิญปากอยู่ไม่สุขเอ๋ยขอลูกไก่เขาเล่น ๆ เขายังเอิญให้มา หรือเด็กที่อยู่บ้าน เราก็คงให้เลี้ยงไก่ ก็ถึงบทที่ว่าเราไม่ต้องเลี้ยงเอง

เป็นแต่คอยดูแลแนะนำ ข้อ ๓ ยิ่งร้ายใหญ่ บังเอิญไก่ขาดตลาด เรื่องราคาไม่ได้เป็นไม่มีเดียง เรา
โก่งราคาเอาเท่าใดคนซื้อก็ต้องเอา

ถึงตอนด้าคณูที่เรียกว่าเดียงขาดทุน ก็เพราะ

(๑) เริ่มต้นด้วยซื้อตุ๊กไก่มาแพง

(๒) เดียงเองไม่เป็น ไก่ไม่โต เป็นโรคจุกจิก กินอาหารจุ เราก็กดลงไปสร้างกรงสร้างรัง
เลี้ยงด้วยสด ราคาแพง ๆ แถมซื้อยาราคาแพง ๆ มารักษาโดยไม่มีความรู้ และไม่ยอมฟังหรือหรือ
สัตวแพทย์ คิดว่าคนอื่นเขาเลี้ยงได้เราก็เลี้ยงได้ และ

(๓) ขายตั้ง ๆ โดยไม่ดูตลาดการค้ำ อย่างนี้ หนี้ขาดทุนไม่พ้นแน่

ดร. อุทิศ เขียนไว้ในหนังสือการจัดฟาร์มว่า มีผู้สอนให้ทำ ... .. แต่ไม่มีผู้สอนให้รู้ว่าทำ
อย่างไรจึงจะมีกำไร ... .. (ย่อเอามา) วิชชาอย่างนี้ ท่านต้องสนใจนิดหน่อย มิใช่ว่าเชื่อเราที่ผู้ให้ท่าน
เลี้ยงกันเป็นงานใหญ่ แล้วท่านก็ตั้งมือเดียง เด็วจ้แล้วพอขาดทุน ก็เอาพวกข้าพเจ้าเป็นที่ถั่น ... สวด ...
เพราะไปบอกให้ท่านเลี้ยง

โรคไก่ก็มีไม่มาก พูดถึงด้านวิชาการการบ้องกันโรคไก่ เราก็พิสูจน์ได้แล้วว่า ไม่มีโรค
อะไรในไก่ที่เราบ้องกันไม่ได้ เมื่อเป็นเช่นนั้น ความผิดพลาดในเรื่องไก่เป็นโรคก็เป็นอันหมดไปห้วงหนึ่ง
ห้วงที่ต้องก็คือราคาอาหารที่เลี้ยงไก่ยังแพง เช่นว่าเป็นคั้น เราก็มักกองอาหารสัตว์ของเราเป็นผู้วิจัยว่า
ไก่ไม่จำเป็นต้องกินอาหารที่แพง ในท้องที่ของท่านต้องมีอาหารที่ถูกลงและแพงลงกัน ก็อาจจำแนกเอา
แค่ของถูก ๆ มาเลี้ยงแทน ถ้าท่านบอกว่าในท้องที่ของท่านมีแค่ของราคาแพงทงนั้น ข้าพเจ้าเคยขอ
ยกค้วแนะนำเดียงเดียงว่า ไม่ต้องเลี้ยงไก่กันนะ ทงนค้ำของเหล่านั้นเดียงเดียงจะมีประโยชน์กว่า เราเลี้ยง
ไก่แล้วเป็นห่วงตลาดว่าจะไม่ไหวราคาดี เรื่องนี้ขอบอกได้แล้วแต่โชคชะตา และคุณภาพของไก่ที่ท่าน
เลี้ยง ต้องคุณภาพมันดีหรือพิเศษอะไรแล้ว เป็นมีกำไรทงนั้น ตัวอย่างง่าย ๆ เช่นท่านเลี้ยงไก่ ๓๐ ตัว
ตัวหนึ่งเท่านั้นกระจอกเทศ มีไข่ใบหนึ่งโตเท่าลูกตะกร้อ รับประทานได้แน่ แยกกันซื้อไข่จนฟาร์มคุณต้องฟัง
แน่ ๆ พูดไปก็เป็นสิ่งพื้นวิสัย แต่ดูเอาแต่ง่าย ๆ ไข่ไก่ใบโต ๆ ที่เราเรียกว่าขนาดเอกชตรา เวลานี้
ตลาดงเหมือนไข่ธรรมดาหรือเปล่า

จงพากันเลี้ยงอีกสักครั้งเถอะ เชื่อเถอะว่า ไข่ไก่เป็นอาหารอันดีสุดยอดของวิตามินและโปรตีน
ที่นำมาบำรุงร่างกายที่สึกหรือได้ทงทงที่และรวดเร็วกว่าอย่างอื่น เนื้อไก่หรือ อย่ายพูดเลยพูดแล้วน้ำตาย
ไหล วิเศษยอดเยี่ยม คัมข่าอ่อนได้กระทิงหน้าท่านนี้ ได้คักไก่ตอนด้าเข้าไปดักค้ำ โย๊กอ้อทงหลาย
ไม่มีใดเทียม ย่างก็แล้ว อบก็แล้ว ทอดกรอบก็แล้ว คักทงนั้น เดียงไก่กันมาก ๆ มีไก่ตอน.

ชายก็โอดระดัง ๑๕ บาท เท่ากับหมูองค์การ หมูองค์การเจ็ดพันที่ ดองตุ๋นที่ ไก่ดั้นตาด คู๋หรือว่า
 อย่างอื่นจะไม่ตดง ไก่ดั้นตาด ไซ้ไม่พอกินในปทานุกรมไม่มี เราเลี้ยงเองทำกินเองไม่ได้เพราะกัวบับ
 ไม่เป็นไร ขายไปแล้วเราไปซื้อที่ตาดเอาตัวอื่นมากินก็ได้ ดงเราเลี้ยงไก่ขายเอาเงินมาได้ เอาเงินไป
 ซ้ออะไรก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นไก่

การเลี้ยงไก่ต้องหาความรู้เบงคั้นกันเดี่ยหย่อยว่า ถ้าเราเลี้ยงชนมาแล้ว เราจะเลี้ยงอย่างไร
 จิงจะโตเร็ว กินน้อย แข็งแรงดี และมียาอะไรที่จะบ้องกันมิให้เกิดโรคระบาดขึ้น หรือเป็นโรคอะไร
 ที่เราจะต้องบ้องกัน เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่การเลี้ยงของเรา หรือการตกไซ้ การพัก ตดอดจน
 การนำสู่ตาด พอเรารู้หนทางและวางหลักเกณฑ์ไว้แน่นอนแล้ว เราก็ตั้งมือทำแต่น้อยจนชำนาญ
 จิงค่อยเพิ่มชน อย่างนี้ก็ยังไม่เห็นทางจะขาดทุนไปได้อย่างไร หลักใหญ่ ๆ ที่เราจะต้องดำเนินการก็อยู่ใน
 หลักเกณฑ์ที่เขาทำงานใหญ่ ๆ ทั่วไป คือ คน เงิน การจัดงาน

คน หมายถึงตั้งใจจริง อดทนดีไม่ท้อถอย ค่อยศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ขยันดูแล และ
 อย่างดีเด

เงิน การเลี้ยงไก่เริ่มคั้นเกือบไม่ต้องใช้เงินเลย สร้างคอกเล็ก ๆ ดักหนึ่งคอก ปล่อยให้
 ไปก่อน ค่อยไปค่อยสร้างทีละเล็กทีละน้อย

การจัดงาน ถือหลักง่าย ๆ ว่าอย่าทำอะไรเกินตัว ไม่ประมาณเท่านั้น เท่านั้นเลี้ยงไก่ได้แล้ว

จงทำดี - จงทำดี - จงทำดี

มหาบูชาในวันสำคัญทางศาสนา

□ โดย พ.อ. ปิ่น มุทุกันต์ อธิบดีกรมการศาสนา

บรรยายทางวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เมื่อ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗

นักปราชญ์ของทุกศาสนามีความคิดเห็นตรงกันอยู่เรื่องหนึ่ง คือบัญญัติวันสำคัญทางศาสนาขึ้นไว้ โดยเลือกเอาวันที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับประวัติตอนสำคัญที่สุดในศาสนาของตน แม้ศาสนาที่ห้ามบูชารูปเคารพ เช่น ศาสนาอิสลามก็มีวันสำคัญทางศาสนาเหมือนกัน เมื่อวันสำคัญทางศาสนาเวียนมาถึงเข้า ศาสนิกชนของศาสนานั้น ๆ ก็จะพากันไปทำพิธีฉลองที่วัด หรือที่ศาสนสถานแห่งใดแห่งหนึ่ง การบูชาในวันเช่นนั้น ข้าพเจ้าขอเรียกว่า มหาบูชา เพราะเป็นการบูชาพิเศษ เพิ่มขึ้นจากการบูชาประจำวัน ซึ่งศาสนิกชนกระทำกันตามลำพังอยู่แล้ว

การกระทำมหาบูชาขึ้น นั้นแน่นอน ผู้ปฏิบัติย่อมจะลำบากกว่าการบูชาตามปกติอยู่มาก คือต้องไปกระทำร่วมกับคนอื่น ๆ ต้องแต่งเนื้อแต่งตัวออกจากบ้าน ชาวบ้านนอกก็ต้องเดินเห็น้อย ชาวกรุงเทพฯ ก็ต้องเสียค่ารถค่าน้ำมัน และต้องนำตัวเองเข้าไปอยู่ในกรอบของจารีตประเพณีที่ทางศาสนามกำหนดไว้ ข้อนี้เป็นความจริง แต่ศาสนิกชนที่ภักดีต่อศาสนาของตนก็ยอมปฏิบัติโดยเต็มใจ เพราะถือว่าการไปทำพิธีมหาบูชาขึ้นได้รู้สึกถึงต้องขึ้น คือ ประการแรกได้บำเพ็ญกุศลเป็นศรีเมฆแก่ตนเองและครอบครัว ประการที่สองได้สร้างเสริมความมั่นคงให้แก่ศาสนาที่ตนนับถืออยู่ ทำนองพดเมืองของประเทศ เดียดถะความดีเพื่อประเทศของตนนั่นเอง เพราะว่า การที่ศาสนิกชนไปชุมนุมกันประกอบพิธีโดยพร้อมเพรียงนั้น ย่อมทำให้เกิดพลังทางจิตใจ คึงศุติใจของผู้ที่ยังไม่เต็มใจในศาสนาให้เต็มใจ และพยุใจของผู้ที่เต็มใจอยู่แล้วให้อาจหาญยิ่งขึ้น เหมือนกับการระดมพดสงครามของทหารนั่นเอง ได้ผดทางก่อให้เกิดวินัย ทั้งเรียกร้องความดีถะเพื่อประเทศชาติในโอกาสเดียวกัน ด้วยเหตุดังกล่าวมาโดยย่อนี้ พิธีมหาบูชาจึงเป็นดังจำเป็นของทางศาสนา

เมื่อพูดถึงมหาบุรุษแล้ว ก็จำเป็นต้องพูดถึงเรื่องจารีตประเพณีทางศาสนาด้วย เพราะเท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังและได้อ่านความเห็นของศาสนิกชนในที่ต่าง ๆ ทั้งในพุทธศาสนาและในศาสนาอื่น ยังปรากฏว่า มีผู้เข้าใจสับสนอยู่ คือ เห็นว่าพิธีกรรมเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็น เป็นเปลือกเป็นกระพี้ของศาสนา ในทางพระพุทธศาสนา ก็มีผู้ตำหนิเคยมีผู้ปฏิบัติตามพิธีว่า เป็นผู้คิดคิดพดปราคมาสต์ พุดง่าย ๆ คือยังเป็นคนเขลาคิดเปลือกคิดกระพี้ ไม่เข้าถึงแก่นแห่งพระศาสนา ว่ากันว่าแม้วันสำคัญทางศาสนาที่ไม่จำเป็นจะต้องไปที่วัด เรื่องต่าง ๆ ดำรงที่ใจ เราอยู่ที่ไหนกระดิกถึงพระได้ พุดอย่างนี้ก็ถูกอยู่ ถ้าหากเราจะคิดว่า ขอให้เราบรรณิพพานเสียคนเดียว แล้วศาสนาก็จะล่มจมสูญหายไปข้าง แต่ถ้าวายังรักที่จะให้ศาสนาสถิตสถาพรไปถึงคนที่เกิดมาภายหลังด้วย ความคิดเช่นนั้นก็พลาดไปบ้าง คือพิธีกรรมของศาสนา ก็เหมือนกับวัฒนธรรมของชาตินั่นเอง เป็นการยากที่ผู้ใหญ่ว่าจะพุดจาให้เด็กเข้าใจคุณค่าของวัฒนธรรมอย่างถูกต้อง คือ เด็ก ๆ เข้าใจว่า คุณค่าของวัฒนธรรมก็คือการแต่งกาย การมารยาทให้คนอื่นชมเชย หรือมีไว้เพียงให้คนอื่นเห็นว่าเราเป็นคนดีเท่านั้น ใครที่เห็นคุณค่าของวัฒนธรรมเพียงเท่านั้น ก็ยากที่จะมีแก้ไขช่วยกันรักษาวัฒนธรรมของชาติ และไม่รังเกียจที่จะทิ้งวัฒนธรรมประจำชาติของตน แล้วไปคว้าเอาวัฒนธรรมของชาติอื่นมาแต่งอย่างหน้าเฉยตาเฉย ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องซดกันอย่างจังกัดตาม แต่เรื่องอย่างนั้นคนส่วนใหญ่เรารู้อยู่เต็มใจว่า คุณค่าของวัฒนธรรมที่แท้จริงนั้นอยู่ที่การป้องกันชาติของเรา ไม่ให้ชาติอื่นกดขี่ได้ จุดหมายมันอยู่ตรงกันข้าม แต่เป็นเรื่องที่ยากจะอธิบายให้เด็ก ๆ เข้าใจ เรื่องศาสนากับพิธีกรรมก็เหมือนกัน พิธีกรรมก็เป็นวัฒนธรรมของศาสนา นั่นเอง คือ ผดที่ได้จากพิธีกรรมนั้น นอกจากจะเป็นการอบรมจิตใจของผู้ปฏิบัติเองแล้ว ยังเป็นเครื่องป้องกันมิให้ศาสนาของเราถูกศาสนาอื่นกดขี่ด้วย แต่เรื่องนั้นก็เป็นเรื่องที่อธิบายยากเหมือนกับเรื่องวัฒนธรรมที่กล่าวมาแล้ว

สำหรับพระพุทธศาสนาในยุคแรก ๆ ก็ไม่สู้มีพิธีกรรมอะไรมากนัก บวชก็ไม่ต้องมีโบสถ์ ทำสังฆกรรมก็ไม่ต้องมีพัทธสีมา วันสำคัญทางศาสนาก็ไม่มี นอกจากวันพระซึ่งเป็นวันนักษัตรไปพึ่งเทศน์ สัมมัยนั้นความมั่นคงแห่งพระศาสนาฝากไว้กับพระพุทธองค์โดยตรง ครั้นจำเนียรกาลต่อมา เหตุการณ์ต่าง ๆ อันล่อลึงความไม่มั่นคงแห่งพระศาสนา ก็ปรากฏขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่า เฉพาะอย่างยิ่งระหว่างประมาณ พ.ศ. ๒๐๐ ถึง พ.ศ. ๓๐๐๐ พระพุทธศาสนาได้ถูกศาสนาที่เต็มไปด้วยดทริพิธีกรรมกดขี่เข้าไป กดขี่เข้าไป จนกระทั่งในประเทศอินเดียเองหาศาสนาพุทธไม่พบ และไม่พบด้วยว่า พระพุทธศาสนาได้สูญหายไปจากอินเดียแล้วหรือยัง คือดูเผิน ๆ ก็เห็นยังอยู่ แต่ครั้นจะหยิบยกขึ้นดูกับไม่รู้ว่าจะหยิบตรงไหน ข้าพเจ้าเชื่อว่าเหตุการณ์ในอดีตนั้น ได้เป็นบทเรียนของนักปราชญ์ในพระพุทธศาสนา

ยากนักที่ผู้คงแก่เรียนทั้งหลายจะหลงลืมได้ ท่านจึงได้ริเริ่มทำอะไร ๆ อย่างมีพิธีของ คำไหว้พระ แทนที่จะเพียงให้นักเขาเอง ก็ต้องมีบทสวด มีระเบียบการกราบ ระเบียบการไหว้ และอื่น ๆ โดยนำ คำสอนของพระพุทธองค์มาประยุกต์เข้า พิธีกรรมทางศาสนาจึงมีมากขึ้นดังที่เราเห็นอยู่ทุกวันนี้ และแม้ พุทธศาสนิกชนจะมีพิธีกรรมเป็นของตนเอง พิธีกรรมเหล่านั้นก็ยังไม่พ้นถูกดทริชอื่นกีดกันเสียอีกไม่น้อย ถูกแต่อยู่ที่บางท่านบอกว่า พิธีกรรมเป็นเพียงเปลือกเพียงกระพี้ ซอนซาพเจ้าไม่คิดค่าน แต่ซาพเจ้าก็เชื่อ ว่าต้นไม้ต้นไม้โตเปลือกยังดักกระพี้ยังสด ต้นไม้ต้นไม้ก็ยังไม่ตาย แต่ถ้านไม้ต้นไม้ถูกถากเปลือก ถากกระพี้หมดแล้ว แน่หรือว่ามันจะมีชีวิตงอกงามอยู่ในโลกต่อไป โบราณจารย์สอนให้เรารู้จัก บินถ้อยบินขามขันได้ แต่การที่เราจะกินเฉพาะอาหารในถ้อยขามนั้น หรือจะกินถ้อยกินขามเข้าไปด้วย เราจะต้องรับผิดชอบตัวเราเอง แน่นอนทฤษฎีในการบริโภคนั้นได้ระบุไว้แน่ชัดว่า ให้เรากินเฉพาะ อาหาร แต่ก็มีได้ให้หมายความว่ ถ้อยขามเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น เพราะแม้แกลงจะอร่อยแต่อร่อยแต่ถ้าเรา ไม่มีถ้อยมีขาม ไม่มีภาชนะที่จะใส่แกลงเราจะทำอย่างไร พิธีกรรมทางศาสนาที่เหมือนถ้อยเหมือน ขามนั่นเอง ควรที่เราทั้งหลายจะพึงรักษาไว้ อย่างน้อยก็เพื่อป้องกันศาสนามีให้ถูกกีดกันโดยดทริชของ ศาสนาอื่น

มาในสมัยนี้ กรมการศาสนาได้สังเกตเห็นความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะรีบเร่งสร้างเสริมความ มั่นคงให้แก่พระศาสนา เช่นเดียวกับที่ทุก ๆ ศาสนาทากันอย่างรีบเร่งอยู่ในเวลานี้ ซึ่งท่านผู้สนใจ คิดตามความเคลื่อนไหวทางศาสนาทั่ว ๆ ไป ก็คงจะทราบ สำหรับพระพุทธรศาสนาอันเป็นศาสนาประจำ ชาติของเรานั้น สิ่งหนึ่งที่กรมการศาสนากำลังเริ่มจัดทำ ก็คือฟื้นฟูจารีตประเพณีอันดีงามของทาง ศาสนา ให้กลับมีชีวิตชีวามากขึ้น โดยปรับปรุงระเบียบปฏิบัติให้เหมาะสมกับกาตเทศะ และวัยของ ผู้ปฏิบัติคามสมควร และไม่ให้ผิดต่อจารีตประเพณีซึ่งโบราณจารย์ท่านกำหนดไว้ด้วย

เฉพาะเดือนพฤษภาคมนี้ กรมการศาสนาได้ปรับปรุงพิธีสำคัญทางศาสนาเรื่องหนึ่ง โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ พิธีบูชาในวันสำคัญทางศาสนาของครูและนักเรียน กับของ คนไทยในต่างประเทศ และถัดจากนั้นไปก็จะฟื้นฟูพิธีปฏิญาณตนเป็นพุทธมามกะของเด็กนักเรียนอีกด้วย แต่เดี๋ยวนั้นจะขอเล่าเฉพาะเรื่องพิธีบูชาในวันสำคัญทางศาสนา ก่อน เพราะเป็นเรื่องที่จำเป็นจะต้องขอ ความร่วมมือจากท่านผู้ปกครองเด็กด้วย งานแรกก็คือ งานมหาบูชาในวันวิสาขบูชาซึ่งจะมาถึงใน วันที่ ๒๖ เดือนนี้แล้ว

และขอเรียนด้วยว่า การออกคำแนะนำดังกล่าว กรมการศาสนาได้เชิญผู้แทนกรมกอง เจ้าสังกัดของสถานศึกษาประเภทต่าง ๆ มาร่วมกันพิจารณา เมื่อกร่างแล้วก็ได้นำเสนอกระทรวง

ศึกษาริการ และ ๖ พณ ๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาริการ ได้สั่งให้สถานศึกษาทั่วไปถือปฏิบัติ ตั้งแต่บัดนี้วิชาชบฐาขึ้นเป็นค่นไป

คำแนะนาคังกล่าวมีสาระสำคัญอยู่ว่า สถานศึกษาต่าง ๆ จะได้นำครูและนักเรียนไปประกอบ พิธิชบฐา ณ วัดใดวัดหนึ่ง พิธินี้จะเริ่มต้นด้วยครูและนักเรียนชุมนุมพร้อมกัน ณ บริเวณอุโบสถ หรือ ตานพระเจดีย์ ทุกคนยืนพนมมือ ฟังพระสงฆ์ให้โอวาทประมาณ ๑๐ นาที จบแล้วครูผู้เป็นประธานจะ กล่าวชักชวนผู้มาประชุม ให้ยืนสงบจิต ๓ นาที ว่าถึงถึงพระมหากษัตริย์คุณของพระมหากษัตริย์เจ้า ผู้ทรงเป็นเอกอัครศาสนูปถัมภก ซึ่งได้ทรงทำนุบำรุงพระศาสนาดีบ ๖ มา ต่อจากนั้นประธานจึงจะนำ สวดมนต์บท นโมตัสสะ ๖ อิติปิโส ภควา ๖ — องค์ใดพระสัมพุทธ ๖ สวดกขาโค ๖ — ธรรมคดีย- คุณากร ๖ — สุปฏิบันโน ๖ — สงฆ์ใดสาวกศาสดา ๖ จบลงด้วยบทพาทุญอย่างย่อ แล้วจึงนำว่าคำชบฐา คำชบฐากว่าทั้งภาษาบาลีและภาษาไทย ย่อให้สั้นกว่าที่ประชาชนทั่วไปใช้ เพื่อให้ส่มแก่วัยของเด็ก และในคำชบฐาภาษาไทยก็แฝงคำปฏิญาณกระคุ่นใจของเยาวชนให้ยึดมั่นในศาสนาไว้ด้วย เสร็จแล้วจึง เวียนเทียน

ในการเตรียมการแต่ละคราว โรงเรียนจะได้จัดผู้แทนนักเรียนกลุ่มหนึ่งไปช่วยทางวัดจัด สถานที่ และจัดที่บูชาก่อนวันชุมนุม และเมื่อเสร็จพิธีแล้วนักเรียนกลุ่มเดิมนั้น จะได้ช่วยทางวัดเก็บ กวาดให้เรียบร้อย เพื่อเป็นการฝึกนิสัยของนักเรียนไปด้วย และเพื่อความเรียบร้อยเรียบร้อยทั่วถึงกัน กรมการศาสนาจะได้ร่วมกับ ร.ร. สตรีวิทยา และ ร.ร. วัดบวรนิเวศ จัดให้มีการสาธิตพิธีดังกล่าว ในวันที่ ๒๒ พฤษภาคมนี้ เวลา ๑๕.๐๐ น. ณ บริเวณพระอุโบสถวัดบวรนิเวศวิหาร โดย ๖ พณ ๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาริการ จะไปเป็นประธาน ในการนี้กรมการศาสนาได้เชิญครูบาอาจารย์ แห่งสถานการศึกษาค้าง ๆ ผู้แทนสมาคมทางศาสนา พระสงฆ์ผู้แทนวัด และผู้มหน้าที่เกี่ยวข้องกับ นักเรียนทั่วไป ไปชมการสาธิตด้วย แต่การเชิญทางหนึ่งนี้อาจไม่ทั่วถึง ข้าพเจ้าจึงขอเรียนเชิญท่าน ผู้สนใจโดยทั่วไปในโอกาสนี้ด้วย ที่เชิญนอกจากจะประสงค์จะให้ผู้มหน้าที่ซึ่งจะต้องบริการแก่นักเรียน ได้เห็นคัวอย่างด้วยตนเองแล้ว กรมการศาสนายังประสงค์ที่จะได้รับคำแนะนำจากท่านผู้ชม เพื่อการ ปรับปรุงพิธีชบฐาของนักเรียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ในการปรับปรุงวิธีปฏิบัติของนักเรียนดังกล่าว กรมการศาสนาได้คำนึงถึงความจำเป็น ของนักเรียนและผู้ปกครองอยู่แล้วเหมือนกัน จึงได้กำหนดให้สถานศึกษาจัดพิธีชบฐาในเวลาดกกลางวัน และใช้เวลาดนัยที่สุด เฉพาะเนื้อหาของพิธีแท้ ๆ ประมาณ ๒๗ นาทีเท่านั้น ถึงกระนั้นก็ยังมเรื่องที่จะ ขอความร่วมมือจากท่านผู้ปกครองนักเรียนอยู่ คือ ขอให้โปรดอนุญาตและเตือนเด็กของท่านให้ไป

ร่วมชุมนุมตามที่โรงเรียนนัดหมายด้วย เพราะวันสำคัญทางศาสนาเป็นวันหยุดเรียน ในพืชนักเรียนไม่ต้องใช้จ่ายอะไร นอกจากจัดหาดอกไม้ธูปเทียนส่วนตัวไปด้วย ข้าพเจ้าน้ำใจว่า จากกรรร่วมมือกันระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และวัด จะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยทำให้อุณาคคของเด็กรของเราแจ่มใด้ขึ้น จึงหวังว่าทุกฝ่ายจะได้ให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี โดยถือคติไทยแท้แต่โบราณที่ว่า “เราทำดีไว้ให้ลูก — ทำถูกไว้ให้หลาน”

ส่วนคำแนะนำของกรมการศาสนา เกี่ยวกับการทำพิธีมหาบูชาดำหรับคนไทยในต่างประเทศ ก็ทำได้เสร็จแล้ว คำแนะนำนั้นม้สาระสำคัญ คือ ชักชวนคนไทยในทุกประเทศ ทุกรัฐ ทุกเมือง ได้ชุมนุมประกอบพิธีบูชาในวันสำคัญทางศาสนา เท่าที่เหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมจะอำนวย ในโอกาสนั้น กรมการศาสนาจะได้กราบทูลขอพระโอรสาทสมเด็จพระสังฆราช แจกจ่ายไปยังชุมนุมประกอบพิธีทุกแห่ง เพื่อให้ประชาชนได้อัญเชิญออกอ่านก่อนประกอบพิธี และจะถือปฏิบัติอย่างนี้ทุกปีไป

สุดท้ายนี้กรมการศาสนาใคร่ขอปวารณาตัวไว้ด้วยว่า หากองค์การโรงงานหรือชุมนุมใด ๆ ต้องการจะฟื้นฟูพิธีมหาบูชาในวันสำคัญทางศาสนา กรมการศาสนาก็ยินดีจะให้คำแนะนำ จะโดยหน่วยงานนั้น ๆ ส่งเจ้าหน้าที่พิธีไปที่กรมศาสนา หรือถ้าไม่ไกลเกินไปจะขอให้เจ้าหน้าที่กรมการศาสนาไปให้คำแนะนำ ณ หน่วยงานนั้น ๆ ก็ได้.

ขอเชิญส่งผลไม้เข้าประกวด และไปชมการประกวดผลไม้
ที่บริเวณศาลากลางจังหวัดนนทบุรี ในวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๐๗
เวลา ๑๐.๓๐ น.

ตำนานพระพุทธรูปปางต่าง ๆ

รวบรวมโดย อาจารย์ ธรรมนิตยกุล

ศน. จังหวัด และเลขานุการพิพิธภัณฑสถาน
(ต่อจากฉบับเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๗)

ปางนาคปรก

พระพุทธรูปปางนี้ อยู่ในพระอิริยาบถนั่งขัดสมาธิ หงายพระหัตถ์ทั้งสองวางซ้อนกันบนพระเพลา มีพญานาคแผ่พังพานปกคลุมพระเศียร บางแห่งสร้างเป็นแบบขัดสมาธิเพชร พระพุทธรูปปางนี้มี ๒ แบบ คือ แบบนั่งสมาธิบนชนดพญานาคแบบหนึ่ง อีกแบบหนึ่งประทับนั่งสมาธิภายในวงชนดพญานาค คือ พญานาคขดค้ำครอบพระกายจนถึงพระอังสา เพื่อป้องกันลมฝนตามตำนาน พระพุทธรูปปางนี้ มีตำนานดังนี้

เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จไปทางทิศอาคเนย์ของคันทหาโพธิ์ ประทับที่คองไม้จุจลินท์ (ไม้จิก) บังเอิญในวันนั้นมัจฉาและฝนตกพรำตลอด ๗ วัน พญามุจลินท์นำคราบน้ำมาวางขดล้อมพระกาย ทำชนดล้อมถึง ๗ ชั้น แล้วแผ่พังพานปกบังมัจฉาและฝนมิให้ตกถึงพระองค์ ทั้งยังป้องกันเห็ดโอบ ยุง ไร้น ร่าน และสัตว์เดือยคตาท้งมอดด้วย ครั้นเมื่อฝนหายแล้ว พญานาคราชจึงคลายชนดออกจากที่ล้อมพระกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วจำแดงเป็นมาณพ ยืนกระทำอัญชลิตถวายนมัสการในที่เฉพาะพระพักตร์ ลำดับนั้นพระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ทรงเปล่งอุทานสรรเสริญความสังัดเจียม และความไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน เป็นความดีอย่างยิ่งในโลก

เรื่องพระนาคปรกนี้ นิยมสร้างเป็นพระนั่งบนชนดค้ำพญานาคกันเป็นส่วนมาก เพราะดูเป็นสง่าและองอาจด้วยพระเกียรติอำนาจของพระพุทธเจ้า ซึ่งได้ลักษณะแบบอย่างพระเป็นเจ้าของพราหมณ์ หรือเอาแบบวัชรของพราหมณ์มาสร้างก็ได้ ซึ่งไม่ต่างกับเรื่องที่พญานาคบังกั้นลมและฝน ถ้าจะให้ถูกต้องตามลักษณะของพระพุทธรูปปางนี้แล้ว องค์พระพุทธรูปจะมีพญานาคพันรอบพระกายด้วยชนด ๔-๕ ชั้น จนบังพระกายเกือบมิด จะเห็นแต่พระเศียร พระศอก และพระอังสาเบื้อง

บนเท่านั้น ส่วนเบื้องบนพระเศียรจะมีหัวพญานาคแผ่พังพานปกคลุมอีกด้วย ดูแล้วคล้ายกับองค์พระอุษ
พญานาคจะกอดกันก็ได้ จึงทำให้รูปแบบนี้ไม่งามเป็นดั่งว่าเหมือนกับแบบที่กล่าวมาแล้วในตอนแรก
พระพุทธรูปปางนี้ นิยมสร้างเป็นพระพุทธรูปที่สักการบูชาประจำวันของคนเกิดวันเสาร์

ปางรำพึง

พระพุทธรูปปางนี้ อยู่ในพระอิริยาบถยืน พระหัตถ์ทั้งสองประสานยกขึ้นประทับที่พระอุระ
พระหัตถ์ขวาทับพระหัตถ์ซ้ายเป็นกิริยารำพึง บางแห่งสร้างเป็นแบบนั่งก็มี พระพุทธรูปปางนี้ มีตำนาน
ดังนี้

เมื่อพระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จประทับที่ริมไม้ชบาตนิโครชแล้ว ก็ทรงรำพึงในพระราชหฤทัย
ถึงพระธรรมที่พระองค์ได้ตรัสรู้แล้วนั้นว่า เป็นธรรมที่ประณีต ละเอียด ลุ่มลึก ยากที่บุคคลจะรู้ได้ กิ
หือแท้พระทัยถึงกับดำริจะไม่แสดงธรรม

ครั้นนั้นท้าวสหัสมีบุตรหมทราบในวาระจิตของพระผู้มีพระภาคเจ้า จึงประกาศชักชวน
เทพดาทั้งหลายพากันไปเฝ้าถวายอภิวาท แล้วกราบทูลอาราธนาพระผู้มีพระภาคเจ้า ให้
แสดงธรรมโปรดประชากรบ้าง

พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงรำพึงถึงพระพุทธรูปเจ้าแต่ปางก่อนว่า ได้ตรัสรู้แล้วย่อมแสดง
ธรรมโปรดประชากรทั้งหลาย ประดิษฐานพระพุทธรูปศาสนาให้แผ่ไพศาล เพื่อประโยชน์สุข
แก่ปัจฉิมชนตาชน ซึ่งเกิดมาภายหลังแล้วจึงเสด็จปริณิพพาน และทรงพิจารณาว่า จะมี
ผู้รู้ธรรมบ้างหรือไม่ เพราะทรงทราบอุปนิสัยของบุคคลในโลกนี้ มีต่าง ๆ กัน ทรงเปรียบเทียบได้กับ
บัว ๓ เหล่า ที่เกิดในน้ำ เจริญในน้ำ น้ำเพียงอุปถัมภ์ไว้ บัวบางเหล่าจมอยู่ในน้ำ บางเหล่าอยู่เต็มหน้า
บางเหล่ากั้นพ่นน้ำแล้ว ดอกบัวที่กั้นพ่นน้ำแล้วคอยดมฝั้วฝั้วที่มีพระอาทิตย์อยู่ จักบาน ณ เช้าวันนั้น
เปรียบเทียบได้กับคนที่มักเกิดเบาบางเป็นผู้ที่ฟังสอนให้รู้โดยง่าย ก็อาจรู้ธรรมพิเศษนั้นได้ฉับพลัน
ดอกบัวที่กั้นพ่นน้ำจะบาน ณ วันพรุ่งนี้ ทรงเปรียบกับผู้มีคุณสมบัติปานกลาง ได้รับการอบรมใน
ปฏิปทาจนมีอุปนิสัยแก่กล้า ก็สามารถบรรลุธรรมพิเศษได้ดุจเดียวกัน ดอกบัวที่ยังไม่ขึ้นจากน้ำจะบาน
ณ วันต่อ ๆ ไป ก็ทรงเปรียบกับคนที่มักเกิดมากอยู่ ก็ควรได้รับแนะนำจากกรรมเบื้องตนคือไปก่อน
เพื่อบำรุงอุปนิสัย เมื่อเป็นเช่นนั้น พระธรรมเทศนาของพระองค์คงไม่ไร้ผล ซึ่งยังประโยชน์แก่คนทุกเหล่า
เว้นแต่เจ้าพอกที่ไม่ได้รับแนะนำ เปรียบได้กับดอกบัวอ่อนอันเป็นภักษาหารของเต่าปลา เมื่อทรงพิจารณา
ด้วยพระญาณแล้ว ก็ทรงอธิษฐานพระหฤทัยแสดงธรรมตั้งต่อมหาชน เพื่อยังประโยชน์แก่ชนนิกร

ทุกเหล่า พระพุทธรูปที่ทรงว่าฟังถึงธรรมที่จะแสดงโปรดมหาชน เป็นเหตุให้สร้างพระพุทธรูปปางนชน

พระพุทธรูปปางนี้ นิยมสร้างขึ้นเป็นที่สักการบูชาประจำวันของคนเกิดวันศุกร์

ปางห้ามสมุทร (เรียกเต็มว่าปางห้ามพระญาติแย่งน้ำในสมุทร)

พระพุทธรูปปางนี้อยู่ในพระอิริยาบถยืน พระหัตถ์ทั้งสองข้างยกขึ้นเสมอพระอุระ ตั้งฝ่าพระหัตถ์ยื่นออกไปข้างหน้าเป็นกิริยาห้าม พระพุทธรูปปางนี้เป็นแบบทรงเครื่องกัมม พระพุทธรูปปางนี้ มีตำนานดังนี้

ในพระนครกบิลพัสดุ์ซึ่งมีพระญาติฝ่ายพุทธบิดาประทับอยู่ กับพระนครเทวทหะอันเป็นแคว้นที่ประทับของพระญาติฝ่ายพุทธมารดา ทั้งต้องนครนี้คงอยู่ริมฝั่งแม่น้ำโรหิณี ซึ่งชาวนาของเมืองทั้งสองได้อาศัยน้ำในแม่น้ำนี้ทำนาร่วมกันเป็นปกติสุขตลอดมา สมัยหนึ่งเกิดทุพภิกภัยฝนน้อย น้ำในแม่น้ำน้อยไม่เพียงพอแก่การทำนา เป็นเหตุให้มีการแย่งน้ำทำนากันขึ้น ขึ้นแรกเป็นการวิวาทกันเฉาะบุคคลต่อบุคคล ต่อมาการวิวาทก็ลุกลามมากขึ้น จนถึงกับกุมภ์ครพรรคพวกเข้าประหัตประหารกัน และตามไปมาถึงราชวงศ์ ในที่สุดกษัตริย์ผู้เป็นพระญาติทั้งสองฝ่ายของพระพุทธเจ้า ก็กริ้วท้าวเข้าประชิดแม่น้ำโรหิณีเพื่อจะประหารกัน โดยหลงเชื่อคำพेटทูตของอำมาตย์ที่กล่าวดังเคยดเค้น เมื่อพระบรมศาสดาทรงทราบ ก็เสด็จไปห้ามพระญาติทั้งสองนคร โดยแสดงถึงโทษและความพินาศย่อยยับของชีวิตมนุษย์ ที่ต้องพากันมาล้มตายเป็นการทำตายเกียรติของกษัตริย์ด้วยเหตุผลเพียงเล็กน้อย ครั้นพระญาติทั้งสองฝ่ายทำความเข้าใจกันดีกันแล้ว ก็เสด็จพระราชดำเนินกลับ

พระพุทธรูปที่ทรงแสดงคอนนี้ มีบางท่านกล่าวว่า ปางห้ามสมุทรกับปางห้ามญาติเป็นปางเดียวกัน ด้วยเหตุที่ยกสองมือ คือห้ามญาติทั้งสองฝ่าย ถ้ายกมือเดียวก็ห้ามฝ่ายเดียวไม่เป็นธรรมฝ่ายที่ไม่ถูกห้ามก็จะได้ใจ และฝ่ายที่ถูกห้ามก็จะเสียใจ ไม่เชื่อถือ สงครามก็จะไม่สงบ

เหตุที่นิยมเรียกพระพุทธรูปปางนี้ว่า ปางห้ามสมุทร ทำไมจึงไม่เรียกว่า ปางห้ามญาติ ขอรอยด้วยเกรงว่า จะไปพ้องกับ "ปางห้ามพยาธิ" เข้า ด้วยมีคำแนะนำคล้ายคลึงกันมาก ยิ่งคำแนะนำที่พูดว่า "พระ" ของคนทั่วไปแล้ว ส่วนมากจะกลายเป็น "พะ" ทั้ง ญา-ติ ก็นิยมอ่านว่า "ญาติ" อยู่แล้ว และคำว่า "ยา-ธิ" ก็นิยมพูดว่า "ยาด" ด้วยเหตุนี้ คนส่วนมากเรียกพระพุทธรูปปางห้ามพระญาติของพระพุทธเจ้าว่า ปางห้ามพยาธิ และโปรดทราบด้วยว่า พระพุทธรูปปางนี้มีใช้เป็น

พระประจำวันจันทร์ ที่มักเข้าใจกันผิดเสมอ สำหรับพระพุทธรูปปางประจำวันจันทร์ ที่ถูกต้องนั้นคือ
ต้องเป็นพระปางห้ามพยาธิ เป็นพระที่ยกพระหัตถ์ขวาขึ้นห้ามข้างเดียว ดังที่จะกล่าวต่อไป

ปางห้ามพยาธิ

พระพุทธรูปปางนี้อยู่ในพระอิริยาบถยืน ยกพระหัตถ์ขวาขึ้นเสมอพระอุระ แขนขวาพระหัตถ์
ตั้งยื่นออกไปข้างหน้าเป็นกิริยาห้าม ส่วนพระหัตถ์ซ้ายห้อยลงข้างพระกาย พระพุทธรูปปางนี้ มีตำนาน
ดังนี้

ครั้งหนึ่งในพระนครไพศาลี แห่งแคว้นวัชชี เกิดทุพภิกภัยฝนแล้งข้าวกล้าในนาตาย ยิ่ง
กว่านั้นเกิดอหิวาตกโรคระบาดอยู่ทั่วไป มนุษย์ต้องล้มตายเพราะโรคร้ายนี้เป็นอันมาก จนไม่สามารถ
ที่จะเก็บซากศพเผาและฝังให้หมดสิ้นได้ ต้องปล่อยให้ซากศพอยู่เกลื่อนกตาดบนพื้นดิน
ทั่ว ๆ ไป ครั้นเมื่อภาคพื้นดินปฏิญ์ไปด้วยซากศพมากเข้า พวกปี่ศาจร้ายที่กินซากศพ
เป็นอาหารก็พากันเข้าพระนครกินซากศพเหล่านั้น และยังหันเข้าใส่คนป่วยไข้ และดุกลง
ไปถึงคนไม่ป่วยแต่ส่งปรก ก็เริ่มถูกปี่ศาจเข้าสิงสู่ ดุเดือดเป็นอาหาร ชาวเมืองไพศาลี
ประสบภัยร้ายกาจถึง ๓ ประการ คือ ฝนเคือง ๑ อหิวาตกโรค ๑ ปี่ศาจ ๑ ประชาชน
พลเมืองก็พากันอพยพหลบภัยอันร้ายกาจหนีไปอยู่เมืองอื่นเป็นอันมาก ครั้นนั้นอำมาตย์

ผู้หนึ่ง ได้กราบทูลพระเจ้าดิจฉวัให้ทรงทราบเหตุร้ายที่เกิดขึ้นในพระนคร จึงให้พิจารณาข้อบกพร่อง
ของกษัตริย์ ซึ่งอาจประพฤติดิทรราชประเพณี อันเป็นเหตุให้เกิดภัยพิบัติขึ้น แต่ก็ไม่พบข้อบกพร่อง
แต่ประการใด บรรดาอำมาตย์ทั้งหลายจึงได้กราบทูลพระเจ้าดิจฉวัว่า พระดำมัดมพุทธเจ้าได้อุบัติขึ้น
ในโลกแล้ว เวदानุประทับบอยู่ที่กรุงราชคฤห์ ถ้าจะได้กราบทูลอัญเชิญเสด็จมายังพระนครนี้ เพื่อให้ภัย
๓ ประการสงบเพราะอานุภาพของพระพุทธองค์

ลำดับนั้นพระดิจฉวัจึงโปรดให้เจ้าชายมหาตกับอำมาตย์ ๕ นาย เป็นราชทูตเชิญพระราชดำรัส
ไปเฝ้าพระเจ้าพิมพิสารมหาราช ณ กรุงราชคฤห์ กราบทูลขอประทานโอกาสให้พระผู้มีพระภาคเจ้า
ได้เสด็จไปบำบัติภัยพิบัติในนครไพศาลี เมื่อพระบรมศาสดาทรงพระกรุณาจะเสด็จไป พระเจ้าพิมพิสาร
จึงจัดเรือพระที่นั่งอนงคตงามถวายเป็นพระเกี้ยวรถ พระผู้มีพระภาคเจ้าพร้อมด้วยพระสาวก ๕๐๐ รูป เสด็จ
ทางชลมารคขึ้นระยะทางหนึ่งโยชน์ก็ถึงนครไพศาลี ก้าวแรกถึงนครก็ประทับบันจ้องพระเนตรจับท้องฟ้า
ทรงระลึกถึงพระบารมีที่บำเพ็ญมาแต่บุรพชาติ ในทันใดนั้นก็บังเกิดอัศจรรย์มีฝนฟ้าใหญ่ ตกลงมาจุ
เทน้ำ พัดพาเอาซากศพและสิ่งปฏิญ์กตงทั้งหลายลงสู่ทะเลจนหมดสิ้น พอฝนขาดเม็ดแล้วพื้นดินก็สะอาด

บรรเทาโรคได้กึ่งหนึ่ง ด้วยพุทธานุภาพ ในราตรีนั้นพระบรมศาสดาทรงรัตนสูตร และมาตรเสถมัยซึ่ง
 เค็มไปด้วยน้ำกัถยาณมิตร และเมตตาแก่พระอานนท์ เทียวจาริกเจริญรัตนสูตรประพรมน้ำพุทธรมนต์
 ไปรอบพระนคร พร้อมด้วยพระเจ้าดิจฉฉวี่ มุขอำมาตย์ทั้งหลายห้อมล้อมคิดตาม มหาชนเป็นอันมาก
 ก็เข้าเฝ้าพระศาสดายังที่ประทับนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงกรุณาประทานพระธรรมเทศนา ตั้งแต่เบื้อง
 คันจนประกาศจตุรวิยัตติ ให้มหาชนชื่นชมเกิดศรัทธาประกาศตนเป็นพุทธมามกะเป็นอันมาก พระ-
 บรมศาสดาทรงแสดงพระธรรมเทศนาอยู่ถึง ๘ วัน ครั้นทรงทราบว่ำภัยทั้ง ๓ ประการ ได้สงบราบคาบ
 แล้ว และประชาชนมีความสุขสมบูรณ์ดีแล้ว ก็ทรงอำตาพระเจ้าดิจฉฉวี่ เสด็จพุทธดำเนินกัถบกรุง
 ราชคฤห์ด้วยพระเกียรติอันยิ่งใหญ่ ซึ่งพระเจ้าดิจฉฉวี่และประชาชนพร้อมกันจัดเป็นพุทธบูชาอย่างมโหฬาร
 แม้แต่พระเจ้าพิมพิสารและข้าราชการบริพารก็มีความยินดีพากันไปต้อนรับพระบรมศาสดา ณ ริมฝั่งแม่น้ำ
 ให้เสด็จกลับประทับ ณ เวฬุวันมหาวิหาร สัมคังมโนปนิธานที่ตั้งไว้

จบตำนานพระพุทธรูปปางนาคะเพียงนี้.

คติธรรม

อโหมมึ ทิวส์ กริยา

อปเปน พุทฺเณน วา

ยั ยั วิวหเต รตฺติ

ตฺทูนนตฺสฺส ชีวิตั

บุคคลควรทำวันคืนไม่ให่ว่างเปล่าประโยชน์น้อยหรือมาก
 เพราะวันคืนที่ผ่านไป หลอยทำให้ชีวิตของเราเปล่าประโยชน์ไปด้วย.

□ แฉนกกวี □

- ขอเปลี่ยรสบทกลอนเพราะร้อนนัก จึงขอพักกลอนยาวยาวไว้คราวหนึ่ง
มีนสมองท้องไม้ถ่ายเส้นสายตึง มารุมรั้งทึงศรัทธาระอาใจ
จึงเอากลอนก่อนโบราณนานนักหนา เขียนไว้กว่าสิบปี^{สี่}แทนให้
เขียนเข้าเพื่อนคนหนึ่งซึ่งพึงใจ -อรทัยแต่รักพลาดจนขาดลอย

คลังดาว

- ใ้อ้วงดาวพราวแพรวแวระยับ
นักขยับยับขยาดไม่อาจสอย
เกรงว่าเราเข้าไม่ติดหรือมีครอย
ทั้งบุญน้อยไบนขวัญฟ้าจะปราณี

- ทำไฉนดวงดาวอันพราวพริ้ง
จะแจ่มจริงประจักษ์ในน้ำใจพี่
ว่ามีจิตพิศวาทแสนทวิ
ทูกราตรีเพ็ชรชะเง้อเฝ้าแลมอง

- ราตรีใดไม่ประสพพบดาวน้อย
ให้เหงาหงอยทุกขันทนกลมอม
ที่สุขจิตอยู่นัดหนึ่งพึงประคอง
คือสมบองพบเห็นเป็นครั้งครา

- อันความกรุณาและปราณี
จะไม่มีอีกหรือไรในฟากฟ้า
แต่ฝนยังหลั่งรินขึ้นวิญญาณ์
เลื่อนลดจากนภาลงมาดิน

○ คาวเจ้าเอ๋ยเป็นไฉนกระไรหนอ
ให้แหวนคอรอกคั่งหวังถวิล
เฉยเดียวได้คล้ายเกรงว่าจะราคิน
เหมือนหมดลันเขือใยไม่เหลียวดู

○ ไข่มมีจิตคิดปองให้หมองนวล
ลามลวนชวนให้ร่วงลงมาหา
จะไม่ให้ใครทั้งสิ้นมานินทา
ขวัญฟ้าอย่าประหวั่นพรันฤทัย

○ หรือเห็นว่าสิ่งที่พี่ใช้สอย
เป็นของด้อยเพราะเป็นไม้ไม้ประสงค์
ต้องหุ้มด้วยเงินจึงพึงจำนง
จึงจะปลงเป็นใจให้สอยเอย.

○ เพียงแต่ข้อยคล้อยเคลื่อนเลื่อนลดบ้าง
อย่าระคางหมางจิตคิดอดสู
พอได้เค้าเดาออกกว่าเอ็นดู
พจะสู้เพียรผจงสอยลงมา

○ หรือเห็นว่ามือพี่นี้ไม่เที่ยง
จึงลอยเลียงไม่มีจิตพิศมัย
ไม่คู่ควรนวลละของผ่องอำไพ
ขวัญใจจึงไม่เคลื่อนเลื่อนลดลง

ดิเรก น้าทิพย์
ศาลจังหวัดนนทบุรี

ข่าวส่วนจังหวัด

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ในเดือน เมษายน—พฤษภาคม ๒๕๐๘ ทางจังหวัดได้รับคำสั่งจากกระทรวงมหาดไทยหลายเรื่อง มีเรื่องที่สำคัญคือ

๑. เรื่องการตั้งงบประมาณส่วนจังหวัดและตำบล — กระทรวงมหาดไทยได้ขอความเข้าใจในการตั้งงบประมาณส่วนจังหวัดและตำบลมาว่า ในระยะแรกซึ่งประชาชนยังยากจนและองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้น้อย การตั้งงบประมาณส่วนจังหวัดหรืองบประมาณส่วนตำบล ให้เทียบยกเรื่องการตั้งเสริมอาชีพของราษฎรตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทยเป็นหลักในการจัดสรรและตั้งจ่ายงบประมาณเป็นอันดับแรก ส่วนกิจการอย่างอื่นที่มีเงินงบประมาณช่วยเหลืออยู่โดยปกติทางหนึ่งแล้ว เช่น โรงเรียน สถานอนามัย การสร้างซ่อมแซมทางหลวงอันมิได้อยู่ในหน้าที่เหล่านี้ ก็เป็นการสมควรที่จังหวัดจะได้พิจารณาสนับสนุนขอความช่วยเหลือไปทางกรมกระทรวง เจ้าสังกัดต่อไป จังหวัดพึงจัดสรรงบประมาณส่วนจังหวัด ส่วนตำบลให้เฉพาะในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริงเท่านั้น คือไปเมื่อประชาชนมีรายได้ดีขึ้น ก็จะเป็นผลพลอยได้ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดส่วนตำบลมีรายได้สูงตามไปด้วย ถึงกาลสมัยที่ความต้องการและความจำเป็นทางสังคมด้านอื่น ๆ จะคิดตามมา ซึ่งในโอกาสเช่นนั้นก็ย่อมจะใช้งบประมาณก่อสร้างทางด้านวัตถุได้ตามความเหมาะสมแก่ท้องที่และความต้องการต่อไป

การตั้งงบประมาณเพื่อการตั้งเสริมอาชีพดังกล่าวให้คงไว้ไม่ต่ำกว่า ๕๐% ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี หากองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือองค์การบริหารส่วนตำบลใดไม่สามารถจะตั้งงบประมาณดังกล่าว ให้ชี้แจงเหตุผลไปให้กระทรวงมหาดไทยทราบด้วย

๒. เรื่องการพิจารณาแก้ไขคลองต่าง ๆ ที่น้ำแห้ง — กระทรวงมหาดไทยแจ้งมาว่ากระทรวงพัฒนาการแห่งชาติได้รายงานสาเหตุที่ทำให้น้ำในคลองบางสายแห้ง กับวิธีดำเนินการแก้ไขตามบัญชาของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีทราบแล้ว มีบัญชาให้คณะที่ปรึกษากฎหมายเด่นอกความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะที่ปรึกษากฎหมายได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า การที่จะครากกฎหมายขึ้นตามความเห็นของกรมชลประทานนั้น ยังไม่สมควร เพราะอาจแก้ไขได้โดยข้อเท็จจริงอื่น และคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบด้วยตามความเห็นของคณะที่ปรึกษากฎหมาย แต่ขอให้กระทรวงมหาดไทยช่วยชี้แจงแนะนำราษฎรให้ช่วยบึงกันรักษาคคลองต่อไปด้วย จึงขอให้จังหวัดชี้แจงแนะนำราษฎรให้ช่วยบึงกันรักษาคคลองต่อไป

๓. เรื่องการส่งเสริมการปลูกมะพร้าวบนคันนา — กระทรวงมหาดไทยแจ้งนโยบายเรื่องการส่งเสริมการปลูกมะพร้าวบนคันนามาว่า การส่งเสริมให้ราษฎรปลูกมะพร้าวบนคันนาขึ้นน้ำให้แพร่หลาย จะได้มีผลถึง ๔ ทาง คือ

- (๑) ที่นายยังใช้ประโยชน์ทำนาได้ ไม่ขัดคือประเพณีการประกอบอาชีพของชาวนา
- (๒) จะปลูกมะพร้าวเพิ่มขึ้นได้ไร่ละ ๒๐ ต้น โดยไม่ต้องหาที่ดินใหม่ หากปลูกกันอย่างแพร่หลาย ก็จะได้มะพร้าวเพิ่มขึ้นตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทย
- (๓) ผลมะพร้าวจะช่วยเพิ่มรายได้แก่ชาวนาและเจ้าของที่ดิน และ
- (๔) มะพร้าวจะช่วยกันรักษาความชุ่มชื้นแก่พื้นดินโดยทั่ว ๆ ไปแทนป่าไม้ด้วย

โดยเหตุดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยจึงได้ทดลองส่งเสริมการปลูกมะพร้าวบนคันนาในจังหวัดใกล้เคียง คือ อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอหนองแขม จังหวัดธนบุรี อำเภอหนองจอก จังหวัดพระนคร จากผลการทดลองส่งเสริมปรากฏว่า ชาวนาที่เป็นเจ้าของที่ดินนิยมปลูกกันทั่วไป ส่วนชาวนาที่เช่านาทำ ไม่สู้นิยมเพราะเกรงว่าเมื่อตรงแรงแและลงทุนปลูกแล้ว อาจไม่ได้เช่าที่ต่อไป จะเสียแรงงานและเงินลงทุนไปเปล่า ๆ ก็ได้พบอุปสรรคที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่ง คือ ตามปกติที่นายยอมอยู่ห่างไกลแม่น้ำลำคลอง เป็นที่แห้งแล้ง การปลูกมะพร้าวบนคันนาคงยกเป็นโคกสูงกว่าระดับน้ำในการบำรุงรักษา การรดน้ำเป็นงานหนัก ผู้ปลูกต้องเอาใจใส่จริงจัง ๆ แต่พอมะพร้าวตั้งตัวได้มีอายุเข้าปีที่ ๒ หลังจากการปลูก งานบำรุงรักษาและรดน้ำจะน้อยลง เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว กระทรวงมหาดไทยเห็นว่า บริเวณที่ส่งเสริมให้ทำนาปีละ ๒ ครั้ง เป็นที่ที่มีน้ำท่าบริบูรณ์ เพราะต้องดูบน้ำหรืออ้นน้ำใช้หล่อเลี้ยงคันข้าวอยู่เกือบตลอดปี ปัญหาเรื่องความแห้งแล้งย่อมลดน้อยลง ประกอบกับในบริเวณที่ส่งเสริมให้ทำนา ๒ ครั้งนั้น อำเภอต้องทำความตกลงกับเจ้าของนาเกี่ยวกับค่าเช่าเพื่อให้ชาวนาทำนาปีละ ๒ ครั้ง โดยไม่เป็นภาระมากเกินไปที่จะแบกได้อยู่แล้ว เป็นโอกาสที่จะส่งเสริมให้มีการปลูกมะพร้าวบนคันน่าย่างเข้า สมควรส่งเสริมให้ดำเนินการและเตรียมการในเรื่องนี้ต่อไป

การประชุมอบรมการสอนภาษาไทยและการวัดผลการศึกษา ประจำปี ๒๕๐๗

เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๐๗ จังหวัดได้จัดประกอบพิธีเปิดการประชุมอบรมครูโรงเรียนประถมศึกษา เรื่องการสอนภาษาไทยและการวัดผลการศึกษา ประจำปี ๒๕๐๗ ณ โรงเรียนวัดนาภิเษก โดยนายสอาด ปายะนันท์ ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี เป็นประธานในพิธี นายวิวัฒน์ ศรีสุภาพ ผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด ทำการแทนศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรี ได้กล่าวรายงานเสนอต่อประธาน

มีความว่า กรมสามัญศึกษาได้สำรวจพบว่า ยังมีนักเรียนในชั้นประถมศึกษาสอบตกซ้ำชั้นเป็นจำนวนมากทุกปี และจากผลการสำรวจดังกล่าว พบว่าเหตุว่านักเรียนที่อ่อนภาษาไทยสอบตกถึง ๓๖.๗๕% จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องจัดให้ครูได้มีความรู้และทักษะในการสอนวิชาภาษาไทย อันเป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้เด็กมีความรู้ในวิชาอื่น ๆ ต่อไป นอกจากนี้การที่ครูส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจความมุ่งหมายและวิธีการวัดผลตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งประกาศใช้เมื่อปีการศึกษา ๒๕๐๕ ก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนสอบตกซ้ำชั้น ดังนั้นกรมสามัญศึกษาและจังหวัดจึงได้จัดอบรมครูในโรงเรียนประถมศึกษาให้เข้าใจหลักและวิธีการสอน การวัดผลวิชาภาษาไทย ตลอดจนให้มีทักษะในการสร้างข้อทดสอบที่ดี เพื่อแก้ปัญหาเด็กสอบตกซ้ำชั้นและให้การสอนนักเรียนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น การอบรมมีกำหนด ๗ วัน ตั้งแต่วันที่ ๕-๑๐ พฤษภาคม ๒๕๐๗ โดยผู้เข้ารับการอบรมต้องพักอยู่ประจำ ณ สถานที่อบรม

จากนั้นท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ได้กล่าวปราศรัยให้โอวาทและเปิดการประชุมอบรมมีความว่า—

การศึกษาโดยย่อ นั้น มีหลักที่เราจะปฏิบัติอยู่ ๓ ประการ ประการแรกคือเรื่องคน ซึ่งได้แก่การพัฒนาคน อันเป็นนโยบายของรัฐบาลปัจจุบัน ซึ่งรัฐถือว่า บรรดาข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการนั้นได้เปรียบอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่ากรมวิชาการและกรมกองต่าง ๆ ช่วยอยู่มากมาย และหน้าที่อาชีพของครูนั้น เป็นอาชีพที่จะต้องฝึกฝนตนเองให้เป็นผู้ที่ทันสมัย เป็นผู้ที่ดีตามวิชาความรู้ใหม่ ๆ ทันเหตุการณ์ ฉะนั้นจึงได้มีการประชุมอบรมบ้าง ประชุมสัมมนาบ้าง ตลอดจนการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมไม่มีวันหยุด ในต่างประเทศก็เช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะในการหยุดพักร้อน ในการหยุดเทอมๆ ได้ก็ตาม เขามั่นนโยบายที่จะให้ครูทั้งหลายได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ดังจะเห็นได้ว่าเวลานี้มีหลักการบางประเทศ เช่นที่ซานฟรานซิสโกในมลรัฐแคลิฟอเนีย เขาบัญญัติว่า ในระหว่างหยุดพักร้อน ถ้าครูคนใดไม่พยายามไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจนสอบได้เครดิตในวิชาหนึ่งหรือสองวิชาแล้ว จะไม่ได้รับการพิจารณาขึ้นเงินเดือนเป็นอันขาด หลักเช่นนี้เป็นหลักที่ทันสมัยที่สุดที่กำลังจะเริ่มขึ้นด้วยกันในสหรัฐอเมริกา หลักการส่งเสริมการศึกษานั้นในจังหวัดของเราถือหลักอยู่ ๓ ประการ ประการแรกการพัฒนาคน ประการที่สองการจัดหาอุปกรณ์ในการศึกษา และประการที่สามการจัดหาอาคารเรียนต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร ได้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ นั้น โดยปกติไม่มีความรู้โดยเฉพาะ ไม่มีเทคนิคในการสอน ไม่มีความรู้ในทางวิชาครูและไม่มีความรู้เหมาะสมที่จะสอนนักเรียนได้ แต่แม้กระนั้นก็ตามเรามีหน้าที่อันจำเป็นที่สุดที่จะต้องให้ความร่วมมืออยู่สองประการ

ประการแรกคือในเรื่องอาคารเรียนต่าง ๆ ต้องมีให้เพียงพอแก่ความจำเป็น และประการที่สอง จะต้องช่วยเหลือในด้านอุปกรณ์การสอนให้มีให้ครบถ้วน เพื่อให้การศึกษาได้ประโยชน์เต็มภาคภูมิ โดยไม่คำนึงถึงว่างานนั้นเป็นงานของกระทรวงทบวงกรมใด สุดแล้วแต่ว่าเมื่อมาอยู่ในจังหวัดใดก็เป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารจังหวัดนั้น จะต้องให้ความร่วมมือและช่วยเหลือ

ระบบการศึกษาที่เป็นอยู่ในเมืองไทยเวลานี้ ยังอยู่ในขั้นที่ยังเจริญไม่ถึงขนาดเท่าที่ควร เพราะเหตุว่ารัฐบาลยังเป็นฝ่ายนำอยู่ ความจริงการศึกษาในฝ่ายสามัญศึกษา ในประเทศที่เจริญแล้วไม่ใช่อยู่กับรัฐบาล เพราะรัฐบาลไม่มีโอกาสที่จะมาดูแลสนับสนุนได้อย่างละเอียดละออ เพราะเหตุนี้จึงมักนิยมมอบให้ท้องถิ่น ซึ่งในอนาคตอันใกล้ของกิจการบริหารส่วนจังหวัดหรือสภาจังหวัดนั้นคงจะได้มีหน้าที่ ๆ จะต้องทำบำรุงการศึกษาให้ถึงขนาดยิ่งชนกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ดังจะเห็นได้ว่า เมื่อปีที่แล้วเทศบาลทั่วราชอาณาจักรได้รับโอนการศึกษาจากส่วนกลางมาดำเนินการ และเทศบาลนคร-กรุงเทพฯ เองก็ได้งบประมาณเพื่อปรับปรุงการศึกษาไว้ถึง ๑๔ ล้านบาท ในรอบปี พ.ศ. ๒๕๐๖ เพื่อส่งเสริมในเรื่องสถานที่เล่าเรียน อุปกรณ์การสอน เพิ่มครู ตลอดจนรับโอนกิจการทั้งหมดไปดำเนินการ

หลักการเช่นนี้เป็นหลักการของทุกประเทศทั่วโลก ไม่มีทางที่จะปฏิเสธได้ เป็นแต่เพียงจะคอยว่าถึงเวลาหรือยังเท่านั้น จริงอยู่กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการส่งเสริมการศึกษาจนก้าวหน้าถึงขนาดผลิตผลิตคาไปมากในช่วงระยะเวลา ๕-๖ ปีที่แล้วมานี้ แม้กระนั้นก็ตาม เราน่าจะมีระบบการศึกษาที่ก้าวหน้าได้ยิ่งกว่านี้ ถ้าหากว่าเราได้ถือหลักการส่งเสริมการศึกษาดังเช่นในนานาประเทศ ในระบอบที่ถูกต้องนั้น การศึกษาในด้านนี้ถ้าอยู่กับจังหวัดใด สภาจังหวัดจะต้องรับผิดชอบ เช่นเดียวกับที่ได้โอนไปอยู่กับเทศบาลแล้ว ไม่ว่าจะในเมืองใด ๆ ในประเทศที่เจริญแล้วเขาก็ทำกันเช่นนั้น เพราะเหตุที่ท้องถิ่นย่อมมีความรู้ได้ดีว่า ตำบลใด หมู่บ้านใด ควรจะได้รับการส่งเสริมขนาดไหน ตลอดจนสภาพของเด็ก สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพความเป็นอยู่ของจังหวัดโดยทั่ว ๆ ไปนั้น ควรจะได้รับการทำบำรุงเพียงใด ปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่งอยู่ที่การคลัง ครบครันที่กระทรวงศึกษาธิการยังมีรายจ่ายเพื่อการศึกษา รวมทังจัดจ้างครูได้ในอัตราปีละ ๑,๐๐๐ ล้านบาทเศษ ดังที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ การศึกษาของเราก็ยังจะเจริญก้าวหน้าไปไม่ได้รวดเร็วนัก

ปัญหาการคลังนี้ในต่างประเทศเขาใช้ระบบภาษื่บำรุงการศึกษา ภาษึนั้นเป็นภาษึที่เขาผนวกไว้กับภาษึที่ดิน อย่างเช่นเวदानเรามีภาษึบำรุงท้องที่อยู่แล้ว ซึ่งเก็บในอัตราสมมุติว่าไร่ละ ๕๐ สตางค์ เขาจะผนวกภาษึบำรุงการศึกษาไว้อีกไร่ละ ๕๐ สตางค์ เพื่อใช้ในการจัดการศึกษาโดยเฉพาะ เช่นนี้เป็นหลักอย่างกว้าง ๆ แต่ว่าในบางแห่ง เช่นในสหรัฐอเมริกาเขามีภาษึทรัพย์สิน ซึ่งประเมินค่าจาก

ที่ดินและโรงเรือน นับว่าต่างกัน ของเราซึ่งมีภาษีบำรุงท้องที่กับภาษีโรงเรือนแทน แม้กระนั้นก็ตาม ข้อของภาษีอาจจะต่างกัน วิธีการเก็บต่างกัน แต่หลักการก็คงอย่างเดียวกัน คือเราจะต้องหาวิธีผนวก ภาษีการศึกษาขึ้นเป็นภาษีพิเศษ เพื่อบำรุงการศึกษาโดยเฉพาะ ยกตัวอย่างจังหวัดฉะเชิงเทราที่มีที่ดิน ประมาณ ๓ แสนไร่ ราคาที่นาทั่ว ๆ ไปไร่ละ ๒,๐๐๐ ถึง ๓,๐๐๐ บาท ที่สวนอาจจะไร่ละ ๖๐,๐๐๐ ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท ที่ดินในเขตเทศบาลไร่ละ ๔-๕ แสนบาท ถ้าเราคิดเฉลี่ยเพียงไร่ละ ๒,๐๐๐ บาท จำนวนที่ดิน ๓ แสนไร่ของจังหวัดฉะเชิงเทรา จะมีมูลค่าประมาณหกร้อยล้านบาท ราคาของที่ดินนี้เป็น หลักการของการประเมินภาษีบำรุงการศึกษา คือถ้าหากประเมินได้หกร้อยล้านบาท ในต่างประเทศ เขาจะเก็บภาษีประมาณ ๓%-๓% ถ้าเราจะเก็บเพียงครึ่ง % เท่านั้น เราจะได้เงินภาษีบำรุงการศึกษา ประมาณปีละ ๓ ล้านบาท ในปัจจุบันรัฐบาลจ่ายเงินเพื่อการศึกษาทุกประเภทในจังหวัดฉะเชิงเทราเพียง ปีละหนึ่งล้านบาทเศษ นอกจากนั้นเราอาศัยเงินบอกรุณยเรี่ยไรบ้าง ทางคณะสงฆ์ช่วยบ้าง คหบดี ช่วยบ้าง เราก็คงจะจ่ายเพื่อบำรุงการศึกษาอยู่ในขณะนี้ ไม่เกินปีละ ๑-๒ ล้านบาท ทั้งนี้ทาง หลักการ ถ้าเราเก็บภาษี ๒% จากหกร้อยล้านบาท เราก็น่าจะได้เงินประมาณ ๑๒ ล้านบาท ด้วยวิธีการ ดังกล่าววันหนึ่งข้างหน้าคงหนีไม่พ้น จะช่วยให้การศึกษาของชาติเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว

โดยเฉพาะในการเปิดการอบรมในเวลานี้ ไม่ว่าจะในการจัดผลการศึกษาก็ตาม หรือใน กิจกรรมอื่นใดตามวัตถุประสงค์ที่ได้รายงานมาแต่ก็ก็ตาม เชื่อว่าท่านผู้ทรงคุณวุฒิและวิทยากรทั้งหลาย คงจะได้ให้ความรู้ความเข้าใจอย่างดียิ่งแก่บรรดาครูทุกคน

การวัดผลการศึกษานักเช่นเดียวกับการวัดผลในกิจการอื่น ๆ เป็นวิธีการที่ให้คุณมาถ เมืองไทยของเรานี้ ผู้ชำนาญฝ่ายพัฒนาคนหรือฝ่ายอบรมข้าราชการได้มาในเมืองไทยและให้ข้อสังเกต ได้ว่า เมืองไทยเรานักการบริหารงานค่อนข้างจะได้ผล แต่ก็ควรจะดีดังขึ้นถ้าเราส่งเสริมอีก ๒ ประการ ประการแรกคือการประสานงานระหว่างกัน ซึ่งคนไทยเราไม่ค่อยนิยม เพราะโดยปกติ มักจะต่างคนต่างเก่ง ทำนองกรุงศรีอยุธยาแตกครั้งใดเพราะคนไทยเก่งทุกที่ ไม่ใช่เพราะคนไทยไม่เก่ง คือต่างคนต่างใหญ่ ต่างคนต่างถือดีขาดการประสานสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ข้อสังเกตในเรื่องนี้เขาให้ คิดว่า ผู้เกาหล่นี่ไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่เกาหล่นี่เป็นเมืองขึ้นญี่ปุ่นมานาน แต่ในยามที่เกาหล่นี่จะต้องต่อสู้เพื่อ ประกาศอิสรภาพ ชาวเกาหล่นี่ทุกคนไม่ว่าคนไหน ใครใด เขารวมกันเป็นกลุ่มก้อน พยายามต่อสู้ เพื่ออิสรภาพของประเทศชาติ ฉะนั้นด้วยความรู้สึกดังกล่าวแล้วคิดต่อเนื่องมาจนปัจจุบัน ในการ บริหารงานของเกาหล่นี่ตั้งแต่ได้รับอิสรภาพตลอดมาจนทุกวันนี้ แต่ละคนเขาประสานงานกันอย่างใกล้ชิด

ทำงานเป็นทีม ฉะนั้นวิธบริหารงานของเขาจึงได้ผลดีกว่าในเมืองไทย จึงขอให้ข้อสังเกตไว้อีกประการหนึ่งว่า ไม่มีงานใดที่เราจะทำได้เร็วก็เพราะคนวิเศษเพียงคนสองคน เราจะต้องคัดออกทั้งทีม ทั้งหมู่คณะ ประการที่สองเขาให้ข้อสังเกตไว้ว่า การทำงานในเมืองไทยยังไม่มีใครได้ผลเท่าที่ควร ก็เพราะเราขาดการวัดผล ทำให้เราไม่อาจจะทดสอบตัวเองได้ว่า งานที่เราทำไปนั้นดีหรือยัง นอกจากฟังข่าวประเมินเอาเองแบบยกเมฆว่า มันดีแล้ว ชอบแล้ว. บางทีเราก็อาจไม่ได้ฟังจากทั่ว ๆ ไปว่า มันอาจจะไม่ถึงขนาด ทำให้เราไม่รู้จักปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้นได้อย่างไร ยกตัวอย่างง่าย ๆ ในการวัดผล การพัฒนาของเราเดิม เราได้ตั้งรถแทรกเตอร์มาคันหนึ่ง ต่อมาเราตั้งรถขุดดินมาอีกคันหนึ่ง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๓ ผลแห่งการวัดผลของรถขุดดิน ในปี ๒๕๐๓ ต่อกับ ๒๕๐๔ เราขุดดินจากบางบัวทอง ถึงไทรน้อย เป็นระยะทาง ๑๔ กิโลเมตร ปรากฏผลที่เราขุดดินได้คิดเป็นมูลค่าลูกบาศก์เมตรละ ๘๐ สตางค์ ไม่ถึงหนึ่งบาท แต่ถ้าเราขุดดินโดยจ้างแรงงานคน เราจะต้องจ้างคนในอัตราไม่ต่ำกว่า ลูกบาศก์เมตรละ ๖ บาท ถึง ๑๐ บาท เพราะเหตุว่า คลองที่ดำเนินการขุดเพื่อเอาดินมาทำถนนนั้น กว้าง ๗-๘ เมตร การที่คนขุดดินต้องขุดดินจากระยะทาง ๗-๘ เมตร แล้วเดินเอาดินมาถมถนนนั้น ย่อมเปลืองแรงงานและซ้ำมาก ฉะนั้นการใช้รถขุดดินของเราจึงได้ประโยชน์คุ้มค่า ยิ่งกว่านั้นเมื่อเราตั้งรถขุดดินมาขุดคลองที่บางใหญ่ คือตั้งแต่ตำบลบางรักใหญ่ ในเขตอำเภอบางบัวทอง เวลานั้นผ่านเข้าไปถึงตำบลบางแม่นางแล้ว เราได้ทดสอบโดยวิธีเดียวกันว่า ผลแห่งงานเป็นอย่างไร การประเมินมูลค่าของการขุดคลองในระยะหลังนี้ คนของเราชำนาญขึ้น การดำเนินการเราดีขึ้น ก็ปรากฏว่า ผลแห่งการขุดดินรายการนี้ เราใช้จ่ายเงินเพียงลูกบาศก์เมตรละ ๕๐ สตางค์เท่านั้น ตกลงไปกว่าครึ่งของจำนวนที่เราทำมาแต่เดิม เราเคยมอบให้นายอำเภอไปตีบราคาจัดจ้างค่าแรงขุดคลองว่าจะต้องเสียค่าจ้างเท่าใด ได้ความว่าจะต้องจ้างถึงลูกบาศก์เมตรละ ๑๐ บาท ฉะนั้นในการขุดคลองระยะทาง ๑๕ ก.ม. แทนที่เราจะเสียเงินหนึ่งล้านสองแสนบาทเพื่อจ้างคนขุดนั้น เราใช้รถขุดจะเสียเงินอย่างมากที่สุดเพียงหนึ่งแสนบาทเศษ ข้อเท็จจริงเรื่องนี้เป็นผลที่ได้จากการประเมินผล ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีประโยชน์อย่างยิ่ง

ในโอกาสทางจังหวัดใคร่ขอขอบคุณบรรดาอาจารย์ และท่านเจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการ หลายท่าน เช่น อาจารย์ธำมาน แสงมะณี หัวหน้ากองการศึกษาผู้ใหญ่ อาจารย์ภักดิ์ ดิษฐภักดิ์ ศึกษาพิเศษศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา อาจารย์มานิต จิตตเกษม อาจารย์วิทยาดัชฎ์ครุสวนกุฎี ศตอดจน ท่านวิทยากรอื่น ๆ และครูใหญ่แห่งโรงเรียนที่ได้อำนวยช่วยเหลือในการบรรยายต่าง ๆ ศตอดจนช่วยอำนวยความสะดวกแก่สถานที่ และการดำเนินงานในครั้งนี้ ในนามคณะกรรมการจังหวัดนนทบุรี หวังว่า

การอบรมครั้งนี้คงจะได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย สดกับที่ทางราชการมีนโยบายที่จะส่งเสริมอยู่แล้ว และขอฝากข้อดังเกิดขึ้น ๆ ไว้กับบรรดาครูทั้งหลายว่า ขอให้เราทั้งหลายได้ตั้งปณิธานร่วมกันว่า หากมีโอกาสใด วิชาใดที่จะช่วยให้การศึกษาของเราเจริญก้าวหน้าไปได้ ไม่ว่าจะด้วยการมีภาชนะบรรจุ การศึกษาก่าตาม หรือในสภาพเช่นปัจจุบันนี้ก็ตาม ขอให้เราทุกคนได้ปฏิบัติหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด แต่ตระคนยอมมีหน้าที่แตกต่างกันอยู่แล้ว จึงคิดว่าด้วยจิตเจตนาอย่างแรงกล้าที่จะดำเนินงานของชาติให้ลุถึงไปนี้ งานการศึกษาของเราที่จะเจริญก้าวหน้าด้วยดีถึงขนาด ในโอกาสนี้จึงขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้มีส่วนร่วมในการประชุมครั้งนี้ และขอให้ผลการดำเนินงานประชุมได้สำเร็จ ได้ผลดีจงทุกประการ การอบรมครั้งนี้ได้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ผู้เข้ารับการอบรมต่างสนใจในเรื่องที่ได้รับ การอบรม ได้ผลดีมีความมุ่งหมายของทางราชการเป็นอย่างดี

การประชุมอบรมครูสอนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๐๗ จังหวัด ได้จัดให้มีการประชุมอบรมครูสอนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ทั้งในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนสังกัดกรมวิสามัญศึกษา เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจในเรื่องโครงการสอนประจำดปีคาห์ สำหรับวิชาต่าง ๆ ในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งหน่วยศึกษานิเทศก์ฝ่ายสามัญศึกษาของจังหวัด ได้จัดทำขออนุญาตของใช้เป็นปีแรก การวัดผลการศึกษา การออกข้อทดสอบ ตลอดจนการเตรียมการ เพื่อการขยายการศึกษาภาคบังคับตามโครงการของกระทรวงศึกษาธิการ มีประธานกลุ่ม ครูใหญ่ และครูที่สอนในชั้นประถมศึกษาตอนปลายเข้ารับการอบรมจำนวน ๑๔๕ คน ผู้เข้ารับการอบรมทุกคน ได้ตั้งใจในหัวข้อที่วิทยากรได้บรรยายเป็นอย่างดี การประชุมอบรมได้ผลดีมีความมุ่งหมายของทางราชการ

ข่าวส่วนอำเภอ

อำเภอเมืองนนทบุรี

การบำรุงท้องที่

- (๑) ได้ดำเนินการก่อสร้างสะพานท่าเทียบเรือ ในหมู่ที่ ๓ ตำบลบางรักน้อย มีขนาดกว้าง ๒ เมตร ยาว ๘ เมตร สูงจากระดับน้ำ ๒.๕๐ เมตร เสร็จตามโครงการ ในวงเงิน ๒,๐๐๐ บาท
- (๒) ได้ทำสัญญาการก่อสร้างสถานที่ทำการขององค์การบริหารราชการส่วนจังหวัด ซึ่งจะใช้เป็นที่พักค้ารวจ ตำบลบางศรีเมือง มีขนาดกว้าง ๔ เมตร ยาว ๘ เมตร ภายในวงเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท ขณะนี้กำลังดำเนินการก่อสร้างอยู่

(๓) ใ้ค้ันค้ัประศุมศ้มาศค้กศ้ภาค้บดต้่าง ๓ เพื่่อร่ว่มก้ันพิจารณาโครงการท้านุบ้ารุงท้องท้
โดยใ้เงินงบประมาณปี ๒๕๐๘

(๔) ใ้ค้ัทำการก้่อสร้่างศ้พานข้้ามคูดวนในหุม้ที่ ๔ ค้าบดตดาดขว้ญ มีขนาดกว้าง
๓ เมตร ยาว ๔ เมตร โดยใ้เงินท้ก้่าณค้าบดตดาดขว้ญบร้จาคเป็นเงิน ๕๐๐ บาท

การส่งเสริมอาชีพ

เนื่องจากระยะใ้ค้มีฝนตกมาก เป็นเหตุใ้หน้าในด้าคดตงต้่าง ๓ เอ่อท้วมค้ันผลใ้ไม่ จ้ิงใ้ค้
ทำการเป้็ดท้านบท้กนบองก้ันน้ำเค้้มรวม ๕ คดตง ค้ือคดตงบางตะนาวศร้ี คดตงบางศร้ีทอง คดตง
บางใ้่น้อย คดตงบางใ้เใหญ่ และคดตงบางกรวย เพื่่อเป็นการช้วยเหลือชาวศ้วน โดยรับค้วน

ในระหว้างเดื่อนพฤษภาคม ๒๕๐๗ นายดาภ แก้วค้ัร้ี ปลัดอ้าเภอโท นายจิตค้ิ อุนจันท้
ปลัดอ้าเภอศร้ี ใ้ค้้อกคตรวจศ้สภาพคความเป็นอยู่ของราษฎรในท้องท้ เพื่่อพิจารณาหาทางด้ังเด้ริมการ
ปลูกพ้ชไร้และกดด้วยหอม โดยตรวจคดตงด้ังน้าค้่าง ๓ เพื่่อใ้การใ้หน้าด้าหรับหล่อเด้ียงพ้ชไร้ใ้ค้เป็นไป
โดยศ้ม่่าเด้้มอ

การเร่งรัดเงินภาษีบำรุงท้องถิ่น

เจ้าหน้าท้ี่แผนกศ้วรพากรของอ้าเภอเมืองนนทบุรี ใ้ค้้อกคตรวจเร่งรัดจ้ัดเก็บภ้ษบ้ารุงท้องท้
ท้ยงค้่างข้าระจากค้าบดต้่าง ๓ ผลการเร่งรัดในระยسةใ้ค้ได้เงินภ้ษบ้ารุงท้องท้จ้ำนวน ๒๘,๖๓๘.๘๐ บาท

กิจการอนามัย

นายเม้น แดงทอง เจ้าหน้าท้ี่อนามยอ้าเภอเมืองนนทบุรี ใ้ค้้อกคไปตรวจท้องท้ที่ร่ว่มก้กับเจ้า
หน้าท้ี่หน่วยปราบไช้มาเด้เรีย ซึ่งออกมาก้ตั้งหน่วยปฏิบัติงานอยู่ใ้ค้ในหุม้ที่ ๔ ค้าบดตดาดขว้ญ ขณะใ้ค้
ใ้ค้้อกคปราบปรามยุงซึ่งเป็นพาหะของเช้อไช้มาเด้เรียทุกหุม้บ้าน ทุกค้าบด.

อำเภอปากเกร็ด

การปรับปรุงผังเมือง

๑. ก้่าด้ังทำการก้่อสร้่างอาคารศ้ถานอ้อนามยชั้นหน้ิงของอ้าเภอใ้ค้องเงินประมาณ ๓๔๐,๐๐๐
บาท ค้้วยเงินบอภบุญศ้มทบก้ับงบประมาณจ้ังหวัด ขณะใ้ค้ได้ค้ัดค้ังวงกบประคuhn้าค้่าง ก้่อผนังและฝา
ประจันท้องเด้ร้จ้เรียบร้้อยเด้้ว

๒. โดยการร่วมมือของเจ้าอาวาสและกรรมการวัดบ่อ ขณะนี้กำลังก่อสร้างอาคารตึกแถว ๓ ชั้น ของวัด ด้านหน้าเจ้าพระยาจำนวน ๓ คูหา โถงจะแล้วเสร็จ
๓. กำลังดำเนินการสร้างตึกแถวของสุขาภิบาลอีก ๔ คูหา ต่อจากอาคารตึกของสุขาภิบาลข้างตลาดสด ที่สร้างไว้แล้ว ๑๔ คูหา
๔. กำลังดำเนินการถมดินบริเวณที่จะสร้างหอประชุมประจำอำเภอ

การพัฒนาชุมชน

๑. เมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๐๗ โดยการนำของนายช่วย นาน่วม กำหนดตำบลคลองพระอุดม และด้วยความร่วมมือของประชาชนประมาณ ๓๕๐ คน ได้ทำการพัฒนาชุมชนโดยถมดินทำทางเข้าจากหมู่ที่ ๓ ไปหมู่ที่ ๔ ตำบลคลองพระอุดม ระยะทางยาวประมาณ ๑,๐๐๐ เมตร กว้าง ๒ เมตร สูง ๑ เมตร คิดเป็นค่าแรงงานและวัสดุที่ประชาชนร่วมกันส่งแรงงานและบริจาคประมาณ ๓๕,๐๐๐ บาท
๒. เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๐๗ โดยการนำของนายสอาด ศิริพัฒน์ นายอำเภอปากเกร็ด นายกวี บำเพ็ญบุญ ปลัดอำเภอโท นายแสง ชาตะนาจิน อานามัยอำเภอ และนายช่วย นาน่วม กำหนดตำบลคลองพระอุดม ได้ทำการพัฒนาชุมชน โดยการถมดินทำทางเข้า ยาวประมาณ ๒๐ เมตร กว้าง ๒ เมตร สูง ๓/๔ เมตร จากริมคลองเข้าสำนักงานผดุงครรภ์ของพระอุดม และทำรั้วไม้ไผ่โดยรอบ ๓ ด้าน ในการนี้ได้มีราษฎรร่วมอุทิศแรงงานประมาณ ๘๐ คน คิดเป็นค่าแรงงานและค่าวัสดุประมาณ ๓,๐๐๐ บาท.

อำเภอบางกรวย

การจัดซื้อแท่งค้ำให้โรงเรียนต่าง ๆ

ได้ซื้อแท่งค้ำ โดยใช้เงินงบประมาณ จำนวน ๑๕ แท่ง ราคา ๑๕,๐๐๐ บาท เพื่อทำการแจกจ่ายไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งยังขาดแท่งค้ำ เพื่อเก็บน้ำฝนไว้บริโภคในฤดูแล้ง และเพื่อเป็นการรักษาสุขภาพของนักเรียนให้มือนามัยดียิ่งขึ้น

การสร้างทางสายบางกรวย—การไฟฟ้าอันฮี

ทางอำเภอกำลังร่วมกับจังหวัด ในการสร้างถนนสายบางกรวย—ไทรน้อย ตอนอำเภอบางกรวย—โรงงานไฟฟ้าอันฮี มีผลงานดังนี้

(๑) ผู้รับเหมาร้างทางสายนี้ ได้ดำเนินการขุดดินถมเป็นแนวถนนไปได้แล้วประมาณ ๘๐๐ เมตร (เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๗ ถึงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๐๗) และกำลังดำเนินการต่อไป เพราะยังไม่เสร็จตามโครงการ

(๒) ผู้รับเหมาได้ทำการร้างท่อหน้า ขนาดความยาว ๓๐ เมตร กว้าง ๓๐ นิ้ว ในถนนสายนี้ ตอนระหว่าง วัดลำโรงถึงการไฟฟ้ายันฮี แล้วเสร็จ จำนวน ๓๕ ท่อ

(๓) ผู้รับเหมาได้ทำการร้างท่อหน้า ขนาดความยาว ๓๐ เมตร กว้าง ๖๐ เซนติเมตร แล้วเสร็จไปแล้วเป็นจำนวน ๕ ท่อ

(๔) การร้างสะพานข้ามคลองต่าง ๆ ในแนวถนนสายนี้ ผู้รับเหมากำหนดดำเนินการอยู่ ๒ สะพาน

การคัดเลือกทหารเข้ากองประจำการ ปี พ.ศ. ๒๕๐๗

การคัดเลือกทหารเข้ากองประจำการ ของอำเภอบางกรวย ซึ่งดำเนินการตรวจคัดเลือกเมื่อ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๐๗ โดยมีคณะกรรมการของจังหวัดร่วมกับคณะกรรมการของอำเภอบางกรวย ดำเนินการตรวจคัดเลือกทหารเข้ากองประจำการ ปรากฏว่าการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย ได้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

การศึกษา

(๑) เมื่อวันที่ ๓๑ เมษายน ๒๕๐๗ วัดบางขุนไต้จัดให้ม้งานเพื่อหาเงินสมทบทุนปลูกสร้าง โรงเรียนวัดบางขุน ซึ่งท่านเจ้าอาวาสได้เป็นผู้มอบที่ดินของวัดลำหรับปลูกสร้าง ได้มีประชาชนไปร่วมงานและบริจาคทรัพย์สินเป็นจำนวนมากได้เงินทั้งสิ้น ๕๐,๐๐๐ บาท ในงานนี้ ร.ค.อ. นิพนธ์ เครือณรัตน์ ผู้บังคับกองตำรวจภูธร ได้กล่าวเบื่องานในฐานะผู้ทำการแทนนายอำเภอบางกรวย โดยมีนายจำเนียร เพชรวิเศษ ผู้ช่วยศึกษาศึกษาธิการอำเภอ เป็นผู้อ่านรายงานเสนอ และได้ชี้แจงถึงความสำคัญของการศึกษา ให้ประชาชนฟังโดยทั่วกัน มีข้าราชการส่วนอำเภอและประชาชน ไปร่วมในงานเป็นจำนวนพอสมควร และในวันที่ ๓๒ เมษายน ๒๕๐๗ นายสมบุรณ์ นนท์ชะลิวรี นายอำเภอบางกรวย ได้ไปร่วมงานนี้ด้วย

(๒) เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๐๗ นายสมบุรณ์ นนท์ชะลิวรี นายอำเภอบางกรวย ได้ให้นายจำเนียร เพชรวิเศษ ผู้ช่วยศึกษาศึกษาธิการอำเภอ ตรวจสอบการก่อสร้างโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งเจ้าอาวาสได้ให้ความอุปการะจัดหาเงินเป็นค่าก่อสร้างซึ่งมีทั้งหมด ๓ วัดด้วยกัน คือ ท่านเจ้าอาวาสวัดบางอ้อยช้าง ท่านเจ้าอาวาสวัดโบสถ์ และท่านเจ้าอาวาสวัดจำปา

(๓) ในปีการศึกษา ๒๕๐๗ นี้ ทางอำเภอบางกรวย จะได้เปิดสอนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป. ๕—ป. ๗) ชั้นที่โรงเรียนวัดของพุทธอีกแห่งหนึ่ง เพื่อเป็นการส่งเสริมการศึกษาของอำเภอนี้ให้สูงขึ้น เป็นการสนองความต้องการของประชาชนในตำบลนี้ ในกรณี นายสมบุรณ์ นนท์ชะลิวี นายอำเภอบางกรวย ได้เป็นหัวเรี่ยวหัวแรง และได้ให้ความสนับสนุนเป็นอย่างดี นายบัญชา ส. จันวงษ์ ศึกษาธิการอำเภอบางกรวย พร้อมด้วยนายจำเนียร เพชรวิเศษ ผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ ได้ร่วมกันวางโครงการที่จะขยายการศึกษาของอำเภอนี้ให้ระดับสูงขึ้น เพื่อเป็นการปรับปรุงการศึกษาให้ทันกับการศึกษา ๒๕๐๗.

อำเภอบางใหญ่

การทำทางเข้าวัดประชารังสรรค์

รถแทรกเตอร์ของสภาจังหวัด ได้ทำถนนสายวัดโบสถ์คอนพรหม ต่อจากทางเดิมที่อำเภอบางใหญ่ได้ทำไว้ก่อน บัดนี้ทางเชื่อมติดต่อกันโดยตลอดจากทางสายบางกรวย—ไทรน้อย ผ่านวัดโบสถ์คอนพรหมไปจุดวัดประชารังสรรค์ ระยะทางที่เพิ่มเติมใหม่ทั้งหมดถึงวัดประชารังสรรค์ ๒ กิโลเมตร จากด้ามแยกทางเข้าวัดประชารังสรรค์ถึงปากทางคันช้อย ๑๕๖ เมตร

เป็นที่น่าสังเกตว่า การทำถนนสายนี้ไม่อาจจะดำเนินไปให้สำเร็จโดยเร็วเท่าที่ควร เนื่องจากเหตุผลบางประการ กล่าวคือ

๑. ตามแนวถนนที่ตัดเข้าไปมีคันตาดมาก รถแทรกเตอร์ต้องทำงานหนักถึงกับหยุดซ่อมเครื่องอุปกรณ์บ่อยครั้ง

๒. ระยะทางคอนหัวสวนเข้าไปสู่วัดประชารังสรรค์เป็นทางลู่ม ต้องข้างทางเป็นที่สวน ไม่มีดินที่จะขุดได้บนทางเหมือนทุ่งนา จำเป็นต้องไปหาดินที่อื่นนำมาได้

อย่างไรก็ดี เพื่อมิให้งานนี้คงค้างช้าเกินควร นายอินทรีย์ เพชรสันทัต นายอำเภอบางใหญ่ จึงได้รายงานจังหวัดขออนุมัติให้รถแทรกเตอร์ทำการขุดดินทำถนน ในเวลาดวงคืนอีกด้วย พร้อมทั้งนั้น ได้มอบหมายให้นายเลิศ อัครรัตน์ ปลัดอำเภอบางใหญ่ เป็นผู้ช่วยไปดำเนินการวางเส้นทางที่จะทำ พร้อมทั้งเจรจาเรื่องที่ดินกับเจ้าของ ในกรณีที่ดินท่านพระครูวินัยวรญาณ เจ้าอาวาสวัดประชารังสรรค์ ไปร่วมพิจารณาด้วย เจ้าของที่ดินได้ให้ความร่วมมืออย่างดี จนในที่สุดการตัดทำถนนสายนี้ได้สำเร็จด้วยความเรียบร้อยเกินความหมาย.

ประชุมการตั้งกลุ่มชวาวา

เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๐๗ นายอินทรีย์ เพชรรัตน์ นายอำเภอบางใหญ่ พร้อมด้วย นายเดโช อัครวิทย์ ปลัดอำเภอตรี นายเสถียร ตีตะประดิษฐ์ พนักงานข่าว และนายมี สุนทรยาตร์ กำหนดตำบลบ้านใหม่ ได้ไปประชุมราษฎรชวาวา ณ ที่โครงการการทำ ๒ ครั้ง หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านใหม่ เพื่อตั้งกลุ่มชวาวา ในกรณี นายอำเภอพร้อมด้วยคณะ ได้ร่วมกันชี้แจงวัตถุประสงค์และหลักการต่าง ๆ เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของกลุ่มโดยละเอียด มีสมาชิกทั้งหมดจำนวน ๒๐ คน ได้ไปประชุมฟังคำชี้แจงอย่างพร้อมเพียง เมื่อเสร็จประชุมแล้ว บรรดาสมาชิกได้เลือกพวกเดียวกันนั้นจำนวน ๖ คน เป็นผู้บริหารงานของกลุ่มและให้ชื่อกลุ่มนี้ว่า “กลุ่มชวาวาสยามศักดิ์เจริญสุข” ได้กำหนดระยะเวลาการบริหารงานของกรรมการมีกำหนด ๑ ปี เมื่อครบกำหนดแล้วให้มีการเลือกตั้งขึ้นใหม่ การประชุมได้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย.

การประชุมราษฎร

เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๐๗ นายอินทรีย์ เพชรรัตน์ นายอำเภอบางใหญ่ นายเดโช อัครวิทย์ ปลัดอำเภอตรี และนายเยื่อน พุดสมบุญ กำหนดตำบลบางเดง ได้ไปประชุมราษฎรที่วัดประชารังสรรค์ ชี้แจงข้อราชการต่าง ๆ โดยละเอียดเป็นเวลา ๑ ชั่วโมงเศษ เหตุที่ต้องประชุมครั้งนี้ เนื่องจากการทำถนนเข้าวัดประชารังสรรค์เสร็จแล้ว ได้มีเสียงประชาชนวิพากษ์วิจารณ์หลายแห่งหลายมุม ซึ่งพระครูวินัยวรญาณ ได้ปรารภกับนายเดโช อัครวิทย์ ปลัดอำเภอตรี และมีความเห็นพ้องกันว่า ควรจะได้นัดประชุมราษฎรทำความเข้าใจให้ล่องเท้าตามความเป็นจริง ดังนั้น เพื่อที่ขจัดข้อข้องใจ จึงได้เชิญนายอำเภอบางใหญ่ มาประชุมชี้แจง มีสาระที่สำคัญ ดังนี้

๑. เรื่องถนน การทำถนนจากวัดโบสถ์ดอนพรหมถึงวัดประชารังสรรค์ มีราษฎรบางคนเข้าใจผิด คิดว่าทางเดิมเป็นคันนา เมื่อถึงฤดูการทำนาจะขุดคันนาระบายน้ำเข้าออกได้ตามใจชอบ ข้างไม่เสียหาย ครั้นทำถนนแล้วทางก็ไม่ฝังท่อระบายน้ำให้ เมื่อน้ำท่วมข้างจะระบายน้ำเข้าออกทางไหน เป็นเพราะพระครูวัดประชารังสรรค์ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มให้ทำถนน ข้างในนาเสียหายใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ นายอำเภอเป็นผู้ชี้แจงว่า การทำถนนเป็นการริเริ่มของทางราชการ ร่วมกับท่านพระครูและราษฎรเจ้าของที่ดิน อย่าเพิ่งคัดค้านไปก่อนไซ้ เพราะยังไม่ปรากฏว่ามีตั้งใดเสียหาย ข้อที่ว่าน้ำจะท่วมคันข้างนั้น หากน้ำท่วมจริงก็ให้เจาะถนนพอเป็นช่องระบายน้ำเข้าออกได้เป็นการชั่วคราวเท่าที่จำเป็น เพราะถนนยังไม่ถาวร รถก็ยังเดินไม่ได้ เมื่อเป็นถนนถาวรรถเดินได้แล้ว ทางราชการได้ร่วมกับเจ้าของที่ดินพิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่า ที่ไหนควรฝังท่อ แล้วจะได้ฝังท่อเป็นการถาวรต่อไป ฝ่ายปกครองมีเจตนา

อย่างแน่นอน ที่จะส่งเสริมให้ราษฎรได้ประกอบอาชีพกันอย่างเป็นด้าเป็นด้น เมื่อราษฎรได้รับความเสียหายแล้วก็จะต้องหาทางช่วยเหลืออย่างเต็มที่ โดยจะไม่ทอดทิ้งอย่างเด็ดขาด การทำถนนนี้เพื่อให้ประชาชนในหมู่บ้านรวมทั้งเด็กนักเรียนเดินสะดวก ไม่มีใครจะหยาบยกเขาไปที่อื่นได้.

๒. เรื่องสะพาน ทางราชการกับทางวัดมีความเห็นว่า ควรก่อสร้างสะพานเก่าที่เชื่อมทางเดินเข้าวัดประจำวัดร้างแล้วนำมาสร้างตรงทางที่ตัดใหม่ มีราษฎรบางคนคิดของเก่า อยากเดินทางเก่าอ้างว่าเดินทางตัดใหม่ต้องอ้อมเสียเวลา นายอำเภอได้ชี้แจงว่า เราขอที่ดินกับเจ้าของเขาโดยตกลงกันไว้ว่าจะย้ายสะพานไปสร้างที่ถนนใหม่ เจ้าของที่ดินจึงยินยอมให้ที่ดิน เมื่อสร้างถนนเสร็จเราก็ควรย้ายตามที่ได้ตกลงกันไว้ ให้เขาเสียที่ดินเพียงแห่งเดียวคือทางที่ตัดใหม่นี้ และเขาจะได้ใช้ที่ดินเก่าทำประโยชน์ ถ้าคงปล่อยให้เดิน ๒ ทาง ทั้งทางเก่าและทางใหม่ เจ้าของที่ดินจะต้องเสียเนื้อที่ดินถึง ๒ ทาง สำหรับระยะทางเมื่อคำนวณดูแล้วเห็นว่า จากทางเดิมเข้าถึงวัดใช้เวลาเดิน ๒ นาที และจากทางใหม่เข้าถึงวัดใช้เวลาเดิน ๓ นาที ทั้งพึ่งเลี้ยงจากประชาชนทั่ว ๆ ไปก็บอกว่า เวลานี้ประชาชนและนักเรียนก็ได้พากันเดินในทางใหม่หมดแล้ว เมื่อประชุมแล้วได้ซักถามข้อข้องใจ ไม่มีผู้ใดโต้แย้งหรือคัดค้าน ในการนี้ได้มีนายแย้ม ระวังภัย กำนันตำบลบางรักน้อย และนายทอง โพรศรีรัมย์ ผู้ใหญ่บ้านตำบลบางกร่าง อำเภอเมือง ฯ ได้เข้าร่วมประชุมฟังอยู่ด้วย ในที่สุดทุกฝ่ายทำความเข้าใจกันได้ด้วยดีโดยตลอด.

การส่งเสริมการปลูกมะพร้าวบนคันนา

เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๐๗ นายอินทวิทย์ เพชรรัตน์ นายอำเภอบางใหญ่ พร้อมด้วยนายเลิศ อัครวัฒน์ ปลัดอำเภอตรี นายเสถียร ดัชนีประดิษฐ์ พนักงานข้าว ได้ร่วมกันออกไปตรวจดูผลของคันข้าวที่ชาวนาปักดำไว้ ณ ที่โครงการทำนา ๒ ครั้ง หมู่ที่ ๒ และหมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านใหม่ ปรากฏว่าคันข้าวออกงามเจริญดี โอกาสเดียวกันนี้ ได้ไปประชุมราษฎรที่วัดคันเขือก แนะนำส่งเสริมการปลูกมะพร้าวบนที่ว่างเปล่า เช่น บนคันนา ริมชายคลอง และบริเวณโคกบ้าน ไม่ควรปล่อยให้ดินให้ว่างเปล่า ได้ชี้แจงวิธีปลูก การคัดเลือกมะพร้าวพันธุ์ ผลผลิตที่จะได้รับอันจะทำให้เกิดรายได้ภายในครอบครัวเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งชี้แจงการขจัดข้อบกพร่องและอุปสรรคต่าง ๆ ที่จะคิดตามมา โดยอำเภอจะได้ให้ความร่วมมืออย่างใกล้ชิด กับได้แนะนำให้ดูตัวอย่างซึ่งอำเภอได้ทำการสาธิต โดยคัดเลือกมะพร้าวพันธุ์ไปปลูกไว้ก่อนบ้างแล้วบนคันคลองส่งน้ำบริเวณที่คงสูญน้ำ ปรากฏว่าราษฎรมีความสนใจ รับรองว่าจะได้คัดเลือกมะพร้าวพันธุ์ดีมาปลูกบนที่ดินของตนภายในอนาคตอันใกล้ สำหรับที่ดินจะปลูกเบองแรกจะใช้บริเวณคันคลองและบริเวณโคกบ้านก่อนเพราะทำได้ง่าย

ส่วนการปลูกหมักน้ำคั้นต้องมีพิชการมาก เช่นชุดดินพูนโคกให้สูง ทำรั้วล้อมรอบ เพื่อป้องกันน้ำท่วมและป้องกันกระบือชวิด ซึ่งยังทำขณะนั้นไม่ได้ เนื่องจากเป็นฤดูกาลทำนา ต้องใช้เวลาดำนาอันเป็นอาชีพหลักก่อน แต่อย่างไรก็ตาม ข้าเภาจะยังไม่ลืมเรื่องนี้ ได้พยายามกระคุนเร่งเร้าให้เจ้าของนาเค็ดอนไหวต่อไปเมื่อจวนเสร็จการทำนาโดยไม่หยุดยั้ง ได้แนะนำวงหลักที่สำคัญ ๆ ให้เป็นแนวทางไว้ก่อนดังนี้

๑. ขอให้เจ้าของนาเตรียมเลือกมะพร้าวพันธุ์มาปลูกกันครอบครัวหนึ่งอย่างน้อย ๔ ต้นก่อนให้ปลูก ๔ มุมของคันทาซึ่งอยู่ใกล้บ้าน มีน้ำพอที่จะรดต้นมะพร้าว และสามารถควบคุมดูแลได้สะดวก
  ๒. ครอบครัวใดที่เห็นว่ากันดารน้ำซึ่งคิดว่าจะปลูกไม่ได้ถึง ๔ ต้น จะลดจำนวนมาเหลือเพียง ๓, ๒, หรือ ๑ ต้นก็ได้ ตามกำลังอัศภาพ
  ๓. ครอบครัวใดที่เห็นว่าน้ำมากพอที่จะใช้รดต้นมะพร้าว มีกำลังพอที่จะควบคุมดูแล และสามารถปลูกได้มากกว่า ๔ ต้นขึ้นไปก็ยิ่งเป็นการดี
- ซึ่งเรื่องนี้ เมื่อจวนเสร็จฤดูกาลทำนาแล้ว ข้าเภาจะได้คอยติดตามแนะนำชี้แจงให้ชาวนาวิเริ่มปฏิบัติกรต่อไปตามกำลังความสามารถอีกครั้งหนึ่ง

กิจกรรมของยุวพุทธิกสมาคมบางใหญ่

เมื่อวันที่ ๑๒ - ๑๔ เมษายน ๒๕๐๗ ยุวพุทธิกสมาคม ข้าเภาบางใหญ่ ได้จัดงานฟื้นฟูประเพณีสงกรานต์ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ร่วมกับคณะกรรมการวัดพิภุตเงิน โดยมีนายอินทรีย์ เพชรตันท์ นายอำเภอบางใหญ่ เป็นประธานจัดงาน และว่าที่ ร.ต. ถวัลย์ ดวงจันทร์ ศึกษาธิการอำเภอบางใหญ่ เป็นรองประธานจัดงาน เริ่มงานแต่เวลา ๐๗.๐๐ น. ถึง ๒๔.๐๐ น. ณ บริเวณวัดพิภุตเงิน คือจัดให้มีการทำบุญตักบาตร จัดขบวนเรือแห่นางสงกรานต์ไปตามลำคลองต่าง ๆ นายอำเภอประธานจัดงานศศิวิมลปลั่ยถูกโป่งเบิดงาน มีการเล่นและแข่งขันเกมกีฬาพื้นเมือง และกลางคืนมีมหรสพตลอดทั้ง ๓ วัน

หาเงินสมทบทุนสร้างโรงเรียนวัดบางสะแก

เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๐๗ พระอธิการสันติ สีตวโธ เจ้าอาวาสวัดบางสะแก พร้อมด้วยคณะครู กรรมการศึกษา และกำนันผู้ใหญ่บ้าน จัดการทอดผ้าป่าและมีพระธรรมเทศนา เพื่อหาเงินสมทบทุนสร้างอาคารเรียนโรงเรียนวัดบางสะแก ได้เงินทั้งสิ้น ๔,๐๐๐ บาทเศษ

อำเภอบางบัวทอง

การพัฒนาถนนเข้าโรงเรียนบางคูรัด

เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๐๗ นายเดียม แดงเกิด กำหนดำบดบางคูรัด นายอำเภอ ทุ่งลาดิศ คุรุใหญ่โรงเรียนบางคูรัด ร่วมด้วยผู้ใหญ่บ้านตำบลบางคูรัด และกรรมการศึกษาโรงเรียนบางคูรัด ได้เป็นผู้นำริเริ่มให้มีการพัฒนาสร้างถนนเข้าสู่วัดโรงเรียน มีประชาชนมาร่วมในการพัฒนาประมาณ ๓๐๐ คน ทำถนนได้กว้าง ๓ เมตร ยาว ๘๐ เมตร สูง ๓ เมตร เสร็จเรียบร้อยในวันเดียว และเนื่องจากนายอำเภอคิดราชการ จึงได้มอบให้นายอมร อารยคุปต์ ปลัดอำเภอโท พร้อมด้วย นายวิเชียร แย้มคำ ศึกษาธิการอำเภอ นายสมชาย มิ่งไม้ สุ่มห้วยชัยอำเภอ ออกไปร่วมในการพัฒนา^{๒๕} ถนน

คณะกรรมการเพื่อหาเงินบำรุงการศึกษา

เมื่อคืนวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๐๗ คณะครูโรงเรียนสุเหร่าดงาวี โดยมีนายแถม พุ่มฤทธิ คุรุใหญ่ เป็นผู้ควบคุม ได้ร่วมกันแสดงตอร์ร้องเรื่อง “เด็กดกดิกร” ที่หอประชุมเทศบาลเมืองบางบัวทอง เพื่อเก็บเงินสมทบทุนการศึกษาของโรงเรียนสุเหร่าปากคลองดงาวี

การพัฒนาวัด

เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ศกนี้ นายบาง พ่วงสุต ผู้ใหญ่หมู่ที่ ๕ ตำบลบางคูรัด ได้ชักชวนราษฎรตำบลบางคูรัด และตำบลบางรักใหญ่ ที่มีอาณาเขตใกล้เคียงติดต่อกัน ประมาณ ๓๐๐ คน ทำการขุดดินถมโคก เพื่อจัดเป็นที่สร้างพระอุโบสถวัดลาดปลาตุก ทำการถมได้เนื้อที่กว้าง ๓ เมตร ยาว ๓๔ เมตร สูง ๓.๒๕ เมตร แล้วเสร็จในวันเดียว

การพัฒนาโรงเรียน

เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ศกนี้ นายแฉ่ง กตมเป็น ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ นายบาง พ่วงสุต ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕ และนายเกตุ สุขใจ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๓ ตำบลบางคูรัด ได้ชักชวนราษฎรหมู่ที่ ๓ - ๔ - ๕ ตำบลบางคูรัด ทำการขุดหลุมเต้า และตอกเข็มโรงเรียนบางคูรัด เริ่มแต่เวลา ๘.๐๐ น. ถึงเวลา ๓๖.๐๐ น. งานแล้วเสร็จในวันเดียว

การจัดตั้งกลุ่มชวานา “มุสลิมสามัคคี”

ด้วยทางอำเภอได้พิจารณาเห็นว่า เป็นการสมควรที่จะจัดตั้งกลุ่มชวานาชนในท้องที่ เพื่อเป็นการช่วยเหลือยกระดับการครองชีพของชวานาให้ดีขึ้นในด้านการผลิต และให้ชวานาได้รู้จักใช้เวลา

ว่างให้เกิดประโยชน์ ทั้งจะเป็นการก่อให้เกิดความสามัคคีรักใคร่กลมเกลียวกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จึงได้มอบหมายให้ นายวิเชียร ตั้งช่อทอง พนักงานข่าวอำเภอ จัดตั้งกลุ่มชาวนาชนเป็นแห่งแรก ที่หมู่บ้านที่ ๔ ตำบลบางบัวทอง เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ค.ศ. นี้ สมาชิกทั้งสิ้น ๒๔ ราย ซึ่งจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ต่อไป หากเป็นผลดีจะได้ดำเนินการเปิดกลุ่มชาวนาแห่งอื่น ๆ ต่อไป ตามลำดับ

การส่งเสริมการปลูกเห็ดฟาง

ในระหว่างเดือนมีนาคม ค.ศ. นี้ นายวิเชียร ตั้งช่อทอง พนักงานข่าวอำเภอ ได้ออกไปแนะนำราษฎรในการเพาะเห็ดฟางตามท้องที่ และได้จ่ายพันธุ์เชื้อเห็ดฟางแก่ชาวนา ๒๔ ราย จำนวน ๖๓๔ กระป๋อง ซึ่งจะสามารถทำการเพาะได้ถึง ๒๓๐ กอง

บริษัทสหกิจพัฒนามอบเครื่องเล่นสำหรับสนามเด็กเล่น

เมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. นี้ นายประภค จันทร์สุทัศน์ กรรมการผู้จัดการบริษัทสหกิจพัฒนา ได้มอบหอกกระดานดินขนาดใหญ่ราคา ๒,๖๐๐ บาท สำหรับเด็กเล่น ให้แก่สนามเด็กเล่นของเทศบาลเมืองบางบัวทอง ซึ่งเทศบาลได้ทำการติดตั้งเครื่องเล่นชนิดนี้เป็นการเรียบร้อยไปแล้ว

เทศบาลเมืองบางบัวทองขยายถนน

เทศบาลเมืองบางบัวทอง ได้เริ่มทำการขยายถนนในเขตเทศบาลด้านทิศเหนือ จากคลองบ้านเขมร ดุ๊กด้านเหนือ ตามแนวถนนสายบางกรวย—ไทรน้อย จนถึงเชิงสะพานข้ามคลองพระภิมด ด้านตรงข้ามกับอาคารพาณิชย์ที่สร้างใหม่ โดยขยายถนนเดิมออกเป็นถนนกว้าง ๘ เมตร ฐานกว้าง ๑๒ เมตร คิดเป็นค่าจ้างถมดินประมาณ ๘๐,๐๐๐ บาท ค่ารถถอนอาคารต้องข้างทางโดยตลอด ๒๐,๐๐๐ บาท ราษฎรเจ้าของที่ดินต้องข้างทางที่ทำการขยายได้อุทิศที่ดินเพื่อสาธารณประโยชน์โดยไม่คิดค่าตอบแทนแก่ประการใด คิดเป็นมูลค่าที่ดินประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาท กำหนดแล้วเสร็จภายในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. นี้

การสร้างเขื่อนของเทศบาล

คำมที่ได้เสนอข่าวไปแล้วว่า เทศบาลเมืองบางบัวทอง ได้ทำการปักเสาแนวเขื่อนด้านอยู่จุดเหนือของเทศบาล ซึ่งมีความยาวทั้งสิ้น ๓๐๕ เมตร โดยใช้งบประมาณ ๗๔,๐๐๐ บาท และจะได้ทำการถมดินเหมือนขนาดถนน บัดนี้เทศบาลได้เริ่มงานถมดินเขื่อนตั้งแต่ปลายเดือนเมษายน ค.ศ. นี้ เป็นต้นมา กำหนดแล้วเสร็จภายในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. นี้

อำเภอไทรน้อย

การประชุมสภาตำบล

เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๐๗ เวลา ๑๓.๒๐ น. นายตำรวจ ภูมิเวทย์ นายอำเภอ และ นายสุวรรณ อ่ำไพจิตร ปลัดอำเภอ ได้ทำการประชุมสภาตำบลราษฎรนิคม ที่วัดคลองขวาง มีสมาชิกมาประชุมพร้อมเพรียงกัน โดยมีหัวข้อประชุมดังนี้

นายตำรวจ ภูมิเวทย์ นายอำเภอ ได้เสนอให้ที่ประชุมทราบว่าได้เดิมเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๕ ทาง อำเภอไทรน้อย ได้เสนอขอสร้างสะพานข้ามคลองตากค้ออันได้ด้วยเงินตั้งเดิมสภาตำบล และบัดนี้ จังหวัดก็ได้อนุมัติให้สร้างได้แล้วด้วย แต่อำเภอเห็นว่าตรงที่คลองตากค้ออันซึ่งจะสร้างสะพานนั้นไม่เหมาะ เพราะเป็นที่เปลี่ยวผู้คนอยู่ไม่หนาแน่น ความจำเป็นในการสัญจรไปมาจะมีน้อย ด้วยเหตุนี้จึงขอความเห็นสมาชิกสภาตำบล โดยเห็นว่าสมควรจะย้ายไปสร้างในสถานที่แห่งใหม่ คือสร้างตรงคลองตากค้ออัน แยกจากคลองตากค้ออันใหญ่ ในหมู่ที่ ๓ (เดิมตกลงสร้างในหมู่ที่ ๔ ตำบลราษฎรนิคม ตำบลเดียวกัน) เพราะที่สร้างสะพานแห่งใหม่นี้ ประชาชนอยู่กันคับคั่ง และจะเป็นประโยชน์แก่เด็กนักเรียนที่จะไปโรงเรียน ด้วยการเดินเท้าได้สะดวกและรวดเร็ว ไม่ต้องนั่งพายเรือไปเรียนทำให้ลำบากอยู่ดังปัจจุบันนี้

สมาชิกสภาตำบลราษฎรนิคมที่มาประชุม พร้อมกันลงมติเห็นชอบด้วยตามที่นายอำเภอเสนอ เป็นอันว่าสะพานแห่งนี้ จะสร้างที่หมู่ที่ ๓ ตำบลราษฎรนิคม เดิมประชุม เวลา ๑๕.๓๐ น.

การพัฒนาชุมชน

๑. เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๐๗ นายตำรวจ ภูมิเวทย์ นายอำเภอไทรน้อย พร้อมด้วย นายแมน ศรีสวัสดิ์ ปลัดอำเภอศรี, นายสุวรรณ อ่ำไพจิตร ปลัดอำเภอจตุดา, นายเจียม เตือจ้อย อำนวยการอำเภอ และนายท้วม คงคำ เสมียนปกครอง ได้ไปร่วมพัฒนาชุมชนกับชาวบ้านราษฎรตำบล ชุนศรี โดยการนำของนายเชอ วิสุทธิเสน กำนันตำบลชุนศรี ทำการชุกติณกรมโคกโรงเรียนวัดยอดพระ ภิมถ ตำบลชุนศรี กว้าง ๒ เมตร ยาว ๑๕ เมตรเศษ แล้วเสร็จในวันเดียว ด้วยความพร้อมเพรียงของราษฎรผู้มาร่วมพัฒนาประมาณ ๓๐๐ คน ได้ผลดีตามความมุ่งหมายของทางราชการ

พิธีวางศิลาฤกษ์อาคารเรียน

เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน เวลา ๑๐.๓๐ นายสอาด ปายะนันท์ ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี ได้ไปเป็นประธานในพิธีวางศิลาฤกษ์โรงเรียนมัธยมสามัญ และโรงเรียนประชาบาลที่วัดไทรใหญ่ ตำบลไทรน้อย อำเภอไทรน้อย พิธีเสร็จเมื่อเวลาประมาณ ๑๔.๐๐ น.เศษ มีข้าราชการส่วนอำเภอ ครุ ตลอดจนประชาชนมาร่วมในพิธีเป็นจำนวนมาก

พิธีเปิดเครื่องสูบน้ำช่วยเหลือการทำนาและเปิดกลุ่มชาวนา

เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๐๗ นายตำรวจ วุฒิเวทย์ นายอำเภอไทรน้อย พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่อำเภอและกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๖, ๗ ตำบลหนองเพรางาย ได้ทำพิธีเปิดเครื่องสูบน้ำช่วยเหลือการทำนา และเปิดการตั้งกลุ่มชาวนาชน ๓ แห่ง เป็นกลุ่มที่ ๑ ณ ที่ปากคลองนายชันหมู่ที่ ๖ ตำบลหนองเพรางาย มีราษฎรมาร่วมประชุม และขอเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มชาวนาตามการริเริ่มของนายอำเภอ จำนวน ๖๘ คน เป็นการตั้งเสริมอาชีพราษฎรในด้านการทำนาในเนื้อที่นาจำนวน ๓,๐๐๐ ไร่เศษ ราษฎรสนใจและเห็นชอบด้วยตามนโยบายนี้ จะได้ดำเนินการจัดตั้งต่อไปอีก เพื่อเป็นการตั้งเสริมอาชีพ และช่วยเหลือชาวนาที่ยากจนให้อยู่ดีกินดี และมีความสามัคคีกลมเกลียวกันในการประกอบอาชีพต่อไปในอนาคต

อนึ่ง ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ และ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๐๗ นายตำรวจ วุฒิเวทย์ นายอำเภอไทรน้อย ได้ออกไปดำเนินการเปิดกลุ่มชาวนาที่ได้แนะนำตั้งเสริมให้มากขึ้น เพิ่มขึ้นอีก ๒ กลุ่ม ในท้องที่ตำบลไทรน้อย คือกลุ่มที่ ๒ ให้ชื่อกลุ่มว่า "กลุ่มชาวนาที่ ๒ วุฒิเวทย์ประชาสรรค์" และกลุ่มที่ ๓ ให้ชื่อกลุ่มว่า "กลุ่มชาวนาที่ ๓ วุฒิเวทย์ประชาสรรค์" ตามลำดับ ทั้งสองกลุ่มนี้มีสมาชิกประมาณ ๑๕ ราย ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่การทำนาของสมาชิกจำนวนประมาณ ๕,๐๐๐ ไร่ และในวันเดียวกันนี้ได้เปิดการตั้งกลุ่มชาวนาทั้งสองกลุ่มนี้ได้มีการคิดตั้งเครื่องสูบน้ำใช้ห่อการ์ดเนอร์ ขนาดท่อผ่าศูนย์กลาง ๑๘ นิ้ว กลุ่มละ ๑ เครื่อง ซึ่งจัดซื้อโดยเงินของสมาชิกอีกด้วย □

จงทำดี   จงทำดี   จงทำดี

ท่านถาม ? – เราตอบ

เรื่องรถประจำทาง

ผู้ใช้นามว่า “ผู้โดยสาร” เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับรถยนต์โดยสารประจำทาง ของเทศบาลเมืองนนทบุรี มาดังนี้ —

“... .. ถ้าได้ปรับปรุงกิจการรถโดยสารให้ดีขึ้นกว่าในขณะนี้ เช่นเพิ่มรถชน่อีกหนึ่งเท่าหรือครึ่งเท่า จะนำรายได้มาให้เทศบาลมากทีเดียว ในขณะที่รู้สึกว่ารถยังมีน้อย บริการยังไม่เต็มที่ ทำให้เสียเวลาคอยมาก พุดกันง่าย ๆ ในเวลาเช้าเช่น ๕.๔๕ น. หรือ ๖ น. ฯลฯ จะคอยรถที่หน้าโรงเรียนเซมา ๆ ก็ดี ที่ไหนก็ดี รู้สึกว่าถ้าจะมาสักคันนานมาก ทำให้เสียเวลาคอย จะเป็นการดีมากถ้ารถได้มาถึงป้ายเร็วกว่านี้ ควรที่รถจะได้ออกทุก ๆ ๕ นาที หรือ ๘ นาที ไม่ควรจะรอให้รถคันทางมีคนเต็มเสียก่อน เพราะกลางทางก็มีคนอยู่แล้ว ในบางป้ายมีคนคอย ๑๐—๑๕ คน รถก็ยังไม่มีมา คอนกลางคืน ๓—๔ ทุ่ม หรือค่อนข้างคึกคักหน่อย ไม่ว่าจะขึ้นที่ศรียาน บางกระบือ หรือบางตำภู รถมาช้ามาก ต้องคอยอย่างน้อย ๓๐ นาที หรือ ๔๕ นาที บางครั้งพอรถโดยสารมาถึง คนโดยสารอัดกันก็ยังไม่เต็ม ห้อยโหนบ้างจึงหมด รถไม่ควรเข้าทั้งหมด ควรจะออกวิ่งตามทางบ้าง การเพิ่มรถไม่เป็นการเสียหายเลย มีแต่จะเป็นการเพิ่มรายได้ยิ่งขึ้น อีกอย่างหนึ่ง รถทุกคันออกเร็วจอดเร็วเกินไป คนโดยสารยังไม่ทันเรียบร้อย กระจ่างก็บอกว่าไปแล้ว บางที่รถกำลังเคลื่อนพุดจับราวก็บอกว่าไปแล้วแล้ว อย่างนี้รู้สึกว่าจะเป็นอันตรายแก่ผู้โดยสารมาก ทางที่ดีกระจ่างควรดูแลให้ผู้โดยสารขึ้นหรือลงให้เรียบร้อยเสียก่อน อนึ่ง ค่าโดยสารถ้าลดลงอีกก็จะดีมาก เพราะคนโดยสารทุกคนมิใช่จะรวยเสมอไป เงินเดือน ๔๐๐—๕๐๐ บาท รู้สึกว่าจะลำบากหน่อย สำหรับรถที่ได้ปรับปรุงแล้วนี้ รู้สึกสะอาดปลอดภัยโปร่งแฉะจุกคนโดยสารได้มาก รูปทรงก็สวยดี ถ้ารถเทศบาลเมืองนนท์ทุกคันเป็นอย่างนี้ก็จะดีมาก ... ..”

ตอบ

ข้อเสนองานของคุณเป็นความจริงเกือบ ๑๐๐ % เช่น

(๑) ที่ว่าถ้าปรับปรุงรถให้ดีขึ้น เช่นเพิ่มรถชน่อีกหนึ่ง จะประโยชน์มาก ผมขอตอบตามที่รู้มาว่า ทางเทศบาลฯ ได้พยายามขอเพิ่มมานานแล้ว และจังหวัดก็สนับสนุนไปยังกระทรวงมหาดไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ เติญทางเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ มีนโยบายที่จะให้ ดี.ซี. แทรนซิทมา

ดำเนินการขนส่งทั่วทั้งพระนคร เถรรถการพิจารณาอยู่เกือบ ๒ ปี ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ เทศบาล ฯ จึงได้รับอนุมัติให้ซื้อรถเพิ่มได้อีก ๕ คัน ปลายปี ๒๕๐๕ ได้รับอนุมัติให้ซื้อได้อีก ๕ คัน ในปีพ.ศ. ๒๕๐๕ นั้นเอง ทางเทศบาลและจังหวัดได้ขออนุมัติซื้อรถยนต์โดยสารเพิ่มไปอีก ๒๐ คัน แต่ยังไม่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงมหาดไทยในปีนั้น จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ๑พจนฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มาตรวจเยี่ยมจังหวัดนี้ จังหวัดและเทศบาลจึงได้เสนอโยบายขึ้น เพื่อขอให้พิจารณาช่วยเหลือ ซึ่ง ๑พจนฯ ท่านได้เห็นชอบด้วย แต่กว่ากระทรวงมหาดไทยจะอนุมัติให้ซื้อได้ ก็ต้องคอยจนถึงปลายปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ปรากฏว่าบริษัทกรรมสิทธิ์ไม่มีรถเพียงพอขนาดที่ต้องการอยู่ในสต็อก จึงจำเป็นต้องสั่งไปถึงประเทศอิตาลี กว่าทางอิตาลีจะส่งรถมาถึงก็ต้องคอยมาจนถึงเดือนมีนาคม กว่าจะต่อตัวถึงเสร็จและเพิ่งส่งรถคันแรกมาให้ได้ ก็จำเป็นต้องรอมาจนถึงปลายเดือนพฤษภาคม

ตามข้อเท็จจริงที่ผมเล่าให้ฟังข้างต้นนี้ ผมมานั่งนึกตรึกตรองเองก็ยังอดรำคาญไม่ได้ เรื่องรถไม่พอใช้นั้น ทั้งเทศบาลและจังหวัดได้เสนอไปตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ และได้เดือนขอความกรุณาไปทุกปี แต่ก็มีเรื่อง *เพอญู* หลายเป็นอย่าง เช่น —

- *เพอญู* ทางกระทรวง ฯ ต้องรอให้ทางรัฐบาลตกลงนโยบายเรื่อง คี.ซี. แทรนซิท จะมาเดินรถหรือไม่ หมดเวลาไปกี่ครั้ง
- *เพอญู* กว่ากระทรวง ฯ จะอนุมัติได้ในงวดหลัง ก็ต้องเสียเวลาสอบสวนทบทวนหมดเวลาไปอีกเกือบครึ่งปี
- *เพอญู* รถในสต็อกของบริษัทไม่มีต้องสั่งไปนอก กว่าเมืองนอกจะส่งมา และกว่าจะต่อตัวถึงเสร็จเสียเวลาไปอีกครึ่งปี

เนื่องจากมีเหตุ *เพอญู* หลายเป็นอย่างดังกล่าวแล้วนี้แหละครับ การสั่งรถยนต์โดยสารประจำทางจึงล่าช้าอย่างไม่ควรจะเป็น ถ้าเป็นเอกชน พอทราบว่ารรถจะไม่พอเดินก็พิจารณาว่าควรจะซื้อรถจากบริษัทใด สามารถสั่งการได้ภายใน ๓ วันรถก็มาถึง ยี่ห้อไม่มกัซื้อยี่ห้ออื่นได้ เพราะเขารับผิดชอบตัวเอง แต่ของเราเป็นเรื่องของทางการ จะต้องขออนุมัติเรื่อยไป เพราะเหตุว่ากระทรวงมหาดไทยจะต้องกำกับกัน จึงจะต้องสอบสวนให้ถี่ถ้วนว่าสั่งมาแล้วไม่ขาดทุน จะให้กระทรวงพิจารณาให้รวดเร็วอย่างเอกชนทำย่อมไม่ได้ มันคับอกคับใจอยู่ด้วยกันอย่างนั้นแหละคุณ

(๒) การออกรถรวดเร็วอาจจะเป็นอันตรายแก่คนโดยสารจริง ผมได้เรียนให้เทศบาล ฯ กำชับกำชาอยู่แล้ว ความจริงมีอยู่ว่าทางเทศบาลได้เปิดอบรมพนักงานและกำชับกำชาอย่างกวดขันอยู่

เล่มอ แต่คนหนุ่มมากก็มีคนด่าเพราะหลงหูหลงตาอยู่บ้าง ต่อไปถ้าคุณพบเห็นเหตุการณ์เช่นนี้ โปรดแจ้ง
ตรงไปยังเทศบาลได้โดย

(๓) การลดค่าโดยสารนั้น ผมเองก็เห็นชอบ แต่อาจทำไม่ได้ เพราะเหตุว่ารายได้อาจจะ
ไม่พอค่าใช้จ่าย ยิ่งได้ซอร์ตาใหม่เพิ่มขึ้นถึง ๓๐ คันเช่นนี้ ก็ต้องรับภาระใช้หนี้ผ่อนดั่งค่าซอร์ตาเป็นเงิน
มากกว่า ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งลดลงกว่าเทศบาลคงไปไม่รอดแน่

ผมขอขอบคุณแทนเทศบาล ที่คุณชมเชยว่ารถชนิดใหม่โปร่งและสะอาดดี โปรดอดใจรออีก
สักนิดหน่อย รถคงมาถึงพร้อม เพราะดูเหมือนตามสัญญาบริษัทต้องส่งรถใหม่ให้เทศบาลเดือนละ ๔ คัน
เป็นอย่างน้อย ผมได้ข่าวว่าหลังจากได้รับรถชนิดนี้เรียบร้อยแล้ว ทางเทศบาลและจังหวัดจะขออนุญาต
ดั่งซอร์ตาเพิ่มเติมอีก เพื่อให้เพียงพอแก่การขยายงานในอนาคต

(๔) เรื่องผู้โดยสารต้องคอยป้ายตะหลาย ๆ คนนั้น เป็นความจริงอย่างที่เห็นว่า แค่ใน
เวลานี้เกือบทุก ๆ บริษัทพอ ๆ กันทั้งนั้น ยิ่งป้ายแถว ๆ ในกรุงเทพ ๆ ด้วยแล้ว คอยกันป้ายตะไม่ต่ำกว่า
๓๐ - ๔๐ คน ยิ่งหนักกว่าเมืองนนท์หลายเท่า ทั้งนี้เนื่องจากรถมีน้อย และยังม่หุ่คู้่นอีกหลายประการ
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเอง ก็ยังได้เคยให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า รถที่ขาดมากมีทั้ง
รถเอกชนและราชการ เช่น ร.ถ.พ. และบริษัทขนส่ง เป็นต้น ผมแน่ใจว่า ต่อไปถ้าเทศบาลได้รับ
อนุมัติให้ซอร์ตาได้เป็นงวด ๆ ตามที่ขอแล้ว รถคงไม่ขาดแคลนและคงบริการได้ทั่วถึง

เรื่อง หนังสือพิมพ์ "ข่าวไทย" ประจำวันพุธที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๐๗ ลง
บทความร้องทุกข์ของผู้โดยสารรถเมล์ ด่าขานนามหลวง—นนทบุรี ว่าเทศบาลมีรถน้อยและชำรุด
ทรุดโทรม ขอให้กระทรวงคมนาคมกวัดขันธ์ "คนนั่งรถเมล์" จึงสอบถามมาว่าเป็นความจริงเพียงใด
และควรจะทำอย่างไร หรือข่าวนี้จะเกิดเพราะการแข่งแย่งชิงดีกับเทศบาล

ตอบ เรื่องนี้ได้สอบถามเทศบาลแล้ว เทศบาลแจ้งว่า

๑. เกี่ยวกับสภาพรถที่ค่อนข้างชำรุดทรุดโทรมนั้น ขณะนี้เทศบาลได้รับอนุมัติให้ซอร์ตาเพิ่ม
ได้ใหม่อีก ๒๐ คัน และกำลังต่อตัวถึง เชื่อว่าไม่เกินปลายเดือนนี้ เทศบาลก็คงจะได้รับมอบรถรุ่นแรก
จากบริษัท รถเก่าก็จะได้จัดการตัดแปลงไปใช้ในกิจการอื่นของเทศบาลต่อไป เรื่องนี้เทศบาลมิได้
นั่งนอนใจ ได้พยายามเร่งรัดอยู่เสมอ

๒. ที่ว่าบางวันเทศบาลมีรถออกวิ่งเพียง ๒๐ กว่าคันนั้น ขอเรียนว่ามีบ้างเป็นส่วนตัวน้อย
เพราะต้องวิ่งรถในวันหนึ่ง ๆ ตามที่กรมการขนส่งกำหนด คือวันละ ๓๒ คัน แต่เนื่องจากบางครั้งรถเกิด

อุบ้ทวเหตุบ้าง รัตนางคันชาตเค็ร็องอะไ่ล่ดบ้าง แต่ทั้งน้ทศบาศถ์มิได้บ้ด้อยปดะผู้รับเหมาซ่อม ถ้า
นำรถออกวิ่งไม่ได้ตามสัญญา เทศบาศถ์ปรับผู้รับเหมาไปตามสัญญาทุกประการ

ข้อบกพร่องทั้งสองประการนี้ เทศบาศถ์ขอให้คำมั่นว่าจะหมดสิ้นไป เพราะเทศบาศถ์กำลัง
ปรับปรุงอยู่แล้ว ดังกล่าวมาข้างต้น

ผมเคยขอชี้แจงเพิ่มเติมอีกสักนิดเถอะว่า คำร้องแบบนี้ ทราบว่าได้ส่งไปถึงหนังสือพิมพ์
หลายฉบับ รู้ดีว่าจะมีความมุ่งหมายไม่เหมือนกับหนังสือที่ผู้ใช้นามว่า “ผู้โดยสาร” ส่งมาให้
หนังสือของเราดังกล่าวแล้วข้างต้น ผมจึงได้ขอให้ทางเทศบาศถ์สืบสวนดูว่า ทำไมจึงได้มีการร้องเรียน
มากมายและกล่าวหาที่รุนแรงถึงขนาดนั้น ก็ได้รับแจ้งจากเทศบาศถ์ว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องรถไม่พอ
หรือการซ่อมไม่ดี ก็มีอยู่ตามคำชี้แจงของเทศบาศถ์แล้ว หากแต่วิธีการเขียนเรื่องดังกล่าวลงหนังสือพิมพ์
แบบนี้ เป็นเรื่องของผู้อุบายประโยชน์บางคน ต้องการจะนำรถของตนเข้ามาเดินรถแย่งเทศบาศถ์มากกว่า
เพราะบุคคลผู้นั้น ตั้งรถประจำทางเข้ามาถึง ๓๐ คัน แต่ไม่มีสายเดินรถจะเอารถไปเดินได้ จึงพยายาม
ใช้เดห์เหี้ยมการคัดค้านควรไปหน่อย ผมเชื่อว่าอีกไม่ช้าไม่นาน เทศบาศถ์คงจะแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ
ได้เสร็จตามที่แถลงไว้แล้ว

มีข้อที่น่าสังเกตว่า รถของเทศบาศถ์เมืองนนทบุรี ก็คือรถของประชาชนชาวเมืองนนท์นั่นเอง
หากว่าการบริการได้ผลดี ก็ช่วยประชาชนได้มาก โนยามคับขันเช่นระหว่างหลังสงคราม รถเทศบาศถ์
ไม่เคยขึ้นค่าโดยสารวัดเด็ดเค็ร็องจากประชาชนเลย ตรงกันข้ามกลับช่วยครั้งราคาค่าโดยสารจนประชาชน
ได้รับประโยชน์ตลอดมาจนบัดนี้ ถ้าหากมีความจำเป็นจริงที่เอกชนอยากจะมาเดินแทน ก็ควรจะได้
ให้โอกาสเทศบาศถ์ได้ประมูลขายที่ดิน หรือขายสิทธิสัมปทานโดยชอบธรรม อย่างน้อยที่สุดก็คงจะ
ได้เงินมาช่วยทำนุบำรุงท้องถิ่นบ้าง สัก ๕-๖ ล้านบาท ตามควรแก่เหตุการณ์ ถ้าเพทุบายแอบมา
แย่งเดินแบบนี้โดยไม่คิดถึงประโยชน์ของท้องถิ่นและประชาชนส่วนใหญ่นักแล้ว ก็เป็นที่น่าเอ็นดูน่าใจ
ได้ข่าวว่ามีข้าราชการตัวเบิ้ม ๆ มาช่วยวิ่งอยู่หลายคน จึงขอแจ้งให้ทราบทั่ว ๆ กันด้วย สี สี!

เรื่องสถานธนานุบาลเทศบาศถ์เมืองนนทบุรี

ผู้ใช้นามว่า “คนชอบโรงจำนำ” ถามมามีความว่า —

๑. สถานธนานุเคราะห์ (โรงรับจำนำ) ของจังหวัดนนทบุรี นั้น ดำเนินกิจการด้วยทุนของ
จังหวัด หรือทุนของส่วนบุคคล

๒. ดั่งของที่รับจำหน่ายไว้ เมื่อหลุดจำหน่าย ทางโรงจำหน่ายออกมาขายเดหลังเพื่อเอาทุนคืน ก่อนนำออกขายเดหลัง มีเจ้าหน้าที่ทางจังหวัดไปตรวจดูฉบับบัญชีที่รับจำหน่ายไว้บ้างหรือเปล่าว่า จำหน่ายเท่าใด ความจริงของหนี้ ๆ อาจจะมีจำหน่ายไว้ไม่สูง เช่น ๓๐๐ บาท หรือ ๓๕๐ บาท และจะเป็นไปได้หรือไม่ว่า เมื่อถึงคราวนำออกขายเดหลัง ทางโรงจำหน่ายอยากได้กำไรมาก ๆ แล้วเขียนราคาสูงของหนี้ ๆ ให้สูงขึ้นกว่าที่รับจำหน่ายไว้จริง เช่น เพิ่มเป็น ๒๐๐ บาท หรือ ๓๐๐ บาท ทำให้ผู้ประมูลเข้าใจผิด คิดว่าเป็นของถูกเพราะซื้อจากโรงจำหน่าย ราคาจะต้องถูกกว่าท้องตลาด อันจะเป็นเหตุให้ชาวถนนบุรีที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์อยากได้ของราคาถูก กลับกลายเป็นของแพงไป

ขอได้โปรดตอบให้ทราบด้วย

ตอบ

ผมขอตอบคุณตามลำดับหัวข้อที่คุณได้ถามมา ดังนี้

๑. โรงรับจำหน่ายแห่งนี้ เป็นของเทศบาลเมืองถนนบุรี ซึ่งทางเทศบาลด้วยความร่วมมือจากจังหวัด ได้เสนอขอขออนุมัติกระทรวงมหาดไทยจัดตั้งขึ้นบริการแก่ประชาชน เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๐๖ มีทุนหมุนเวียนเริ่มแรกประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท แต่เนื่องจากได้รับความนิยมจากประชาชนมาก จึงได้ขยายวงเงินเพิ่มขึ้นอีก ขณะนี้มีเงินทุนหมุนเวียนประมาณ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นเงินทุนของเทศบาลเอง มิใช่เป็นของเอกชนหรือของส่วนบุคคล หรือจะพูดอีกที่หนึ่งก็คือ โรงรับจำหน่ายแห่งนี้ เป็นของประชาชนชาวถนนบุรี ซึ่งทุกคนมีส่วนร่วมกันเป็นเจ้าของนั่นเอง

๒. จากคำถามตามข้อ ๒ ของคุณนี้ ทำให้ผมเดาออกว่า ที่คุณใช้นามว่า “คนชอบโรงจำหน่าย” นั้น คุณมิใช่เป็นผู้ชอบจำหน่าย แต่เป็นผู้ชอบซื้อของจากโรงจำหน่าย ผิดกับผมเพราะผมชอบจำหน่าย คุณกับผมจึงมีอุดมคติต่างกันตรงกันข้าม แต่เพื่อรักษาหน้าที่ผมจึงจำใจต้องแสดงข้อข้องใจเกี่ยวกับการเดหลังของหลุดจำหน่ายให้คุณทราบตามที่ต้องการว่า เรื่องของหลุดจำหน่ายนี้ ก่อนที่ทางสถานขนานุญาตจะเดหลัง ต้องเสนอให้จังหวัดทราบเพื่ออนุมัติเสียก่อน เรื่องสนนราคานั้น คุณไม่ต้องไปห่วงหรือกลัวว่า ทางโรงจำหน่ายเขาจะรับจำหน่ายไว้ราคาเท่าใด หรือเขาจะมีราคาของให้มันสูงขึ้นในเวลาเดหลังตามที่คุณว่า เขาจะไม่บอกหรือกลัวว่าราคาเท่าใด เขาส่งวงเงินได้เป็นความลับ ผู้ซื้อไม่มีทางที่จะทราบเลยว่าของหนี้ ๆ ทางโรงจำหน่ายไว้ไว้ราคาเท่าใด นอกเสียจากว่าเสียใจของหนี้มันเป็นของผมหรือคุณ ๆ ที่รีบรีบเอาไปฝากไว้ แต่ขี้ดืมไม่ไปเอาออกเสียภายในกำหนด จนถึงกับมีอันเป็น “หลุด” แล้วถือเสียใจอีกนะแหละครับ ที่ผมหรือคุณ ๆ ผิดใจเดหลังกัน แล้วถือเอาเข้าที่นั่นแหละครับ จึงจะรู้ได้ ฉะนั้น จึงเป็นหน้าที่ของผู้ซื้อทั้งหลายที่จะต้องมีความรู้ราคาของในท้องตลาดพอสมควร

ว่าของนั้น ๆ ราคาเท่าใด แต่วก็เส่นอราคาประมูลซื้อ ใครเส่นอราคาสูงก็ได้ของนั้นไป คนซื้อดูราคา
กันเอง แหม! ผมชักสงสัยเสียแล้วซิว่า คุณเป็นคนชอบจํานำ หรือชอบโรงจํานำกันแน่

อ้อ! เกือบลืมไป ผมต้องขอทักท้วงเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้คุณทราบเสียสักหน่อย คือ
ที่คุณเรียกโรงจํานำของจังหวัดเราว่า “สถานชานาเคราะห์” นั้น ผิดไปตัวเดียวครับ คือตัว “เคราะห์”
ที่ถูกต้องต้องเป็น “บาล” เพราะกระทรวงท่านกำหนดให้เรียกชื่อไม่เหมือนกัน ตามลักษณะของเจ้าของ
คือถ้าเป็นโรงจํานำของกรมประชาสงเคราะห์ จึงจะเรียกว่า “สถานชานาเคราะห์” แต่ถ้าเป็นของ
เทศบาลแล้ว ให้เรียกว่า “สถานชานาบาล” ส่วนของอาเยียอาคินั้น จะเรียกชื่อเพราะ ๆ อย่าง
ไม่ได้ ให้เรียกว่า “โรงรับจํานำ” และขอกระซิบว่า โรงจํานำที่มีชื่อเพราะ ๆ นั้น ดอกเบียดอกหอย
ถูกกว่าที่มีชื่อไม่เพราะ.

เกวลาในปี ปาปนี
ครทกลหาที่นี้

ขนุติมุลํ นิกนุติ
มุลํ ขนุติ ขนุติโก

ขันติยอมตัดรอกแห่งความขั้วหงส์

ผู้มีขันติชื่อว่า ย่อมขุรอกแห่งความดีเตียน และการวิวาทเป็นต้นได้.

สังคมนนทบุรี

■ **ขณะนี้** เมืองนนท์ของเราอบอวลไปด้วยกลิ่นไอของทุเรียน เพราะเป็นหน้าทุเรียน ภายในบริเวณตัวเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่หน้าตลาดสดเทศบาลออกไปจนกระทั่งถึงตลาดผลไม้ ซึ่งมีอาณาบริเวณกว้างขวาง ที่ทางเทศบาลได้จัดให้เป็นตลาดนัดทุเรียนสวนเมืองนนท์ คราวนี้ไปด้วยพ่อค้าแม่ค้าทุเรียน และประชาชนจากที่ต่าง ๆ ซึ่งพากันมาหาซื้อทุเรียนอย่างแน่นขนัด ตั้งแต่เช้าจนค่ำ สองข้างถนนพระราชานุวัตร ตั้งแต่สามแยกถึงท่าหน้าเดิมไปด้วยรถยนต์จักรยาน และแท็กซี่ จนเกือบต้องห้ามรถประจำทางชั่วคราว โดยเฉพาะวันเสาร์—อาทิตย์ มีปริมาณมากเป็นพิเศษ ... .. บันรูดักว่า ทุเรียนสวนของเราตกเป็นพิเศษ ชาวสวนค้างยิ้มแย้มแจ่มใสไปตาม ๆ กัน ส่วนในด้านสนนราคานั้น ก็รู้สึกว่าคุณเป็นพิเศษเหมือนกัน ใพร่ฟ้าหน้าได้จึงค้างหาซื้อรับประทานได้โดยทั่วถึงกัน ... .. และเพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพการทำสวนผลไม้อันเป็นอาชีพหลักของชาวจังหวัดเรา ทางจังหวัดจึงได้จัดให้มีการประกวดผลไม้ คือ ทุเรียน เงาะ ส้มทอง มะพร้าว ซึ่งที่บริเวณตลาดเทศบาลเมืองนนท์ ในวันที่เสาร์ที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๐๗ เวลา ๑๐ น. จึงขอเชิญชวนชาวสวน และผู้สนใจ ได้ส่งผลไม้เข้าประกวด และมาชมการประกวดครั้งนี้นด้วย

■ เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๐๗ ๖พจนฯ ท่าน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย “ทวี แร่งขำ” ได้มาเป็นประธานในพิธีเปิดสถานส่งเสริมเด็กก่อน ของกรมประชาสงเคราะห์ ที่อำเภอปากเกร็ด ... .. ท่านอธิบดี “สุวรรณ รินยศ” แห่งกรมประชาสงเคราะห์ เป็นผู้อำนวยการงานกิจการเด็คนอกระดาน ... .. มีข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ของกระทรวงมหาดไทย และของกรมประชาสงเคราะห์ไปร่วมในพิธีหลายท่าน ... .. ท่านอธิบดี “ชำนาญ ยุวบูรณ์” แห่งกรมการปกครอง และท่านผู้ว่าราชการจังหวัด “สอาด ปายะนันท์” พ่อเมืองนนท์ของเรา ตลอดจนชาวต่างประเทศ และท่านผู้มีเกียรติจากหลายกรมหลายกระทรวง รวมทั้งมีสุภาพสตรีและบรรดา “คุณหญิง” แห่งองค์การสังคมสงเคราะห์ต่าง ๆ ก็ได้ไปร่วมในพิธีนี้ด้วย

■ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๐๗ จังหวัดนนทบุรีของเรา ได้มีโอกาสต้อนรับ คณะผู้บริหารการศึกษาชั้นผู้ใหญ่ คือ ท่านคณาธิการจังหวัดต่าง ๆ ทั่วประเทศ และเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยการนำของท่านผู้ตรวจราชการประจำกระทรวงศึกษาธิการ เป็นจำนวน

ถึง ๑๒๐ ท่าน ซึ่งได้เดินทางมาเยี่ยมเยียนและดูงานในด้านศึกษาของจังหวัดเรา ... คณะผู้บริหารได้เดินทางมาถึงเมื่อเวลา ๑๐.๕๐ น. ท่านพ่อเมืองของเราพร้อมด้วย คุณจำรัส สักวรรต คึกษาธิการจังหวัดนนทบุรี ได้ให้การต้อนรับและนำเราที่รับรอง ณ หอประชุมสภาจังหวัด แล้วท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ได้กล่าวปราศรัยต้อนรับและได้ชี้แจงผลการพัฒนาจังหวัดนนทบุรี โดยย่อให้คณะผู้บริหารการศึกษาทราบ ต่อจากนั้น จึงได้นำไปชมกิจการของพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัดของเรา ปรากฏว่าคณะผู้ดูงานได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ และเนื่องจากมีเวลาน้อย จึงได้รีบเสด็จบ่นจากคณะที่มาว่า เสียหายเหลือเกินที่เวลาย่น้อยมาก ดูได้ไม่ทั่วถึง นับว่าเป็นประวัติการณ์แก่จังหวัดของเราได้ประการหนึ่งทั้งงานจัดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและห้องสมุด กำลังเป็นที่สนใจของกระทรวงศึกษาธิการ ... .. ต่อจากนั้นจึงได้นำไปชมและดูกิจการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม ... .. คุณสง่า ดีมาก อาจารย์ใหญ่โรงเรียนวัดเขมาภิรตารามและคณะได้ให้การต้อนรับเป็นอย่างดี และได้ชี้แจงกิจการของโรงเรียนให้ทราบพร้อมกับจัดอาหารเลี้ยงดูคณะผู้มาเยี่ยม โดยเฉพาะอาหารหวาน ได้จัดเลี้ยงด้วย “ทุเรียนนนท์” อันเป็นผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดอย่างไม่อื่น ได้ยินท่านอาจารย์สง่า ๆ กล่าวขอรับรองคณะที่มาว่า โปรดอย่าได้รับประทานอาหารคือข้าวให้มากนัก เพราะจัดทุเรียนไว้ ๑๐๐ กว่าผล เกรงว่าจะอึดมากเกินไป แล้วจะรับประทานทุเรียนไม่ได้มาก ... .. ท่านอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสตรีวัดปลัดพุดา คือ คุณลัดดาวลัย นนทนะนาค ได้นำคณะมาช่วยเหลือบริการในเรื่องอาหารอย่างเข้มแข็ง นอกจากนี้ ยังแถมด้วยวงดนตรีไทยของโรงเรียน ซึ่งได้รับรางวัลที่ ๑ ในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน มาบรรจงถ่อมอารมณ์ในเวลารับประทานอาหารอีกด้วย ทำให้บรรดาผู้บริหารการศึกษาต่างติดอกติดใจไปตาม ๆ กัน ... .. ก่อนจะกลับท่านผู้ตรวจราชการประจำกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวในนามของคณะผู้บริหารการศึกษา ขอขอบคุณท่านผู้ว่าราชการจังหวัด และทางโรงเรียนวัดเขมาฯ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่ได้ให้การต้อนรับในครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง และได้กล่าวชมเชยการศึกษาของจังหวัดนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและห้องสมุดประชาชนประจำจังหวัด ว่าจังหวัดนี้ใครเริ่มและจัดทำขึ้นได้เป็นอย่างดี ..... พร้อมกันนั้น ก็ได้มอบเงินซึ่งคณะผู้บริหารการศึกษาได้ร่วมกันบริจาคจำนวนหนึ่ง ให้แก่อาจารย์ สง่า ดีมาก เพื่อเป็นเงินบำรุงห้องสมุดของโรงเรียน ... .. คณะผู้มาเยี่ยมเยียนได้เดินทางกลับเมื่อเวลาประมาณ ๑๔ น.

☛ ท่านพ่อเมือง “สอาด ปายะนันท์” กำลังร่วมกับเทศบาลเมืองนนทบุรี เร่งรัดการกวางล้างแหล่งเสื่อมโทรมภายในบริเวณตัวเมืองแหล่งสุดท้าย ปรากฏว่ามีทหารเรืออย่างใกล้ชิดกับคุณชั้น รัตนรังคะ ปลัดจังหวัด ในฐานะนายกเทศมนตรี คุณบรรจง ปิยะมาน ปลัดเทศบาล และ

คุณประดิษฐ์ โลหะเนตรช่างเทศบาล หาดยครัง เกี่ยวกับการรื้ออาคารพาณิชย์ไม้ตึกดูหักทลายของเทศบาล ด้านหน้าเจ้าพระยาจนเรียบร้อยแล้ว ขณะนี้กำลังสร้างอาคารใหม่ขนาด ๓ - ๔ ชั้นด้วยราคาเกือบ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาทเศษเช่นแทน ■ บรรดาผู้ใกล้ชิดคิดว่านอกจาก คุณสวัสดิ์ เฝ้ามานานที่อัยการจังหวัดใหญ่ จะใจดีและมีอารมณ์เย็นมีมาระวันแล้ว ยังมีสุขภาพเข้มแข็งเป็นตัวอย่างอีกด้วย

■ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่พ่อค้าแม่ค้าทุเรียน และผู้มาหาซื้อทุเรียน พ.ต.อ. ยุทธ เกษรมาลา ผู้กำกับตำรวจฯ ไปถึงกับออกไปจัดตลาดและจัดการจราจรใหม่ ในบริเวณหน้าตลาดนัดทุเรียนด้วยตนเอง

■ ร.ต.อ. สุนทร เพ็ญศิริธร ผบ.กองเมือง ฯ ประกาศขอลดอุปถัมภ์ในพรรษานี้กรรมใดที่มีขอโหด ■ คุณพิสูจน์ มีคุณ อัยการผู้ช่วยร่างเด็กแต่ใจใหญ่ ได้ค้นหายามารุงที่มีชื่อ POLITAN ได้สำเร็จ มีตำรวจคุณทางมารุงพลังทั้งก่อนและหลังการออกกำลังกาย ■ คุณหม่อมพรวิเศษแพทยา อนามัยจังหวัด ได้บัตรแข่งถึง ๑๐ วัน เพราะทางราชการเรียกให้ไปประชุมนายแพทย์อนามัยจังหวัดทั่วประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ - ๒๔ มิ.ย. นี้ ที่ชลบุรี... ผมดีใจด้วย ■ ในระยะนี้ จะเห็น

คุณหม่อมอุคม วีรวัฒน์ หักกระเป๋าเดินทางใบโต ๆ เต็ม ๆ แฉว่าได้รับคำสั่งพิเศษให้ไปรายงานตัวที่โคราชในวันหยุดราชการ อย่างเคร่งครัดขาดไม่ได้ ■ มีกติกาศักดิ์เดาดีว่า คุณ หมอจรรยา ธิรักษพันธ์ มีสุขภาพพทานามัยเข้มแข็งอย่างหาตัวจับยาก ... .. งานการก็แข่งเปรี้ยว มีขึ้นได้ ๒ ชม. ไม่เห็นพาไปเตียงบ้างเลยครับ ■ เนื่องจากเป็นผู้กว้างขวาง

คุณประสาน จันทรประเสริฐ ดำรงวิธานิบาลโท ประจำที่ทำการอนามัยจังหวัด จึงมักจะได้รับการขอร้องให้เป็นผู้หน้าเดี่ยวที่คณาจารย์มาค้าเสมอ ■ หน่วยทันตทานามัยเคลื่อนที่ของกองอนามัยโรงเรียน โดยการนำของ คุณกิตินันท์ อนันต์โชค ได้ยกทีมมาปฏิบัติงานที่โรงเรียนวัดเฉลิมพระเกียรติแล้ว

■ เริ่ไปทางห้องการปกครองเห็น คุณเชาวรัตน์ ศันสยะวิชัย จำจังหวัด และ คุณพิเชียร อิ่มสุวรรณ ผู้ตรวจราชการส่วนท้องถิ่น กำลังพีตจัดเพราะมีเวลาจำกัด เตรียมตัวไปสอบสัมภาษณ์เพื่อเข้าโรงเรียนนายอำเภอ ในวันที่ ๑๕ มิ.ย. นี้ บรรดาพวก ๆ กล่าวว่ามีหวังเต็มที่ เพราะมีอดีตคุณ

■ เมื่อปลายเดือน พ.ค. นี้ คุณขุมพล บุณยรัตน์ ได้พาสัมครพรรคพวก คือ คุณปราโมทย์ สุขุมมาก เดิมียนตราจังหวัด คุณชูศักดิ์ ศรีวิเศษ และ คุณอำพน สุคนธจินดา ไปเที่ยวเมืองชลบุรี นัยว่าเพื่อไปหาอาหารทะเลจำพวกหอยปูปลาที่มีคุณภาพสูงแต่ราคาถูกกิน ■ คุณนครเพชรไทย กติกรรมจังหวัด กำลังเร่งรัดงานประกวดผลไม้ของจังหวัด ซึ่งจะจัดให้มีขึ้น ณ บริเวณหน้าตลาดเทศบาล ในวันที่ ๒๐ มิ.ย. นี้ อย่างเร่งรีบ จนไม่ค่อยมีเวลาดังสรรค์กับ หม่อมเพสลา

■ ในขณะเดียวกัน คุณวิหุรีย์ สุขมงคล พนักงานชาวจังหวัด ก็กำลังร่วมมือกับอำเภอต่าง ๆ

ในกรจัดตั้งกลุ่มชาวนา ตามนโยบายของจังหวัดอย่างรีบด่วน ❊ คุณณัฐ อ่อนโยน สักตแพทย์-
จังหวัด กำตั้งออกศึกษาสภาพท้องที่ของจังหวัด เพื่อดำเนินนโยบายการป้องกันโรคสัตว์ให้ได้ผล
เต็มที่..... มีผู้กล่าวกันว่าตายเช่นของ คุณณัฐ อ่อนโยน นั้น มีลักษณะพิเศษ อ่านได้ทั้งไทย
และอังกฤษ

❊ เมื่อราว ๆ วันที่ ๘ มิ.ย. นี้ ผ่านไปทางพิพิธภัณฑ์และห้องสมุดประชาชนประจำ
จังหวัด เห็นคณะเจ้าหน้าที่คงโหดกว่า เท่าที่จำได้มี คุณธำรง ธรรมนิศยกุล, คุณสุวรรณ
กะตากล, คุณสนอง พยอมแย้ม, คุณสุเทพ เมืองคล้าย, คุณรัตนา จิตตเกษม,
คุณสมจิตต์ ใจดี, คุณสมพงษ์ สุนทรนันท์, คุณสวัสดิ์ เรืองโกสุมภ์, คุณอนันต์ ตรีนิศย์,
คุณอำพล อุบลเทพชัย, คุณบุญส่ง หวังวัฒนาภรณ์ นอกจากนั้นก็มี คุณมานิต จิตตเกษม
คุณณัด ศรีบุญเรือง และ คุณนิรันดร์ กฤษณะ แห่งวิทยาลัยครูสวนกุหลาบ ด่าคนข้างท้ายนี้
แล้ว ๆ ว่า คุณรัตนา จิตตเกษม ไปบังคับขู่เข็ญเอามาร่วมช่วยเหลือด้วย ทั้งหมดต่างกำตั้ง
ช่วยกันคนละไม้ละมือตามถนัด นักวาดก็วาดเขียนไป นักแปลและจัดทำคำบรรยายก็แปลและพิมพ์
คำบรรยายไป นักจัดก็จัดไป ส่วน คุณธำรง นั้น ยังเป็น “นุกู” อีกด้วย เพราะเห็นใช้ผ้าขี้ริ้วชุบน้ำ
ถูไปทั่วบริเวณ..... คอนด้อมทุ่มยังเห็นท่าน “พ่อเมือง” ของเราได้ขุดดำให้ไปช่วยเหลือให้คำแนะนำอยู่
จนเคยเที่ยงคืน แถมยังกรุณาจัดข้าวต้มและกาแฟมาบริการมีปริมาณอย่างเหลือเฟือเพื่อคนละหลาย ๆ รอบ
ทำให้บรรดามนุษย์ชนิดเดือตทั้งตาย มีพลังร่างกายทำงานจนกระทั่งฟ้าสว่าง ... .. ข้างขยันแท้ ๆ
ขอปรบมือให้อย่างจริงใจ

❊ คุณปฐม สุทธิวาหนฤพุมิ นายอำเภอเมืองนนท์ คนใจดี กำตั้งออกไปประชาสัมพันธ์
ให้ชาวบ้านแถววัดประสารังสรรค์ฝั่งชะโน้น ดัดที่ดินเพื่อสร้างถนนสายใหม่อย่างเร่งรีบ โดยมี
คุณจิตติ อุ่นจันทร์ ปัดตัดอำเภอศรีเป็นผู้ช่วยเหลือที่เข้มแข็ง ❊ คุณลาภ แก้วศิริ ปัดตัดอำเภอโท
คนซื่อของอำเภอเมือง ๆ ได้คัดสันใจส่งชีวิตได้โคดเคี้ยวเดี่ยวแล้ว จะแจวไปรับน้ำดังชักกับเจ้าสาว
ที่หนองคาย ในวันที่ ๑๒ มิ.ย. นี้..... ขอให้สู้ๆต่อไปนี้จะโตเต้ไม่ได้ ❊ ไม่ว่าจะใครไป
บ่าวข่าวว่าจะต้องมีการโยกย้าย จึงทำให้ คุณโสภณ ยังพะกุล แห่งแผนกปกครอง อ. เมือง ๆ
ร้อนกรร้อนใจเป็นหนักหนา ❊ คุณพรหมเพรา พลกนิษฐี ไปเรียน เอ. ยู. เอ. ไม่เท่าไร ดู
ฟุ่ตไฟไฟขึ้นเป็นกอง ❊ มีผู้กล่าวกันว่า คุณธัญธิดา วัฒนจินดา แห่งเทศบาลเมืองนนท์
เป็นคนโสภาแค้นกายาเนิดฉันทน่ารักอยู่เสมอ ❊ ส่วน คุณพันทิพา สุดที่รัก เอ๊ย! สุทธิลักษณ์
ขวัญใจแห่งแผนกศึกษาราชการอำเภอเมือง ๆ ก็เป็นผู้หนึ่งที่ขยันขันแข็งคล่องแคล่วและละเอียดถี่ถ้วนใน

การงานเป็นอย่างยิ่ง **■ คุณเวไนย จินตวรรณ** คึกษาธิการอำเภอเมืองนนท์ ตัวเด็ก ๆ แต่ใจใหญ่ กำลังเร่งรัดพัฒนางานด้านศึกษาของอำเภออย่างขมกัขมมัน เพื่อให้ดีเด่นเสมอกับเป็นอำเภอในเมือง ได้ยินตูกน้องบางคนชมเชยว่าไปตรวจทางโรงเรียนวัดตานนาบุญเสมอ ๆ น่ากตัญจะพิจารณาปรับปรุงเป็นพิเศษ

■ คุณไพศาล พาณิชย์ตระกูล ต่กกรณ์จังหวัด ได้จัดให้มีการประชุมต่มาชิกต่กกรณ์ครุ จำนวน ๒๒๓ คน ที่หอประชุมเมื่อ ๒๔ พ.ค. นี้ ชาวอ่างานตามนโยบายนี้กำลังได้ผลต่ถึงขนาด **■** มีชาวอ่ากว่ากักันว่านอกจาก คุณนอบ ยุกตะนันท์ ต่รพากรจังหวัด จะเป็นผู้ขยันขันแข็งในการงานต่าง ๆ แล้ว ยังเข้มแข็งในการต่อดต่องระงับทุกขบ่ารุงตู่ของผูได้บังคับบัญชาอย่างไม่รู้จักเห็นดเห็น้อยอีกด้วย **■** บรรดาคนไข้ของต่ถานอ่านามยชนหนึ่งเทศบาตเมืองนนท์กำลังนิยม คุณหมอมูล วงษ์เวทย์ว่าเป็นนายแพทย์ที่เอาใจได้คนไข้อย่างถ้วถ้ว เอื้ออาทรเป็นอย่างดี ... .. ในขณะที่ต่กวันต่กความเห็นว่ามีผู้ที่ต่ศยาบาที่ต่สุดในโลก คือ คุณมาลัย พุทรวัดนะ พยาบาตประจำต่ถานอ่านามย ... .. ใครไม่เชื่อก็ตองดู

■ น.พ. วิรัช โรจนวงศ์ คุณหมอหญ่าย ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนนทบุรี รับรองว่าจะพยายามเขียนเรื่องเมืองตอนตอนต่งมาให้ “นนทบุรีสัมพันธ์” ให้ทันต่งหน้า ขณะนี้กำลังเร่งรัดพัฒนาโรงพยาบาลร่วมกักับ คุณหมอสุวัฒน์ ดวงพลอย ตูเหมือนจะกำลังขอเงินตูกตูดต่าราชการจากจังหวัดมาซื้อต่กเตียงคนไข้แบบอัตโนมัติ และซื้อต่กเครื่องมือต่าต่กกระดูกหลายห้มนบาต..... งานการเข้มแข็ง พุดจาตรงไปตรงมา นัยน่คำต่าฟ้า คือ คุณประยูร มาสอาด พยาบาตคร้แห่งโรงพยาบาลนนทบุรี

■ เมื่อวันที ๒๗ เม.ย. คุณมาสอาด ติริพัฒน์ นายอำเภอปากเกร็ด พร้อมด้วย คุณกวี บำเพ็ญบุญย์ ปลัดอำเภอโท และ จ.ส.อ. ประยูร พันธุภัทร ต่ตี่อำเภอ กำนันผูใหญ่บ้าน ต่าบตบางตาดและต่าบตท่าทราย ไปร่วมกับราชฎตองต่งตองบางตาด ประมาณ ๕๐๐ คน พัฒนาตูดตองตองบางตาด ไซเวตา ๕ วัน ต่เสร็จแล้วได้ตองยาว ๕๐ ต่ง ... .. ขอปรบมือให้ด้วยคร้บ

■ ว่าที่ ร.ต. สวัสดิ์ ดวงจันทร์ คึกษาธิการอำเภอโทคนขยันของบางใหญ่ ย้ายมารับต่าแหน่งใหม่ที่ปากเกร็ด เมื่อปลายต่อน พ.ค. นี้แล้ว พอมาถึงก็ไม่วอช้า เรียกประชุมครุบาตต่งนโยบายทันที

■ คุณสมบูรณ นนท่ชะลิริ นายอำเภอบางกรวย พร้อมด้วย คุณอ่าพันธ์ คล้ายข้ง ปลัดอำเภอโท ออกไปประชุมต่าบตต่าบตต่าง ๆ อย่างรีบต่วน เพื่อจัดทาโครงการทำนุบำรุงตองที่ตามงบประมาณปี ๒๕๐๘ **■** ได้ข่าวว่านอกจากจะเห็นดเห็น้อยงานแล้ว คุณอ่าพันธ์ คล้ายข้งยังถูก “คุณ” ที่บ้านจัดต่ารางบังคับให้ตูกต่ารา เพื่อต่รียมตองต่าบตเข้าโรงเรียนนายอำเภออีกด้วย

■ **คุณบัญชา ส. จันวงษ์** คึกฉากรออำเภอโ ท กำดงออกทอ้งที่ตรวจโรงเรียนเป็นการใหญ่ เพราะ มีโครงการหลายเรื่องที่จะขยายระดับการศึกษาของโรงเรียนค่าง ๆ ในอำเภอนี้ให้สูงขึ้น ■ เด็ก ๆ ที่อำเภอบางกรวยชมว่า **คุณชาย สุนทรนันท์ สุ่มหับญชัโ** ทำสมาร์ทหนักหนา เพราะเก็บเงินภาษี บำรุงทอ้งที่เข้าถูงได้เร็วก่อนเพื่อน พกนเคยขอนอนค้ฟุง กินยาบำรุงเอาแรงไว้แข่งกับเขาในบ่หน้า

■ **คุณอินทรีย์ เพชรสันทัด** นายอำเภอบางใหญ่ กำดงุ่นววยหนักหนา เพราะ เรื่องพัฒนาท่าถนนหนทาง ขุดคลองด่งน้ำสายยาวถึง ๑๕ กิโลเมตร แลเมยังทำนาปีละ ๒ ครั้งประดง เข้ามา แต่ยังไม่ววยมีเวดดาไปเวียนเทียนวันวิสาขะถึงที่วัดเบญจะ ซำวว่าได้กุศดแรงทันทดาใช้ใหม่ครบ ทำนนายอำเภอ... ■ มีซำวว่า **คุณเลิศ อัครรัตน์** ปลัดอำเภอครี เป็นปลัดพัฒนาที่ซำวประซา กล่าวขวัญ เพราะคุณปลัดขยัน และเข้าถึงหัวใจประชาชน ทำงานจนถึมไปว่าเป็นวันหยุดดุดดลัปค้ำหึ ไม่ยอมมกดับเคหาที่กรุงเทพ ๆ เพื่อไปปฏิบัติภาระกิจส่วนคัวที่ได้อัญญาไว้ เดยร้อนถึงคนที่บ้านครีซำน คอ้งมาตามคัวเขาไป... .. จงจำไว้ให้ค้... .. ที่หลังอย่าลืม ๆ ๆ ■ ว่าที่ **ร.ต.สวัสดิ์ ดวงจันทร์** คึกฉากรออำเภอคนล่ำคัญของบางใหญ่ ย้ายไปเป็นคึกฉากรออำเภอปากเกร็ด แต่มีที่เค็ดได้รับ แต่งตั้งให้รักษาการในค้ำแห่งคึกฉาบางใหญ่อ้อค้ำแห่งหนึ่ง ■ **คุณกิตติ อังกระ** เตมียนตรา อำเภอ กำดงตั้งหน้าคังตาพัฒนาปรับปรุงสถานทีราชการของอำเภอเป็นการใหญ่... .. ได้ซำวว่า กำดงจะได้รับการพิจารณาให้เป็นเตมียนตราอำเภอครี เดยขอแสดงความยินดีค้ว

■ คณะเทศมนตรีเมืองบางบัวทอง ซึ่งมี **คุณประสาน วสุวัต** นายอำเภอบางบัวทอง ในฐานะนายกเทศมนตรี พ.ต.ต. **พร้อม นิคมภักดี** ผบ. กอง ๗ และ **คุณอมร อารยคุปต์** ปลัดอำเภอโ ท ในฐานะเทศมนตรี ได้ค้ำเนินการปรับปรุงชุมชนตลาดบางบัวทอง เกือบจะครบ ๑๐๐% ตามโครงการแล้ว ขณะนี้กำดงเตรียมการที่จะสร้างสะพานคอนกรีตข้ามคลองพระภิมด ซึ่งจะเริ่มงาน ในคั้นปี ๒๕๐๘ ■ ได้ยิน **คุณประสาน** แจ้งว่า ไม่เกินวันที่ ๒๐ มิถุนายน นี้แน่นอน จะเริ่มรือ แห่งเตื่อมโทรมบด็อกดุดท่ายให้เสร็จล่ยที่ เพราะคึกออาคารพาณิชย์ใหม่ ๆ ก็เสร็จร็ยบร็ยแล้ว นำเห็นคเห็น้อยนะครบ เพราะนอกจากจะเร่งรัดงานพัฒนาบ้านเมืองแล้ว ทำนนายอำเภอคนขยัน ยัง คังหน้าคังตาบำรุงด่งเตริมอาชีพของราษฎรอย่างรีบค้วนอ้อค้ว ■ **คุณอรรรถพล สุภชวลิต** ปลัด อำเภอครี และ **คุณดำรงศักดิ์ พุทธนาถ** ปลัดอำเภอ ผู้ควบคุมโครงการทำนาปีละ ๒ ครั้ง ด่งซำว มาว่า การทำนา ๒ ครั้งของอำเภอกำดงได้รับผลค้... .. ไม่เสียที่ที่เป็นปลัดทอ้งนา ■ **คุณวิเชียร สัจชัทอง** พนักงานซำวอำเภอ ออกไปค้ำเนินการจัดคังกลุ่มซำวนาค้หุ่ม ๔ ค้ำบดบางบัวทอง ชื่อ “มุสลิมสามัคคี” บอกว่าถ้ำได้รับผลค้จะเป็ดในค้ค้อ ๆ ไปอ้อหลายกลุ่ม... .. เร่งมือเข้าห่น้อยครบ

มีหน้าเป็นพี่ของชานา ว่ากันให้เต็มที่ **■** เมื่อ ๓๐ เม.ย. นี้ คุณอมร อารยคุปต์ ปกติ
อำเภอโท พร้อมด้วย คุณวิเชียร แยมคำ ศึกษาธิการอำเภอ คุณสมชาย มิ่งไม้ สมุห์บัญชีอำเภอ
ออกไปร่วมกับ คุณเลี่ยม แดงเกิด กำหนดำบดบางคูวัด คุณอำเภอ สุกกลัด ครูใหญ่โรงเรียน
บางคูวัด ผู้ใหญ่บ้านตำบลบางคูวัด กรรมการศึกษาโรงเรียนบางคูวัด และราษฎรตำบลบางคูวัดอีก
๓๐๐ คน พัฒนาทำถนนเข้าสู่ตัวโรงเรียนยาว ๘๐ เมตร เสร็จในวันเดียว ช่างถมเกิดขึ้นด้วยดีจริง ๆ

■ คุณประภิต จันทรสุทัศน์ กรรมการผู้จัดการบริษัทสหกิจพัฒนา เป็นผู้เคยช่วยเหลือบริจาค
เพื่อกุศลสาธารณะมาหลายสิ่ง แต่ก็ยังไม่ยอมหยุดนิ่ง คราวนี้กับบริจาคอีก ... .. คือบริจาคหอกระดาน
ขนาดใหญ่ ราคา ๒,๖๐๐ บาท ให้สนามเด็กเล่นบางบัวทอง

■ คุณสาร วุฒิเวทย์ นายอำเภอไทรน้อย เพิ่งเสร็จจากการชุกคดของสายดำคัญที่ตำบล
ราษฎรนิคม ก็ยังไม่ยอมหยุดพัก กำลังตั้งหน้าตั้งตาวางโครงการส่งเสริมการอาชีพทำนาของราษฎร
อำเภอไทรน้อยอย่างเร่งรีบ บอกว่าจะต้องพยายามจัดตั้งกลุ่มชานาให้ทั่วถึง ไม่ให้น้อยหน้าบางบัวทอง

■ คุณไพโรจน์ ปรียารัตน์ ปกติอำเภอศรีสวัสดิ์ครั้นศิษย์หนุ่มได้ มาอยู่พักใหญ่แล้วออก
แถลงการณ์ว่าไทรน้อยนี้ดีดี จะขออยู่อีกหลาย ๆ ปี เพราะของดีมีไม่น้อย **■** เนื่องจากเป็นผู้มีบุคลิก
ลักษณะพิเศษ ผิดกับปกติอำเภอคนอื่น ๆ คุณแมน ศรีสวัสดิ์ ปกติอำเภอคนดำคัญ จึงเป็นผู้ที่มีราษฎร
รู้จักอย่างกว้างขวางทั้งทางส่วนตัวและราชการ คือการช่วยนายอำเภอชุกคดของเพิ่งเสร็จใหม่ ๆ **■** นอก
จากจะกำลังเร่งรัดปรับปรุงการสอนการเรียนของโรงเรียนต่าง ๆ แล้ว คุณจิรศักดิ์ สวัสดิ์ ศึกษา
ธิการอำเภอ ยังมีงานหนักต้องร่วมกับเจ้าอาวาสวัดไทรใหญ่ และท่านเจ้าคณะอำเภอ เกี่ยวกับการ
บอกบุญหาเงินสมทบสร้างโรงเรียนถึง ๒ หลัง พร้อม ๆ กันคือ โรงเรียนมัธยมและโรงเรียนประชาบาล
ที่วัดไทรใหญ่ ซึ่ง ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ได้ประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ไปแล้วเมื่อเดือน เม.ย. นี้
อีกด้วย

“แมวมอง”

บรรณาธิการแถลง

“ นนทบุรีสัมพันธ์ ” เดิมนี้ เห็นที่จะไม่เกิดถูกลูกท่านคือว่า เพราะนอกจากจะเล่มเบายาวราคาแล้ว ยังแถมออกมาดำซ้ำ เเตกต่างเดือนอีกด้วย

บทนำของหนังสือเล่มนี้คือ “งานพัฒนาการคมนาคม” ซึ่งเป็นกรายงานผลงานตามนโยบายสำคัญของจังหวัดคือเรื่องหนึ่ง จากเรื่องนั้นท่านจะได้ทราบผลงานของจังหวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการใช้รถจักรกลเข้าช่วยพัฒนา ในรอบปีอย่างถ้วน

เนื่องจากปรากฏว่างานพัฒนาการบ้านเมืองของเรา ซึ่งได้ดำเนินการติดต่อกันมาตลอดระยะเวลา ๕ ปี แล้วนั้น เป็นปรากฏการณ์ที่ค่อนข้างจะรวดเร็วผิดปกติธรรมดา จึงอยู่ในความสนใจของประชาชนทั้งหลาย แต่ในบรรดาคคนกลุ่มใหญ่ ยังอาจมีบางท่านเพียงคนสองคนยังข้องใจหรือสงสัยไม่แน่ใจไปต่าง ๆ นานา ตามประเด็นข้อสงสัย มีทั้งสงสัยในทางที่แท้และไม่ได้ คณะเราจึงได้ขอตั้งภาษาที่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นหัวหน้าผู้บริหารของจังหวัดนี้ เพื่อขอทราบผลงานพัฒนาต่าง ๆ ตลอดจนวิธีดำเนินการ และข้อเท็จจริงบางประการ ซึ่งท่านก็ได้ให้ความกรุณาด้วยดี จึงนำมาเสนอให้ท่านผู้อ่านทราบเป็นตอนแรก ในหนังสือเล่มนี้ คือเรื่อง “สัมภาษณ์ผู้ว่าราชการจังหวัด” ขอเชิญท่านอ่านโดยตลอด และโปรดคอยอ่านตอนต่อ ๆ ไปในเล่มหน้า

บทความเกี่ยวกับคำสดำหรับเรื่องนี้คือเรื่อง “มหาบขำในวันสำคัญทางศาสนา” ของ พ.อ. ปัน มุกกันต์ อธิบดีกรมการศาสนา ซึ่งได้รับอนุมัติเป็นพิเศษจากท่านผู้เขียน เป็นเรื่องที่นำรู้และเป็นประโยชน์มาก... .. หมอณัฐ อ่อนโยน ดัดแพทย์จังหวัดคนใหม่ เขียนเรื่อง “ส่งเสริมการเลี้ยงไก่” ตั้งมาให้คณะเราตามที่ร้องขอ ต้องอ่านด้านวนของหมอบ้าง วิจารณ์ว่าแปลกไม่เข้าแบบใคร... .. ท่านผู้พิพากษาหัวหน้าศาล “ดิเรก นาทิพย์” ตั้งบทกวีเรื่อง “กลิ้งดาว” ซึ่งท่านได้เขียนไว้ ๓๐ ปี แล้ว มาเพื่อให้ท่านพิสูจน์ว่า “ยังเก๋ยังดี” ... .. “ตำนานพระพุทธรูปปางต่าง ๆ” ของ คุณธำรง ธรรมนิตยกุล ศน. จังหวัด เป็นเรื่องที่คัดจากฉบับเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. นี้

ขอกระซิบให้บรรดาแฟน ๆ ที่ชอบอ่านสารคดีของท่านผู้ว่าราชการจังหวัดของเรา ให้ทราบว่า คณะเรากำตั้งขอร้องท่านให้ช่วยกรุณาเขียนเรื่องเกี่ยวกับมาเดเซีย ซึ่งท่านได้เดินทางไปดูงานมาสด ๆ ร้อน ๆ เมื่อปลายเดือนพฤษภาคมนี้ นำมาเสนอแก่ท่านผู้อ่าน ถ้าได้ความอย่างไรจะรีบแจ้งให้ทราบโดยด่วน ซึ่งถ้าหากท่านเจียดเวลาว่างเขียนให้ได้ทัน คงจะงได้จบในเล่มหน้านี้ เด่มเดี่ยวบบริบูรณ์เลยทีเดียว

บรรณาธิการ

ลักษณะผู้ปกครอง

“... การถือหน้าที่เป็นเกียรติเป็นชีวิต เป็นคุณธรรมสูงสุดที่ทำให้บุคคลเป็นผู้มีจิตใจสูง มนุษย์ทุกรูปทุกนามที่เกิดมาต่างย่อมหวังความสุขความเจริญ สุขความเจริญมิได้ขึ้นอยู่กับทรัพย์หรืออำนาจ แต่ขึ้นอยู่กับความประพฤติชอบปฏิบัติชอบในการดำรงชีวิตและดำรงตนเป็นสำคัญ และเพื่อความดำรงอยู่ด้วยดีนั้นมนุษย์จึงต้องประกอบกิจการเป็นอาชีพ ผู้เป็นข้าราชการก็ถือทำราชการเป็นอาชีพ ผลในปัจจุบันก็คือ เงินเดือน เหนี้ยญ ตรา และยศเป็นเกียรติ ผลในอนาคตก็ได้แก่บำเหน็จบำนาญ ซึ่งควรนับว่าเป็นยอดปรารถนาและเป็นธงชัยที่หมาย ฉะนั้น ในเบื้องต้นก็น่าจะคิดได้ว่า สุขความเจริญแห่งชีวิตของตนในราชการนั้นจะเกิดได้ก็โดยประพฤติชอบ และขั้นต่อไปก็คิดว่าหน้าที่ราชการนั้นเป็นเกียรติ เพราะมิใช่สามัญชนทั่วไปจะถือได้เป็นอาชีพได้ ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้วิชาจึงจะมีโอกาสเป็นได้ ยิ่งกว่านั้นการทำราชการนอกจากจะเป็นอาชีพที่มั่นคงเป็นเกียรติแก่ตนเองแล้ว ยังถือได้ว่าตนได้กระทำกิจการเพื่อช่วยประเทศชาติและประชาชนพร้อมกันไปด้วย คิดเพียงเท่านั้นก็มองเห็นได้แล้วว่าหน้าที่เป็นเกียรติอันควรยินดี และเมื่อเราได้อาศัยดำรงชีวิตอยู่ในหน้าที่นั้นแล้ว เราจะไม่ว่างานหน้าที่นั้นเป็นชีวิตเราอย่างไร และเมื่อเราถือว่าหน้าที่เป็นเกียรติเป็นชีวิตแล้ว เราก็จำต้องรักษาเกียรติของชีวิตไว้ รักษาป้องกันมิให้บุคคลใด ๆ ก็เลสมารังทลาย ความซื่อสัตย์ทั้งหมดมาทำให้เราต้องขายหน้าที่ขายเกียรติของเราได้ โดยถือมั่นว่าเกียรติเป็นชีวิต เป็นค่าของชีวิตเหนือสิ่งอื่นใด ชีวิตที่ปราศจากเกียรติก็เป็นชีวิตที่ปราศจากค่า” ... ..

โดย ... .. พระยาสุนทรพิพิธ

คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ “นนทบุรีสัมพันธ์”

คณะกรรมการที่ปรึกษา

- นายสอาด ปายะนันท์
- นายสวัสดิ์ เสาธานนท์
- พ.ต.อ. ยุทธ เกษรมาลา
- นายนอบ ยุทธะนันท์
- นายจรูญ ไตรลาศ
- นายถวิล ธรรมนิรันดร
- นายอานนท์ บุญอากาศ
- นายไพศาล พาณิชตระกูล
- นายแพทย์ วิรัช โรจนวงศ์
- นายณัฐ อ่อนโยน
- นายวิฑูรย์ สุขมงคล
- นายนคร เพชรไทย
- ร.อ. อัมพร บุญวานิช
- นายชนัน รัตนรังคะ
- นายปฐม สุทธิวาहनฤพุฒิ
- นายประสาน วสุวัต
- นายสอาด ศิริพัฒน์
- นายสมบูรณ์ นนท์ชะศรี
- นายอินทรีย์ เพชรสันทัด
- นายสารี วุฒิเวทย์

- ผู้ว่าราชการจังหวัดนนทบุรี
- อัยการจังหวัดนนทบุรี
- ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี
- สรรพากรจังหวัดนนทบุรี
- เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรี
- สรรพสามิตจังหวัดนนทบุรี
- คลังจังหวัดนนทบุรี
- สหกรณ์จังหวัดนนทบุรี
- ผู้อำนวยการโรงพยาบาลนนทบุรี
- สัตวแพทย์จังหวัดนนทบุรี
- พนักงานข่าวจังหวัดนนทบุรี
- กสิกรรมจังหวัดนนทบุรี
- สัสดีจังหวัดนนทบุรี
- นายกเทศมนตรีเมืองนนทบุรี
- นายอำเภอเมืองนนทบุรี
- นายอำเภอบางบัวทอง
- นายอำเภอปากเกร็ด
- นายอำเภอบางกรวย
- นายอำเภอบางใหญ่
- นายอำเภอไทรน้อย

คณะกรรมการประจำกองบรรณาธิการ

- นายชนัน รัตนรังคะ
- นายจำรัส สักรวัต
- นายแพทย์ อัมพร วิเศษแพทยา

- ปลัดจังหวัดนนทบุรี
- ศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรี
- อำนวยการจังหวัดนนทบุรี

เจ้าหน้าที่ประจำกองบรรณาธิการ

- นายพิเชียร อิมสุวรรณ
- นายเชาวรัตน์ ศันสยะวิชัย
- นายบรรพต อัมพวานนท์

- ผู้ตรวจราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี
- จำจังหวัดนนทบุรี
- ปลัดอำเภอไทรน้อย

วัตถุประสงค์

“นนทบุรีสัมพันธ์” มีวัตถุประสงค์ เพื่อ :-

- โฆษณาเผยแพร่ผลงานที่ฝ่ายปกครองดำเนินการอยู่ในจังหวัดนี้ ให้ประชาชนทราบ
- ชี้แจงแถลงข่าวให้ประชาชนทราบ เพื่อความเข้าใจอันดี ตามนโยบายของรัฐบาล และกระทรวงมหาดไทย
- ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ ระหว่างทางราชการกับประชาชน
- รับฟังความคิดเห็น ข้อติชม ในการบริหารงานของทางราชการ หรือการบริการ ที่ทางราชการปฏิบัติแก่ประชาชน
- ส่งเสริมความรู้แก่ประชาชน

ระเบียบการ

- สำนักงาน : ศาลากลางจังหวัดนนทบุรี
- กำหนดออก : เดือนละ ๑ เล่ม
- การเผยแพร่ : แจกแก่หน่วยราชการต่าง ๆ โรงเรียนทุกโรงเรียน และวัดทุกวัด ในจังหวัดนนทบุรี โดยไม่คิดมูลค่า
- การติดต่อ : กองบรรณาธิการ แผนกการปกครองจังหวัดนนทบุรี หรือ
ณ ที่ว่าการอำเภอ ทุกอำเภอ ในจังหวัดนนทบุรี.

